

Jr kapitola 1.

[1] Slova Jeremjáše, syna Chilkijášova, z kněžích v Anatótu v zemi Benjamínově. [2] K němu se stalo slovo Hospodinovo za dnů judského krále Jošijáše, syna Amónova, ve třináctém roce jeho kralování. [3] Stávalo se též za dnů judského krále Jojakíma, syna Jošijášova, až do konce jedenáctého roku vlády judského krále Sidkijáše, syna Jójšijášova, až do přestěhování Jeruzaléma v pátém měsíci toho roku. [4] Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [5] "Dříve než jsem tě vytvořil v životě matky, znal jsem tě, dříve než jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě, dal jsem tě pronárodům za proroka." [6] Nato jsem odpověděl: "Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec." [7] Ale Hospodin mi řekl: "Nefíkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu, půjdeš, a všechno, co ti přikážu, řekneš. [8] Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův." [9] Hospodin vztáhl svou ruku a dotkl se mých úst. Pak mi Hospodin řekl: "Hle, vložil jsem ti do úst svá slova. [10] Hleď, tímto dnem tě ustanovuji nad pronárody a nad královstvími, abys rozvracel a podvracel, abys ničil a bořil, stavěl a sázel." [11] Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: "Co vidíš, Jeremjáši?" Odpověděl jsem: "Vidím mandloňový prut." Hospodin mi řekl: "Viděl jsi dobře. Bdím nad svým slovem, aby se uskutečnilo." [12] Slovo Hospodinovo stalo se ke mně podruhé: "Co vidíš?" Odpověděl jsem: "Vidím překypující hrnec obrácený sem od severu." [13] Nato mi řekl Hospodin: "Od severu se přivalí zlo na všechny obyvatele země. [14] Hle, povolám všechny čeledi severních království, je výrok Hospodinův. Přijdou a každá postaví svou soudnou stolicí u vchodu do jeruzalémských bran, proti všem jeho hradbám kolkolem i proti všem judským městům. [15] Vyhlásím jim své soudy nad všemi jejich zlými skutky, že mě opustili; jiným bohům pálili kadidlo a klaněli se dílu svých rukou. [16] Ty však přepásej svá bedra, povstaň a vyfíď jim všechno, co jsem ti přikázal. Jen se jich neděs, jinak tě naplním děsem z nich. [17] Hle, učinil jsem tě dnes opevněným městem, sloupem železným a bronzovou hradbou nad celou zemí proti králům judským, proti jejich velmožům, proti jejich kněžím i proti lidu země. [18] Budou proti tobě bojovat, ale nic proti tobě nezmohou, neboť já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův."

Jr kapitola 2.

[1] Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Jdi a povolávej v Jeruzalémě: Toto praví Hospodin: Připomínám ti zbožnost tvého mládí, tvou lásku před sňatkem, jak jsi za mnou chodila pouští, zemí neosívanou. [3] Svatý byl Izrael Hospodinu, prvotina jeho úrody; všichni, kdo jej sžírají, se proviňují, dolehne na ně zlo, je výrok Hospodinův." [4] Slyšte slovo Hospodinovo, dome Jákobův i všechny čeledi domu Izraelova. [5] Toto praví Hospodin: "Jaké bezpráví na mně našli vaši otcové, že se ode mne vzdálili? Chodili za přeludem a přeludem se stali. [6] Neptali se: 'Kde je Hospodin, který nás vyvedl z egyptské země, který nás vodil pouští, zemí pustou, plnou výmolů, zemí vyprahlou, zemí šeré smrti, zemí, jíž nikdo neprocházal, v níž člověk nesídlí.' [7] Vedl jsem vás do země sadů, abyste jedli její plody a to, co dobrého dává. Přišli jste a mou zemí jste poskrvnili, moje dědictví jste zohavili. [8] Kněží se nezeptali: 'Kde je Hospodin?' Nepoznali mě, kdo se obírají zákonem, pastýři mi byli nevěrní, proroci prorokovali skrze Baala, chodili za tím, co není k užítku. [9] Proto již vedu s vámi spor, je výrok Hospodinův, povedu jej i se syny vašich synů. [10] Projděte ostrovy Kitejců a hleďte, pošlete do Kédaru a dobře uvažujte, hleďte, zda se něco podobného kdy stalo. [11] Zaměnil snad nějaký pronárod bohy, ač to žádní bohové nejsou? Můj lid zaměnil svou Slávu za to, co není k užítku. [12] Děste se nad tím, nebesa, ustrňte nesmírnou hrůzou, je výrok Hospodinův. [13] Dvoji zlo spáchal můj lid: Opustili mne, zdroj živých vod, a vytesali si cisterny, cisterny rozpukané, jež vodu neudrží." [14] "Což je Izrael otrokem? Je otrockého rodu? Proč se stal kořistí? [15] Mladí lvi nad ním řvou, vydávají hlas. Z jeho země učinili spoušť, jeho města jsou vypálená, jsou bez obyvatel. [16] I synové Memfidy a Tachpanchésu oholí ti kštici. [17] Což sis to nezpůsobila sama? Opustilas Hospodina, svého Boha, v čase, kdy tě vodil svou cestou. [18] Co máš teď z cesty egyptské, z toho, že piješ vody Nilu? Co máš z cesty asyrské, z toho, že se napájíš vodami Eufratu? [19] Tvá vlastní zloba tě ztrestá, tvé odvrácení se ti vymstí. Uznej a pohleď, jak je to zlé a trpké, že opouštíš Hospodina, svého Boha, a ze mne strach nemáš, je výrok Panovníka, Hospodina zástupů." [20] "Už dávno jsi zlomila své jho, zpřetrhala svá pouta a řekla: 'Nebudu sloužit modlám.' Ale na každém vysokém pahorku, pod každým zeleným stromem se, nevěstko, rozvaluješ. [21] A já jsem tě zasadil, révu ušlechtilou, samou spolehlivou sadbu. Jak ses mi mohla proměnit v révu planou a cizí? [22] Kdyby ses umyla potaší, vypoťbovala přemnoho louhu, zůstane přede mnou špína tvé nepravosti, je výrok Panovníka Hospodina." [23] "Jak můžeš říkat: 'Neposkrvnila jsem se, za baaly jsem nechodila!' Podívej se na svou cestu v Údolí, příznej, co jsi páchala, velbloudice, která se volně proháníš po svých cestách. [24] Divoká oslice, navyklá poušti, toužebně větvíš! Kdo ji udrží v čas říje? Každý, kdo ji hledá, nalezne ji v jejím měsíci bez námahy. [25] Chraň se, ať nechodíš jednou bosa a hrdlo ať ti nevyschnou žízní! Ale ty jsi řekla: 'Zbytečné řeči. Nikoli, miluji cizáky a za nimi půjdu.' [26] Jako je zahanben dopadený zloděj, tak propadne hanbě dům izraelský i s králi a velmoži, s kněžím a proroky. [27] Dřevu říkají: 'Ty jsi můj otec' a kameni: 'Ty jsi mě zplodil', a ke mně se obracejí zády, nikoli tváří. Ve zlý čas volají: 'Povstaň a zachraň nás!' [28] Kde jsou tví bohové, které sis udělala? Ať vstanou a zachrání tě ve zlý čas, vždyť máš tolik bohů kolik měst, Judo." [29] "Proč se mnou vedete spor? Všichni jste mi byli nevěrní, je výrok Hospodinův. [30] Nadarmo jsem bil vaše syny, nedali jste se napomenout. Váš meč požíral vaše proroxy jako lev, který hubí." [31] Vy, toto pokolení, hleďte na slovo Hospodinovo: "Což jsem se stal Izraeli pouští nebo zemí temnot? Proč můj lid říká: 'Chceme mít volnost, k tobě už nikdy nepůjdem?' [32] Může panna zapomenout na své šperky, nevěsta na svůj svatební pás? Můj lid však na mě zapomíná po nespočetné dny. [33] Jak prokážeš, že je tvá cesta dobrá, když vyhledáváš mlkování? Proto také na svých cestách učíš zlým věcem. [34] Dokonce na lemu tvého roucha je krev nevinných ubožáků, ač jsi je nepřistihla při vloupání. Ale při tom všem [35] říkáš: 'Jsem nevinná, jeho hněv se jistě ode mne odvrátil.' Hle, soudím tě za to, že říkáš: 'Já jsem nezhrěšila.' [36] Proč tak lehkovážně měníš svou cestu? I Egyptem se zklameš, jako tě zklamala Asýrie. [37] Vyběhneš odtamtud s rukama nad hlavou, neboť Hospodin zavrhl to, več doufáš; s nimi neuspěješ."

Jr kapitola 3.

[1] Řekl: "Jestliže muž propustí svou ženu a ona od něho odejde a vdá se za jiného, smí se k ní znovu vrátit? Což by tím země nebyla nesmírně potřísněna? Smilnila jsi s mnoha druhy, avšak vrať se ke mně, je výrok Hospodinův. [2] Pozdvihni své oči na holá návrší a pohleď: Kde ses neposkrvnila nevěrou? Kvůli nim jsi vysedávala při cestách jako Arab na poušti, potřísnila jsi zemí svým smilstvem, svými zlořády. [3] Byla zadržena vláha, nepřišel podzimní déšť, ale ty máš čelo nevěstky, odvrhla jsi stud. [4] Což ani teď ke mně nezvoláš: 'Můj Otče, tys byl vůdce mého mládí?' [5] Ale říkáš: 'Bude mě na věky hlídat, ustavičně stát na stráž?' Hle, mluvíš a pácháš zlé věci, jak jen můžeš." [6] Hospodin mi za dnů krále Jójšijáše řekl: "Viděl jsi, co provedla ta izraelská odpadlice? Chodila na kdejakou vysokou horu i pod kdejaký zelený strom a smilnila tam. [7] Řekl jsem: Po tom všem, co provedla, se vrátí ke mně. Ale nevrátila se. Viděla ji její sestra, judská věrolomnice. [8] Pro všechno cizoložství, jehož se ta izraelská odpadlice dopustila, jsem se rozhodl, že ji propustím, a dal jsem jí rozlukový list. Ale její sestra, judská věrolomnice, se nebála, šla a smilnila také. [9]

Svým lehkovážným smilstvem potřísnila zemi, cizoložila s kamenem i dřevem. [10] Ani po tom všem se ke mně její sestra, judská věrolomnice, neobrátí celým srdcem, nýbrž licoměrně, je výrok Hospodinův." [11] Hospodin mi řekl: "Izraelská odpadlice je spravedlivější než ta věrolomnice judská. [12] Jdi a provolej směrem k severu tato slova: Navrať se, izraelská odpadlice, je výrok Hospodinův, já se na vás neosopím, neboť jsem milosrdný, je výrok Hospodinův, nechovám hněv navěky. [13] Poznej však svou nepravost, dopustila ses nevěry vůči Hospodinu, svému Bohu, zaměřila jsi své cesty k bohům cizím, pod kdejaký zelený strom, mne jsi neposlouchala, je výrok Hospodinův." [14] "Navratte se, odpadlí synové, je výrok Hospodinův, neboť já jsem váš manžel. Přijmu vás, po jednom z města, po dvou z čeledi, a uvedu vás na Sijón. [15] Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás budou pást obezřetně a prozíravě. [16] A stane se, že se v oněch dnech na zemi rozmnožíte a rozplodíte, je výrok Hospodinův. Nebude se už říkat: 'Schrána smlouvy Hospodinovy'; ani jim na mysl nepřijde, nebudou ji připomínat, nebudou ji postrádat, nebude už zhotovena. [17] V onen čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a shromáždí se v něm ke jménu Hospodina v Jeruzalémě všechny pronárody a nikdy už nebudou žít podle svého zarputilého a zlého srdce. [18] V oněch dnech se dům judský s domem izraelským vydají společně na cestu ze země na severu do země, kterou jsem dal do dědictví jejich otcům." [19] Řekl jsem: "Jak tě mám připojit k synům a dát ti tu přezádnou zemi, skvostné dědictví zástupů pronárodů? Domníval jsem se, že mě budeš nazývat Otcem a nebudeš se ode mne odvracet. [20] Jako žena věrolomně opouští svého druha, tak věrolomně jste se zachovali vůči mně, domě izraelský, je výrok Hospodinův." [21] Na holých návrších je slyšet volání, pláč a prosby synů izraelských. Zvrátili svou cestu, zapomněli na Hospodina, svého Boha. [22] "Vratte se, synové odpadlí, já vaše odpadlictví vyléčím. 'Zde jsme, přišli jsme k tobě, neboť ty jsi Hospodin, náš Bůh. [23] Věru, klamavé jsou pahorky, halasící hory! Věru, jen v Hospodinu, našem Bohu, je spása Izraele. [24] Ohava požírala už od našeho mládí, čeho otcové těžce nabyli: jejich ovce i dobytek, syny i dcery. [25] Ležíme v hanbě, přikrytí pohanou, neboť jsme hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, my i naši otcové, od svého mládí až do tohoto dne. Neposlouchali jsme Hospodina, svého Boha."

Jr kapitola 4.

[1] "Obrátíš-li se, Izraeli, je výrok Hospodinův, obrať se ke mně! Jestliže odstraníš své ohyzdné modly, abych je neměl na očích, a nebudeš se toulat, [2] Budeš-li přísahat: 'Jakože živ je Hospodin' a dbát pravdy, soudu a spravedlnosti, pak si budou jeho jménem žehnat pronárody a budou se jím chlubit." [3] Toto praví Hospodin mužům judským i jeruzalémským: "Zorejte si úhor, nesejte do trní! [4] Obřežte se kvůli Hospodinu, obřežte svá neobřezaná srdce, mužové judští, obyvatelé Jeruzaléma, aby mé rozhořčení nevyšlehlo jako oheň a nehořelo a nikdo by je neuhasil, a to pro vaše zlé skutky. [5] Oznamte v Judsku, rozhlase v Jeruzalémě, mluvte, trubte na polnici v té zemi, volejte naplno a vyřídte: 'Shromážděte se! Vejděme do opevněných měst.' [6] Vztyčte korouhev na Sijónu! Bez prodlení prchněte do bezpečí! Od severu přivedu zlo a velikou zkázu. [7] Z houštiny vystoupil lev. Ničitel pronárodů vyrazil vpřed, vyšel ze svého místa, aby z tvé země učinil spoušť. Tvá města budou vyliďněna, budou bez obyvatel. [8] Proto se opásejte žíněnou suknicí, naříkejte a bědujte, neboť se od nás neodvrátil Hospodinův planoucí hněv." [9] "A stane se v onen den, je výrok Hospodinův, král ztratí rozvahu, ztratí rozvahu i velmožové, kněží budou naplněni děsem a proroci budou trnout." [10] Žikám: "Ach, Panovníku Hospodine, podvedl jsi tento lid i Jeruzalém. Řekl jsi: 'Budete mít pokoj' a zatím meč pronikl až k duši." [11] V onen čas bude řečeno tomuto lidu i Jeruzalému: "Žene se žhoucí vítr přes holá návrší v poušti na dceru mého lidu, nebude převívat, nebude pročišťovat. [12] Přiznane se ke mně vítr silnější než oni; teď také já nad nimi vyhlásím soud. [13] Hle, vystupuje jako mračna, jako vichřice je jeho vozba, jeho koně jsou rychlejší než orlové. 'Běda nám budeme vyhubeni!' [14] Smyj ze svého srdce zlo, Jeruzaléme, a budeš spasen. Jak dlouho budeš v svém nitru přechovávat ničemné myšlenky? [15] Z Danu je slyšet zprávu, z Efrajmského pohoří zlověst. [16] Hle, připomeňte pronárodům, rozhlase po Jeruzalémě: 'Přicházejí hlídky z daleké země, jejich hlas se rozléhá nad judskými městy. [17] Budou kolem Jeruzaléma jako ti, kdo hlídají pole, protože se proti mně vzbouřil, je výrok Hospodinův.' [18] Způsobí ti to tvá cesta a tvé skutky. Je to plod tvé zloby, zhořkne ti a zasáhne tvé srdce!" [19] Nitro, mé nitro! Jak se chvějí! Srdce se mi svírá, srdce mi buší, nemohu mlčet. Slyšíš, má duše, hlas polnice, válečný ryk? [20] Zkáza za zkázou se hlásí, celá země je zpleněna. Náhle byly vypleněny mé stany, znenadání mé stanové houně. [21] Jak dlouho budu vidět korouhev, slyšet hlas polnice? [22] "Můj lid je pošetilý, nezná se ke mně, jsou to synové pomatení, nemají rozum. Jsou moudří, ale ke zlému, dobro konat nedovedou." [23] Viděl jsem zemi, a hle, je pustá a prázdňá, nebesa jsou beze světla. [24] Viděl jsem hory, a hle, třesou se, všechny pahorky se otřásají. [25] Viděl jsem, a hle, nikde žádný člověk, i všechno nebeské ptactvo odletělo. [26] Viděl jsem, a hle, sad je poušť, všechna města v něm jsou podvrácena Hospodinem, jeho planoucím hněvem. [27] Toto praví Hospodin: "Celá země bude zpustošená, ale neskončím s ní docela. [28] Země nad tím bude truchlit, zachmuří se nebe šůry, neboť jsem vyhlásil, co mám v úmyslu, a neželím toho a od toho neupustím." [29] Před hřmotem jezdců a lučištníků prchá celé město, zalezli do houští, vystoupili na skaliska. Celé město je opuštěné, není žádného, kdo by v něm bydlel. [30] Ale ty, vypleněná, co to děláš? Odíváš se karmínem, zdobíš se zlatými ozdobami, líčíš si oči? Nadarmo se krásíš, záletníci tebou pohrdají, budou ti ukládat o život. [31] Slyším křik, jako když se rodička bolestí svíjí, sténání, jako když rodí poprvé, křik dcery sijónské, po dechu lapá, rozprostírá dlaně: "Běda mi, jsem tak bezmocná, vydána vrahů!"

Jr kapitola 5.

[1] "Proběhněte ulicemi Jeruzaléma, prohledejte jeho náměstí, jen se dívejte a přesvědčte se, zda najdete někoho, kdo uplatňuje právo, kdo hledá pravdu, a já Jeruzalému odpustím. [2] Žikají-li: 'Jakože živ je Hospodin', jistě přísahají křivě." [3] Hospodine, tobě přece záleží na věrnosti. Biješ je, ale bolestí se nesvíjejí, ničíš je, ale tvá napomínání odmítají. Jejich tváře jsou tvrdší než skála, odmítají se vrátit. [4] Řekl jsem: Jsou to jen nuzáci! Počínají si pošetile, protože neznají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. [5] Půjdu tedy k velkým, promluví s nimi, ti přece znají Hospodinovu cestu, řády svého Boha. Avšak ti rovněž rozlomili jho, zpřetrhali pouta. [6] Proto je zadává lev z divočiny, zahubí je stepní vlk. U jejich měst bude číhat levhart a rozsápe každého, kdo z nich vyjde, neboť jejich nevěrností je tolik, tak četná jsou jejich odvrácení. [7] "Jak bych ti to mohl odpustit? Tvoji synové mě opustili a přísahají při tom, co není Bůh. Sytím je, a oni cizoloží, v domě nevěstky si zasazují smuteční zářezy. [8] Jsou to bujni hřebci, hned jak vstanou, každý plane vášní k ženě svého bližního. [9] Což je za to nemám ztrestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta? [10] Vystupte na jeho zdi a ničte, ale ne docela, odstraňte jeho výhonky, protože nepatří Hospodinu. [11] Věřolomně se vůči mně zachoval dům izraelský i dům judský, je výrok Hospodinův. [12] Zapřeli Hospodina, říkají: 'On to neudělá, nepotká nás nic zlého, nepocítíme meč ani hlad. [13] Proroci přejdou jako vítr, nemají co mluvit; tak at' se jim stane.' [14] Proto praví Hospodin, Bůh zástupů, toto: "Protože mluvíte takovými slovy, hle, já vkládám svá slova do tvých úst, ta budou ohněm a tento lid bude dřívím, jež pozře." [15] "Hle, přivedu na vás zdaleka pronárod, dome izraelský, je výrok Hospodinův, pronárod mohutný, pronárod odvčký, pronárod, jehož jazyk neznáš, nebudeš rozumět tomu, co mluví. [16] Jeho toulec je otevřený hrob, všichni jsou bohatí. [17] Pozře tvou zeň, tvůj chléb, pozře tvé syny i tvé dcery, pozře tvé ovce i tvůj dobytek, pozře tvou révu i tvé fíky, mečem vyvrátí tvá opevněná města, na něž se spoléháš." [18] "Avšak ani v oněch dnech s vámi neskončuji docela, je výrok Hospodinův. [19] Až

se zeptáte: 'Proč nám to všechno Hospodin, náš Bůh, učinil', ty jim řekneš: 'Tak jako jste vy opustili mne a sloužili ve své zemi cizím bohům, tak budete sloužit cizákům v zemi, která nebude vaše.'" [20] "Oznamte v domě Jákobově a rozhláste v Judsku toto: [21] Slyš to přece, lide pomatený, bez rozumu! Oči mají, a nevidí. Uši mají, a neslyší. [22] Což se mě nebudete bát? je výrok Hospodinův, nebudete se přede mnou svíjet bolestí? Moří jsem jako hráz položil písek, je to řád věčný, který nepřestoupí. Bouří se, ale nic nezmuže, jeho vlny hučí, ale nepřestoupí jej. [23] Avšak tento lid má srdce umíněné a vzpurné, odešli z umíněnosti. [24] Ani je nenapadlo říci: 'Bojme se Hospodina, svého Boha, který dává vydatný déšť, jarní i pozdní, v pravý čas, ke žni stanovené týdny nám zachovává.' [25] Vaše nepravosti to všechno narušily, vaše hříchy vás zbavily dobra." [26] "V mém lidu se objevují svévolníci, rozhlížejí se, krčí, jako ptáčníci líčí past a lapají lidi. [27] Jako klec je plná ptáků, tak jsou jejich domy plné lsti. Proto se stali velkými, zbohatli. [28] Tuční jsou, tlustí, zlé události netečně přecházejí, nikoho neobhájí, ani sirotka, a přesto je provází zdar. Za právo ubožáků se na soudu nepostaví. [29] Což je za to nemám trestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta? [30] Úděsná, otřesná věc se děje v zemi. [31] Proroci prorokují klamně, kněží vládnou na vlastní pěst a můj lid to má rád. Co však uděláte, až nastanou věci poslední?"

Jr kapitola 6.

[1] "Prchejte do bezpečí, synové Benjamínovi, utečte z Jeruzaléma, v Tekóji zatrubte na polnici, vztyčte znamení nad Bét-keremem, protože ze severu vyhlíží zlo a velká zkáza. [2] Líbeznou a rozkošnou dceru sijónskou umlčím. [3] Přitáhnou k ní pastýři se svými stády, postaví si kolem ní stany a každý spase, co bude moci. [4] Posvěťte se k boji proti ní, vstaňte, vyrazte za poledne! Běda nám, neboť den se nachýlil a dlouží se večerní stíny. [5] Vstaňte, vyrazte v noci a její paláce zničte!" [6] Toto praví Hospodin zástupů: "Zporážete stromy a navršíte proti Jeruzalému násep. To město musí být celé potrestáno, uprostřed něho je útlík. [7] Jako studna uchovává vodu čerstvou, tak ono uchovává své zlo. Je v něm slyšet o násilí a zlobě, stále mám před sebou jeho chorobu a ránu. [8] Jeruzaléme, nech se napomenout, jinak se od tebe odloučím, jinak tě obrátím v zpustošený kraj, v zemi neobyvatelnou." [9] Toto praví Hospodin zástupů: "Jako vinici ať paběrkují pozůstatek Izraele. Jako vinař vlož znovu svou ruku na úponky." [10] Ke komu mám mluvit, koho varovat, aby to slyšel? Hle, jejich uši jsou neobřezané, nemohou tomu věnovat pozornost. Hle, Hospodinovo slovo je jim potupou, nelíbí se jim. [11] Jsem naplněn Hospodinovým rozhořčením, marně se snažím je ztlumit. "Vylej je na děti v ulicích i na skupiny jinochů; polapen bude zároveň muž i žena, stařec i ten, kdo dovršil své dny. [12] Jejich domy, pole, spolu s nimi i ženy dostanou jiní, neboť napřáhnou svou ruku na obyvatele země, je výrok Hospodinův. [13] Od nejmenšího až po největšího všichni propadli chamtivosti, od proroka až po kněze všichni klamou. [14] Těžkou ránu mého lidu léčí lehkovážnými slovy: 'Pokoj, pokoj!' Ale žádný pokoj není. [15] Zastyděli se, že páchali ohavností? Ne, ti se nestydí, neznají zahanbení. Proto padnou s padajícími, klopýtnou v čase, kdy je budu trestat, praví Hospodin." [16] Toto praví Hospodin: "Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se na stezky věčnosti: Kde je ta dobrá cesta? Vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid. Ale oni řekli: 'Nepůjdeme.' [17] Ustanovil jsem nad vámi strážné: Věnujte pozornost hlasu polnice! Ale oni řekli: 'Nebudeme dávat pozor.' [18] Proto slyšte, pronárody, poznej, pospolitosti, co se s nimi bude dít! [19] Slyš, země: Hle, já uvedu na tento lid zlé věci, ovoce jejich úmyslů, neboť nevěnovali pozornost mým slovům a můj zákon si zprotivil. [20] Nač je mi kadidlo, které přichází z Šeby, nejlepší vonné koření z daleké země? Vaše zápalné oběti nedojdou zalíbení, vaše obětní hody mi nejsou příjemné." [21] Proto praví Hospodin toto: "Hle, kladu před tento lid překážky a klopýtnou o ně otcové spolu se syny, sousedé i druhové zhytnou." [22] Toto praví Hospodin: "Hle, ze severní země přichází lid, pronárod veliký povstává z nejdlehlějších koutů země. [23] Chopí se luku a oštěpu, budou krutí a nebudou znát slitování, jejich hlas bude hučet jako moře, přijedou na koních seřazeni jako muži k boji proti tobě, dcero sijónská." [24] Jen jsme o něm zaslechli zprávu, ochably nám ruce, zachvátila nás úzkost a bolestné křeče jako rodičku. [25] Nevycházej na pole, nechoď na cestu, nepřítel má meč. Kolkolem děs! [26] Opájej se žínici, dcero mého lidu, válej se v popelu, konej smuteční obřady jako nad jednorozeným, přehořce truchli, neboť náhle přitáhne na nás zhoube. [27] "Ustanovil jsem tě, abys přezkoušel můj lid, zkoumal jeho ryznost. Poznáš a přezkoušíš jejich cestu. [28] Všichni jsou to umíněnci umínění, utrhnají, kudy chodí, jsou z bronzu a ze železa, všichni jsou to zhoubci. [29] Měch supí, z ohně vytéká olovo, tavič nadarmo přetavuje, zlí se neodloučí. [30] Nazvou je stříbrem odvrženým, neboť je odvrhl Hospodin."

Jr kapitola 7.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi: [2] "Postav se do brány Hospodinova domu a volej tam toto slovo. Řekneš: Slyšte slovo Hospodinovo, všichni Judejci, kteří vcházíte těmito branami klanět se Hospodinu." [3] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Napravte své cesty a své skutky a nechám vás přebývat na tomto místě. [4] Nespoléhejte na klamná slova: 'Je to chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův.' [5] Jestliže napravíte své cesty a své skutky, budete-li mezi sebou zachovávat právo, [6] nebudete-li utlačovat bezdomovce, sirotka a vdovu, nebudete-li na tomto místě prolévat nevinnou krev a nebudete-li chodit ke své škodě za jinými bohy, [7] pak vás nechám přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům na věky věků. [8] Ale vy spoléháte na klamná slova, jež nejsou k užítku. [9] Smí se krást, vraždit, cizoložit, křivě přísahat, páliť kadidlo baalům a chodit za jinými neznámými bohy? [10] A přitom přicházíte a stavíte se přede mnou v tomto domě, který je nazýván mým jménem, a říkáte: 'Jsme vysvobození.' To proto, abyste mohli páchat všechny tyto ohavnosti? [11] Což se stal ve vašich očích tento dům, který je nazýván mým jménem, úkrytem lupičů? Hle, také já vidím, je výrok Hospodinův. [12] Jen jděte do Šíla, na místo, kde jsem dal zpočátku přebývat svému jménu, a podívejte se, jak jsem s ním pro zlobu svého izraelského lidu naložil. [13] Nyní tedy, protože jste se dopustili všech těch činů, je výrok Hospodinův, mluvil jsem k vám, nepřetržitě jsem mluvil, ale neposlouchali jste, volával jsem vás, ale neodpovídali jste. [14] proto naložím s domem, který je nazýván mým jménem a na který spoléháte, s místem, jež jsem dal vám a vašim otcům, stejně, jako jsem naložil se Šílem. [15] Odmrštím vás od své tváře, jako jsem odmrští všechny vaše bratry, všechno potomstvo Efrajimovo." [16] "Nemodli se za tento lid, nepozvedej svůj hlas k bédování a modlitbě za ně a nenaléhej na mě, neboť tě nevyslyším. [17] Což sám nevidíš, čeho se v judských městech a na ulicích Jeruzaléma dopouštějí? [18] Synové sbírají dříví, otcové zapalují oheň a ženy hnětou těsto, dělají obětní koláč pro královnu nebes a přinášejí úlitby jiným bohům, aby mě uráželi. [19] Urážejí tím opravdu mne? je výrok Hospodinův. Což nedělají ostudu sami sobě?" [20] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Hle, můj hněv a mé rozhořčení se vyleje na toto místo, na lidi i dobytek, na stromové na poli i na plody země a bude hořet a neuhasne." [21] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Přidejte své zápalné oběti ke svým obětním hodym a jezte maso! [22] Nemluvil jsem k vašim otcům o zápalné oběti a obětním hodu v den, kdy jsem je vyvedl ze země egyptské; žádný takový příkaz jsem jim nedal. [23] Přikázal jsem jim jedině toto: 'Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, chodte po všech cestách, jak jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.' [24] Ale neposlechli, své ucho nenaklonili, žili podle záměrů svého zarputilého a zlého srdce, obraceli se ke mně zády, a ne tváří, [25] a to ode dne, kdy vaši otcové vyšli z egyptské země, až dodnes. Posílával jsem k nim nepřetržitě všechny své služebníky proroky, posílal jsem je denně, [26] ale neuposlechli mě, své ucho nenaklonili, zůstali tvrdošíjní a jednali hůř než jejich otcové. [27] Vyřídíš jim všechna tato slova, ale oni tě neposlechnou, budeš k nim volat, a

neodpovědi ti. [28] Řekneš jim: Toto je pronárod, který neposlouchá Hospodina, svého Boha, a nedá se napomenout. Ztratila se věrnost, je odřata od jejich úst." [29] Odstřihni si vlasy svého zasvěcení a odhoď je, zapěj na holých návrších žalozpěv, protože Hospodin zavrhl a odmítl pokolení, na něž se hněvá. [30] Judští synové se dopouštěli toho, co je zlé v mých očích, je výrok Hospodinův. V domě, který je nazýván mým jménem, postavili ohybné modly, a tak jej poskrvnili. [31] V Tófetu, který je v Údolí syna Hinómova, postavili posvátná návrší a spalovali své syny a své dcery ohněm. To jsem jim nepřikázal, ani mi to nepřišlo na mysl. [32] Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: 'Tófet' ani 'Údolí syna Hinómova', nýbrž 'Údolí vraždění'. V Tófetu se bude pohřbívat, a až nebude místo, [33] stanou se mrtvoly tohoto lidu pokrmem nebeskému ptačtvu a zemskému zvířectvu, jež nikdo nevyplaší. [34] Způsobím, že v judských městech a na ulicích Jeruzaléma přestane hlas veselí, hlas radosti, hlas ženicha i hlas nevěsty, neboť země bude obrácena v trosky."

Jr kapitola 8.

[1] "V onen čas, je výrok Hospodinův, vynesou z hrobů kosti judských králů, kosti judských velmožů, kosti kněží, kosti proroků i kosti obyvatel Jeruzaléma [2] a předhodí je slunci, měsíci a celému nebeskému zástupu, které milovali a kterým sloužili, za nimiž chodili, jichž se dotazovali a jimž se klaněli. Nebudou sebrány, nebudou pohřbeny, budou jako hnůj na povrchu země. [3] A všichni ostatní, kteří zůstanou z této zlé čeledi na všech ostatních místech, kam jsem je zahnal, raději zvolí smrt než život, je výrok Hospodina zástupů." [4] Řekneš jim: Toto praví Hospodin: "Což ti, kteří padli, už nemohou povstat? Kdo se odvrátil, nemůže se vrátit? [5] Proč se tento odpadlý jeruzalémský lid odvrátil natrvalo? Pevně se drží Isti a zdráhá se navrátit? [6] Pozorně jsem naslouchal a slyšel. Není v pořádku, co mluví, nikdo nelituje zla, jež spáchal, neřekne: 'Čeho jsem se to dopustil!' Všichni se znovu dávají v běh jako kůň, který pádí do bitvy. [7] I čáp na nebi zná svůj čas, hrdlička, vlaštovka a jeřáb dodržují čas svého přiletu, ale můj lid nezná Hospodinovy řady. [8] Jak můžete říkat: 'Jsme moudří, my máme Hospodinův zákon'? Ano, jenže jej falšuje falešné rydlo písařů. [9] Stud polil moudrě, zachvátit je děs, jsou polapeni. Hle, odvrhli Hospodinovo slovo, k čemu jim bude moudrost? [10] Proto dám jejich ženy jiným, jejich pole podmanitelům; neboť od nejmenšího až po největšího všichni propadli chamtivosti. Od proroka až po kněze všichni klamou. [11] Těžkou ranou dcery mého lidu léčí lehkovážnými slovy: 'Pokoj, pokoj!' Ale žádný pokoj není. [12] Zastyděli se, že páchali ohavností? Ne, ti se nestydí, neznají zahanbení. Proto padnou s padajícími, klopytnou v čase, kdy je budu trestat, praví Hospodin." [13] "Sklidím je nadobro, je výrok Hospodinův, na vinné révě nezbudou žádné hrozny, na fíkovníku žádné fíky, jen zvadlé listy. Pustím na ně ty, kdo se přes ně přeženou. [14] 'Nač tu sedíme? Seberte se, vstupme do opevněných měst a tam zmlkne, neboť nás umlčel Hospodin, náš Bůh, napojil nás otrávenou vodou, protože jsme hřešili proti Hospodinu. [15] S nadějí jsme vyhlíželi pokoj, ale nic dobrého nepřichází, čas uzdravení, a hle, předěšení!' [16] Od Danu je už slyšet frkání jeho koní, hlučným ržáním jeho hřebců se chvěje celá země. Přitáhnou a vyjedí zemi se vším, co je na ní, město i jeho obyvatele. [17] Hle, posílám na vás hady, bazilišky, na něž neplatí žádné zařikání, a uštknou vás, je výrok Hospodinův." [18] Což mohu okřát v těch strastech? Srdce mám zemdlené. [19] Hlasitě volá o pomoc dcera mého lidu ze země předaleké. Což není Hospodin na Sijónu? Jeho Král tam není? "Proč mě uráželi svými modlami, cizáckými přeludy?" [20] Minula žeň, skončilo léto, a spása nikde. [21] Těžkou ranou dcery svého lidu jsem těžce raněn, tíží mě chmury, zmocnil se mě úděs. [22] Což není v Gileádu balzám, což tam není lékař? Proč není zhojena rána dcery mého lidu? [23] Kdo poskytne mé hlavě vodu a očím zdroj slzí, abych oplakával dnem i nocí skolené syny dcery svého lidu?"

Jr kapitola 9.

[1] Kéž bych měl na poušti místo, kde mohou pocestní přenocovat. Mám opustit svůj lid a odejít od nich? Neboť jsou to samí cizoložníci, shromáždění věrolomných. [2] "Napínají svůj jazyk jako luk, klamem, a ne pravdou se zmocňují země. Neboť jdou od zla ke zlu a ke mně se neznají, je výrok Hospodinův. [3] Střeďte se svého druhu, na žádného bratra nespolehejte, neboť každý bratr je samý úskok a každý druh utrhá, kudy chodí. [4] Kde kdo chce svého druhu přelstít a neřekne pravdu. Učí svůj jazyk mluvit jen klam, vyčerpávají se nepravostmi. [5] Bydlíš uprostřed Isti; ve své Isti se mě zdráhají poznat, je výrok Hospodinův." [6] Proto praví Hospodin zástupů toto: "Hle, bude je třítit a budu zkoumat, jak bych měl naložit s dcerou svého lidu. [7] Šíp, který zabíjí, je jejich jazyk, jejich ústa mluví Istivě. S bližním mluví o pokoji, ale ve svém nitru strojí úklady. [8] Což je za to nemám trestat? je výrok Hospodinův. Což takový pronárod nemá postihnout má pomsta? [9] Bědují a pláčí nad horami, nad stepními pastvinami pějí žalozpěv, že byly vypáleny; už jimi nikdo neprochází, ani bečený stád není slyšet. Od nebeského ptačtvu až po dobytek se všechno vyplašilo a odtáhlo. [10] Z Jeruzaléma učiním hromadu kamení, domov šakalů, a z judských měst zpuštěný kraj bez obyvatel." [11] Kdo je tak moudrý, aby to pochopil a rozlašoval, co k němu promluvila Hospodinova ústa? Proč přišla nazmar země, je vypálenou stepí, již nikdo neprochází? [12] Hospodin praví: "Poněvadž opustili můj zákon, který jsem jim předložil, neposlouchali mě a jím se neřídili, [13] ale v zarputilosti svého srdce chodili za baaly, jak je tomu naučili jejich otcové," [14] proto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, toto: "Hle, nakrmím tento lid pelyňkem a napojím je otrávenou vodou, [15] rozptýlím je mezi pronárody, které neznali oni ani jejich otcové, a pošlu za nimi meč, dokud s nimi neskončuji." [16] Toto praví Hospodin zástupů: "Pochopte to a zavolejte plačky, ať přijdou! Pošlete pro moudré ženy, ať přijdou! [17] Ať rychle přiběhnou a bědují nad námi, ať z našich očí stékají slzy a z našich řas proudí voda." [18] Ze Sijónu je slyšet hlasitě bědování: "Jak jsme popleněni, velice zahanbeni! Museli jsme opustit zemi, naše přibytky strhli." [19] "Slyšte, ženy, slovo Hospodinovo, nechť vaše ucho přijme slovo z jeho úst. Svě dcery učte bědování, jedna druhou žalozpěvu. [20] Našimi okny vstoupila smrt, vnikla do našich paláců. Vyhubila děti v ulicích, jinochy na náměstí." [21] Vyhlas: "Toto je výrok Hospodinův: Mrtvá lidská těla leží jako hnůj na povrchu pole, jak snopy za žencem, jež nikdo nesbírá." [22] Toto praví Hospodin: "Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se bohatýr nechlubí svou bohatýrskou silou, ať se boháč nechlubí svým bohatstvím. [23] Chce-li se něčím chlubit, ať se chlubí, že je prozíravý a zná mne; neboť já Hospodin prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost; to jsem si oblíbil, je výrok Hospodinův." [24] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy potrestám všechny, kteří se obřezávají, a přesto jsou neobřezaní: [25] Egypt, Judu, Edóma, Amónovce, Moába a všechny, kdo si vyholují skráně a sídlí na stepi, neboť všechny tyto pronárody jsou neobřezané. I celý dům izraelský má neobřezané srdce!"

Jr kapitola 10.

[1] Dome izraelský, slyšte slovo, které proti vám promluvil Hospodin. [2] Toto praví Hospodin: "Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských znamení, i když se jich děsí pronárody. [3] To, čím se řídí národy, je pouhý přelud, dřevo poražené v lese, výrobek přitesaný řemeslnou rukou. [4]

Kráslí jej stříbrem a zlatem, hřebíky a kladivy upevňují, aby to nebylo vratké. [5] Jsou jako strašák v okurkovém poli. Nemluví, musí se nosit, sami neudělají ani krok. Nebojte se jich, nemohou udělat nic zlého ani dobrého." [6] Nikdo není jako ty, Hospodine, jsi veliký a veliké je tvé jméno pro tvou bohatýrskou sílu. [7] Kdo by se tě nebál, Králi pronárodů? Úcta patří jenom tobě! Ze všech mudrců pronárodů a ze všech království není nikdo jako ty. [8] Jsou tupí a hloupí do jednoho, dají se vodit přeludy, pouhým dřevem, [9] tepaným stříbrem dovezeným z Taršíše a zlatem z Úfazu, výrobkem řemeslníka a rukou zlatníkových; je oděno purpurem a nachem, ale vše je výrobek dovedných řemeslníků. [10] Avšak Hospodin je Bůh pravý. On je Bůh živý a Král věčný. Před jeho rozlícením se chvěje země, pronárody neobstojí před jeho hrozným hněvem. [11] Řekněte jim toto: "Bohové, kteří neudělali nebe ani zemi, zmizí ze země i zpod nebes." [12] On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem napjal nebesa. [13] Když vydá hlas, shlukují se na nebi vody, přivádí mlhu od končin země, déšť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr. [14] Každý člověk je tupec, neví-li, že se každý zlatník pro své modly dočká hanby. Vždyť jeho lité modly jsou klam, ducha v nich není. [15] Jsou přelud, podvodný výtvar. V čase, kdy je budu trestat, zhynou. [16] Díl Jákobův není jako oni, vždyť všechno vytvořil on. Izrael je dědičným kmenem toho, jehož jméno je Hospodin zástupů. [17] Seber ze země svůj uzlík, ty která sídlíš v obležení. [18] Toto praví Hospodin: "Hle, tentokrát začnu metat z praku obyvatele země a budu je soužit, aby to pocítili." [19] Běda mi pro mou těžkou ránu, jsem proboden, raněn. Řekl jsem: Je to nemoc, kterou musím snášet. [20] Můj stan je zpusťšen a všechna má stanová lana zpřetrhána. Moji synové ode mne odešli, nejsou tu. Není tu nikdo, kdo by ještě postavil můj stan a napjal mé stanové houně. [21] Pastýři jsou tupí, nedotazují se Hospodina. Nejsou prozíraví, všechna jejich stáda jsou rozprášena. [22] Slyš, zpráva! Hle, přichází: "Velké dunění ze severní země učiní z judských měst zpusťšený kraj, domov šakalů." [23] Je mi známo, Hospodine, že cesta nezávisí na člověku ani jistota kroku na tom, kdo jde. [24] Potrestej mě, Hospodine, podle práva, ale ne ve hněvu, abys mě nezničil. [25] Vylej svoje rozhořčení na pronárody, jež neznají se k tobě, na čeledi, které nevzývají tvoje jméno, vždyť pozřely Jákoba, pozřely ho zcela, zpusťšily jeho nivy.

Jr kapitola 11.

[1] Slovo, které se stalo k Jeremjášovi od Hospodina: [2] "Slyšte slova této smlouvy. Vyhlásíš je mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma. [3] Řekneš jim: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Proklet buď každý, kdo neposlouchá slova této smlouvy, [4] jak jsem přikázal vašim otcům v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z tavící pece železné: Poslouchejte mě a plňte má slova, všechno, co vám přikazuji, a budete mým lidem a já vám budu Bohem. [5] Tak splním přísahu, již jsem se zapřísáhl vašim otcům, že jim dám zemi oplývající mlékem a medem, jak je tomu dnes." Odpověděl jsem a řekl: "Zajisté, Hospodine." [6] Dále mi Hospodin řekl: "Vyhlas v judských městech a na ulicích Jeruzaléma všechna tato slova: Slyšte slova této smlouvy a plňte je. [7] Důrazně jsem varoval vaše otce ode dne, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, až dodnes. Nepřetržitě jsem je varoval slovy: Poslouchejte mě! [8] Ale neposlouchali, ucho nenaklonili; každý žil podle svého zarputilého a zlého srdce. Proto na ně uvedu všechna slova této smlouvy, kterou jsem přikázal plnit, ale oni ji neplnili." [9] Hospodin mi řekl: "Byla shledána zrada judských mužů a obyvatelů Jeruzaléma: [10] Vrátili se k dřívějším nepravostem svých otců, kteří se vzpírali poslouchat má slova. Chodili za jinými bohy a sloužili jim. Dům izraelský i dům judský zrušily mou smlouvu, kterou jsem uzavřel s jejich otcí." [11] Proto praví Hospodin toto: "Hle, já na ně uvedu zlé věci, jimž nebudou moci ujít. Budou ke mně úpět, ale já je nevslyším. [12] Ať si judská města a obyvatelé Jeruzaléma jdou úpět k bohům, jimž páli kadidlo; nebudou s to je spasit, až na ně dolehne zlý čas. [13] Vždyť máš tolik bohů, kolik měst, Judo. A kolik je jeruzalémských ulic, tolik oltářů jste zřídili Ohavě, oltářů pro pálení kadidla Baalovi. [14] Nemodli se za tento lid. Nepozvedej svůj hlas k bĕdování a modlitbě za ně. V čas, kdy budou ke mně pro to zlo volat, nebudu slyšet." [15] "Co pohledává Jákob, můj milý, v mém domě? Pletichy tam kují mnozí. Může obětní maso přenést zlo, které tě stihne? Budeš potom jásat? [16] Zelenající se olivou, krásnou a s nádherným ovocem, tě nazval Hospodin. S velikým hukotem zanítí pod ní oheň a ten stráví její ratolesti." [17] Hospodin zástupů, který tě zasadil, promluvil proti tobě zlé věci pro zlo, jehož se dopustil dům izraelský a dům judský: aby mě uráželi, pálili kadidlo Baalovi. [18] Hospodin mi dal vědět o jejich skutcích; znám je. Kdysi jsi mi je ukázal. [19] Byl jsem důvěřivý jako beránek vedený na porážku. Nevěděl jsem, co proti mně zamýšlejí. "Porazme strom i s ovocem, vytněme jej ze země živých, ať už není připomínáno jeho jméno." [20] Hospodine zástupů, soudece spravedlivý, ty zkoumáš ledví i srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor. [21] Proto praví Hospodin toto o anatótských mužích, kteří ti ukládají o život. Říkají: "Neprorokuj ve jménu Hospodina a nezemřeš naší rukou." [22] Proto praví Hospodin zástupů toto: "Hle, já je ztrestám. Jinoši zemřou mečem, synové a dcery jim zemřou hladem. [23] Nikdo po nich nezůstane, neboť uvedu zlé věci na anatótské muže v roce, kdy je budu trestat."

Jr kapitola 12.

[1] Jsi spravedlivý, Hospodine, i když s tebou vedu spor. Chci s tebou mluvit o tvých soudech: Proč je úspěšná cesta svévolníků? Všichni, kdo se dopouštějí věrolomnosti, žijí si v klidu. [2] Zasadil jsi je a oni zakořenili, vyrůstají a nesou plody. Jsi blízko, mají tě v ústech, ale daleko jsi jejich ledví. [3] Ty mě, Hospodine, znáš a vidíš mě, zkoušíš mé srdce, je s tebou. Vytřídí je jak ovce na porážku, zasvěť je ke dni pobíjení. [4] Jak dlouho ještě bude země truchlit a bylina schnout na všech polích? Pro zlobu těch, kdo na ní bydlí, jsou vyhlazována zvířata i ptactvo. Ale říkají: "Do naší budoucnosti Bůh nevidí." [5] Běžel jsi s pěšími a unavili tě; jak bys chtěl závodit s koní? V pokojné zemi žiješ v bezpečí, co si počneš v houštinách Jordánu? [6] Vždyť i tvoji bratři a dům tvého otce se vůči tobě zachovali věrolomně. Také oni z plna hrdla za tebou volali. Nevěř jim, i když s tebou pěkně mluví." [7] "Svůj dům jsem opustil, odvrhl jsem své dědictví; co mi bylo nejmilejší, vydal jsem do rukou nepřátel. [8] Mé dědictví se mi stalo lvem z divočiny, vydává hlas proti mně. Proto je nemám rád. [9] Je mé dědictví pro mne kropenatý dravec? Je obklopeno dravci? Jděte, sežeňte všechnu zvěř polí, přiveďte ji, ať se nažere. [10] Mnozí pastýři zničili mou vinici, pošlapali svůj podíl, můj žádoucí podíl obrátili v poušť a zpusťšený kraj. [11] Učinili z ní zpusťšený kraj; leží přede mnou truchlivá a zpusťšená. Zpusťšená je celá země a není nikdo, kdo by si to bral k srdci." [12] Po všech lysých návrších pouště přicházejí zhoupci. Hospodinův meč bude požírat od jednoho konce země ke druhému a žádný tvor nebude mít pokoj. [13] Zaseli pšenici, sklídí trní; vyčerpávali se bez užítku. Styďte se za to, co jste vytěžili pro Hospodinův planoucí hněv. [14] Toto praví Hospodin o všech mých zlých sousedech, kteří sahají na dědictví, jež dal Izraeli, svému lidu: "Hle, já je vyvrátím z jejich půdy, i dům Judův vyvrátím z jejich středu. [15] Až je vyvrátím, potom se nad nimi opět slituji a přivedu každého zpět do jeho dědictví v jeho zemi. [16] A jestliže by se pilně učili cestám mého lidu a přísahali při mém jménu: 'Jakože živ je Hospodin', jak učili můj lid přísahat při Baalovi, pak jim bude zbudován dům mezi mým lidem. [17] Jestliže však nebudou poslouchat, zcela vyvrátím onen pronárod a nechám jej zahynout, je výrok Hospodinův."

Jr kapitola 13.

[1] Toto mi řekl Hospodin: "Jdi si koupit Iněný pás, dej si jej kolem beder a nesmáčeš jej ve vodě." [2] Koupil jsem si tedy pás, jak ke mně Hospodin promluvil, a dal jsem si jej kolem beder. [3] Slovo Hospodinovo stalo se ke mně podruhé: [4] "Vezmi pás, který sis koupil a jež máš kolem beder, vstaň a jdi k Eufratu a tam jej ukryj ve skalní trhlíně." [5] I šel jsem a ukryl jsem jej u Eufratu, jak mi Hospodin přikázal. [6] Po uplynutí mnoha dnů mi Hospodin opět řekl: "Vstaň a jdi k Eufratu a vezmi odtud pás, který jsem ti přikázal tam ukryt." [7] Šel jsem tedy k Eufratu a vyhrabal jsem pás z místa, kam jsem jej ukryl. A hle, pás byl zničen, k ničemu se nehodil. [8] Tu se ke mně stalo slovo Hospodinovo: [9] "Toto praví Hospodin: Tak zničím pýchu Judy a nesmírnou pýchu Jeruzaléma. [10] Tento zlý lid, který se vzpírá slyšet má slova a žije si podle svého zarputilého srdce, chodí za jinými bohy, slouží jim a klaní se jim, bude jako tento pás, který se k ničemu nehodí. [11] Jako pás přilne k bedrům muže, tak jsem k sobě přimkl celý dům izraelský a dům judský, je výrok Hospodinův, aby se mi stali lidem, jménem, chválou a oslavou. Ale neuposlechli." [12] Proto jim vyřídíš toto slovo: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Každý měch se plní vínem. Namítnou ti: 'Cožpak nevíme, že se každý měch plní vínem?' [13] Nato jim řekneš: Toto praví Hospodin: Hle, já opojím všechny obyvatele této země, krále, kteří sedí na Davidově trůnu, kněze a proroky i všechny obyvatele Jeruzaléma, [14] a roztrfím je jednoho o druhého, otce i syny, je výrok Hospodinův; budu bez soucitu, bez lítosti a bez slitování, až je budu ničit." [15] Slyšte a naslouchajte, nebudte domýšliví, tak promluvil Hospodin. [16] Vzdejte slávu Hospodinu, svému Bohu, dříve než způsobí tmu, dříve než nohama narazíte o zšeřelé hory. S nadějí se upínáte k světlu, ale on učinil z něho šero smrti, obestřel je černým mračnem. [17] Jestliže o tom nechcete slyšet, vskrytu bude plakat má duše kvůli vaší povýšenosti, slzy mi proudem potečou z očí, až bude Hospodinovo stádce vedeno do zajetí. [18] Poruč králi a královně: "Sedte v ponižení, vždyť spadla z vašich hlav koruna, která vás zdobila. [19] Města na jihu byla uzavřena a není nikoho, kdo by je otevřel. Celý Juda byl přestěhován, přestěhován do jednoho." [20] Pozvedni oči a hled' na ty, kdo přicházejí od severu. "Kde je tobě svěřené stádo, ovce, jež byly tvou ozdoubou? [21] Co řekneš, až nad tebou ustanoví tvými pohlaváry a vůdci ty, které jsi učila? Což tě pak nezachvátí porodní bolesti jako rodičku? [22] Řekneš-li si v srdci: 'Proč mě to potkalo?' Pro množství tvých nepravostí byla ti vyhrnuta sukně a bylas vydána násilí. [23] Může snad Kúšjec změnit svou kůži? Či levhart svou skvrnitost? Jak vy byste mohli jednat dobře, když jste se naučili páchat zlo? - [24] Rozptýlím je jako stěbla slámy, jež poletují ve větru z pouště." [25] "To je tvůj los, úděl, jež jsem ti vyměřil, je výrok Hospodinův. Poněvadž jsi na mě zapomněla, spoléhala ses na klam. [26] To já jsem ti zvedl sukni přes tvář a byla vidět tvá hanba, [27] tvé cizoložství a tvá vášnivost, mrzký skutek tvého smilstva. Na pahorcích v poli jsem viděl tvé ohyždné modly. Běda tobě, Jeruzaléme. Nejsi čistý! Jak dlouho ještě?"

Jr kapitola 14.

[1] O slovu Hospodinově, které se stalo k Jeremjášovi ohledně sucha. [2] Juda truchlí, jeho brány zchátraly a chmurné klesly k zemi. Z Jeruzaléma stoupá žalostný křik. [3] Jejich vznešení posílají svou čeleď pro vodu. Ta chodí k nádržím a vodu nenachází, vrací se s prázdnými nádobami. Stydí se a hanbí a zakrývá si hlavu. [4] Jsou zděšeni nad rolemi, neboť v zemi nenastává doba dešťů. Oráči se stydí, zakrývají si hlavu. [5] I laň v poli opouští, co porodila, neboť není zeleň. [6] Na lysých návrších postávají divocí osli, větrí jako šakalové, vypovídá jim zrak, neboť nejsou byliny. [7] "Jestliže mluví proti nám naše nepravosti, jednej, Hospodine, pro své jméno. Mnohokrát jsme se odvrátili, hřešili jsme proti tobě. [8] Naděje Izraele, jeho spasiteli v čase soužení! Proč jsi v zemi jako host, jak počestný, který se zdrží jen přes noc? [9] Proč jsi jak zdrcený člověk, jak bohatýr, který není s to spasit? Ty jsi Hospodine, uprostřed nás a nazývají nás tvým jménem. Nezfikej se nás!" [10] Toto praví Hospodin o tomto lidu: "Milují toulky a své nohy nešetří"; proto v nich nemá Hospodin zalíbení. Bude nyní připomínat jejich nepravost a trestat jejich hříchy. [11] Hospodin mi poručil: "Nemodli se za dobro tohoto lidu. [12] Ani když se budou postit, nevyslyším jejich bédování, ani když připraví oběť zápalnou a přidavnou, nenajdu v nich zalíbení. Zcela s nimi skoncuji mečem, hladem a morem." [13] Nato jsem řekl: "Ach, Panovníku Hospodine, hle, proroci jim říkají: Nespátíte meč a hlad mít nebudete, nýbrž dám vám na tomto místě pravý pokoj." [14] Hospodin mi řekl: "Ti proroci prorokují mým jménem klam. Neposlal jsem je a nepřikázal jsem jim to a nemluvil jsem k nim. Prorokují vám klamné vidění, nicotnou věštbu a lest vlastního srdce." [15] Toto praví Hospodin proti těm prorokům, kteří prorokují jeho jménem: "Já jsem je neposlal. To oni říkají: 'V této zemi nebude meč a hlad.' Mečem a hladem vymřou ti proroci do jednoho. [16] A lid, jemuž prorokovali, bude ležet po ulicích Jeruzaléma sražen hladem a mečem a nikdo je nepohřbí, ani jejich ženy ani jejich syny a dcery. Tak vylejí na ně jejich zlobu." [17] Řekni jim toto slovo: Z mých očí tekou slzy dnem i nocí bez přestání, neboť těžká rána rozdrtila panenskou dceru mého lidu velikou, bolestnou ranou. [18] Vyjdu-li na pole, hle, skolení mečem, přijdu-li do města, hle, zesláblí hlad; jak prorok, tak kněz procházejí zemí a nevědí si rady." [19] "Což jsi opravdu zavrhl Judu? Tvá duše si zprotivila Sijón? Proč nás biješ, což pro nás není uzdravení? S nadějí jsme vyhlíželi pokoj, ale nic dobrého nepřichází, čas uzdravení, a hle předěšení. [20] Hospodine, uznáváme svou svévoli, i nepravost svých otců, hřešili jsme proti tobě. [21] Neodmítej nás však pro své jméno, nenech zhanobit trůn své slávy. Rozpomeň se a neruš svou smlouvu s námi. [22] Což jsou mezi přeludy pronárodů ti, kdo by mohli dát déšť? Což nebesa vydávají déšť? Nejsi to ty sám, Hospodine, náš Bože? Skládáme naději v tebe, neboť ty konáš všechny tyto věci!"

Jr kapitola 15.

[1] Hospodin mi řekl: "I kdyby se přede mne postavil Mojžíš a Samuel, nepřiklonil bych se k tomuto lidu. Pošli jej ode mne pryč, ať odejde! [2] Až se tě budou ptát: 'Kam máme odejít?', řekneš jim: Toto praví Hospodin: Kdo je určen smrti, propadne smrti, kdo meči, meči, kdo hladu, hladu, kdo zajetí, zajetí." [3] Ztrestám je na čtverý způsob, je výrok Hospodinův: mečem, by zabíjel, psy, aby vláčeli, nebeským plectvem a zemským zvířectvem, aby žralo a ničilo. [4] Učiním je obrazem hrůzy pro všechna království země kvůli Menašeevi, synu judského krále Chizkijáše, kvůli tomu, co páchal v Jeruzalémě." [5] "Kdo s tebou bude mít soucit, Jeruzaléme? Kdo ti projeví účast? Kdo k tobě zajde, aby se zeptal, jak se ti daří? [6] Ty sám sis mě přestal všímat, je výrok Hospodinův, odešel jsi ode mne. Napřáhnu na tebe ruku a zničím tě; stálé ohledy mě unavují. [7] Převěju je lopatou na obilí v branách země, o děti připravím, zahubím svůj lid: od svých cest se neodvrátili. [8] Zůstane mi v něm víc vdov než písku v mořích. Za poledne na ně přivedu zhoubce, na matku i na mládence. Náhle přepadnu město hněvem a hrůzou. [9] Zchřadne sedminásobná rodička, vypustí duši. Ještě za dne jí zajde slunce. Bude se stydět, rdít studem. Ty kteří zůstanou, vydám meči před tváří jejich nepřátel, je výrok Hospodinův." [10] Běda mi, matko má, že jsi mě zrodila, muže sporu a sváru pro celou zemi. Nic jsem si nevypůjčil, nikdo mi nepůjčil, všichni mi klnou. [11] Hospodin praví: "Nepřichystal jsem ti dobro? Nesrazil jsem kvůli tobě nepřítel v čase zlém, v čase soužení? [12] Dá se přerazit železo, železo ze severu, či bronz? [13] Tvé zboží a poklady vydám bez náhrady v plen za všechny tvé hříchy, páchané po celém tvém území. [14] Dám tě odvést tvými nepřáteli do země, kterou neznáš. Rozhoří se proti vám oheň roznícený mým hněvem." [15] Tys o tom věděl, Hospodine, pamatuj na mě a ujmi se mne. Vykonej za mne pomstu na těch, kdo mě pronásledují. Pro svou shovívavost mě odtud ještě neber. Věz, že pro tebe snáším potupu. [16] Jakmile se objevila tvá slova, pozřel jsem je. Tvá slova mi byla veselím a radostí srdce. Nazývají mě tvým jménem, Hospodine, Bože zástupů. [17] Neseďám v kruhu těch, kdo se vysmívají, a

nejasám. Kvůli tvé ruce sedím osamocen, neboť jsi mě naplnil svým hrozným hněvem. [18] Proč je má bolest trvalá a má rána nevyléčitelná a nechce se hojit? Stal ses mi tím, kdo jako by lhal, vodou nestálou. [19] Proto praví Hospodin toto: "Jestliže se obrátíš, vrátím tě k sobě, staneš přede mnou. Budeš-li pronášet vzácná slova, nic bezcenného, budeš mými ústy. Oni se musejí obrátit k tobě, ty se k nim neobracej. [20] Učinil jsem tě vůči tomuto lidu nedostupnou bronzovou hradbou. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohu tě, neboť já jsem s tebou, abych tě spasil a vysvobodil, je výrok Hospodinův. [21] Vysvobodím tě z rukou zlovolníků a vykoupím tě ze spárů katanů."

Jr kapitola 16.

[1] Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Neber si ženu. Nebudeš mít na tomto místě syny ani dcery. [3] Toto praví Hospodin o synech a dcerách zrozených na tomto místě, o jejich matkách, které je porodily, a o jejich otcích, kteří je zplodili v této zemi: [4] Zemřou na smrtelné nemoci. Nebude se nad nimi naříkat a nebudou pohřbeni. Budou hnojem na povrchu role. Skoncuje s nimi meč a hlad. Jejich mrtvoly budou za pokrm nebeskému plectvu a zemskému zvířectvu." [5] Toto praví Hospodin: "Nevcházej do domu smuteční hostiny, nechoď tam, kde se naříká, a neprojevuj jim soustrast, neboť já jsem tomuto lidu vzal svůj pokoj, je výrok Hospodinův, spolu s milosrdenstvím a slitováním. [6] Velcí i malí v této zemi zemřou a nebudou pohřbeni. Nebude se nad nimi naříkat a nikdo si pro ně nebude dělat smuteční zářezy ani lysinu. [7] Při truchlení nebudou lámat chléb, aby potěšili toho, kdo truchlí nad mrtvým, nedají napít z kalicha útěchy těm, kdo truchlí nad otcem či matkou. [8] Nevejdeš ani do domu, v němž se hoduje, abys tam s nimi poseděl, pojedl a popil." [9] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Hle, způsobím, že na tomto místě, před vašim zrakem a za vašich dnů přestane veselí a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty." [10] "Až oznámíš tomuto lidu všechna tato slova, zeptají se tě: 'Proč Hospodin promluvil proti nám všechno toto velké zlo? Jaká je naše nepravost? Jaký je náš hřích? V čem jsme hřešili proti Hospodinu, našemu Bohu?' [11] Na to jim odpovíš: V tom, že mě vaši otcové opustili, je výrok Hospodinův, a chodili za jinými bohy, sloužili jim a klaněli se jim; mne opustili a můj zákon nedodržovali. [12] Vy však jste činili horší věci než vaši otcové; hle, každý z vás si žije podle svého zarputilého a zlého srdce a mne neposlouchá. [13] Z této země vás uvrhnu do země, kterou jste nepoznali vy ani vaši otcové, a tam budete dnem i nocí sloužit jiným bohům. Už pro vás nemám žádné smilování." [14] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: 'Jakože živ je Hospodin, který vyvedl syny Izraele z egyptské země', [15] nýbrž: 'Jakože živ je Hospodin, který vyvedl syny Izraele ze severní země a ze všech zemí, kam je rozehnal'. Přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům." [16] "Hle, já posílám k mnohým rybářům, je výrok Hospodinův, a ti je vyloví jako ryby, pak také pošlu k mnohým lovcům a ti je budou lovit na každé hoře a na každém pahorku a ve skalních trhlinách. [17] Mám na zřeteli všechny jejich cesty; neskrývají se přede mnou, před mým zrakem svou nepravost neschowají. [18] Napřed jim totiž za jejich nepravost a za jejich hřích dvojnásobně odplatím. Znesvětili mou zemi mršinami svých ohybných model a naplnili mé dědictví svými ohavnostmi." [19] Hospodine, má sílu a má záštito, mé útočiště v den souzení, k tobě přijdou pronárody ze všech dálav země a řeknou: "Jistě naši otcové v dědictví obdrželi klam, přelud, který k užítku jim nebyl." [20] "Může si člověk udělat bohy? Žádní bohové to nejsou. [21] Proto hle, já jim dám poznat, tentokrát jim dám poznat svou moc a bohatýrskou sílu, poznají, že moje jméno je Hospodin."

Jr kapitola 17.

[1] Judův hřích je zapsán železným rydlem, je vyryt diamantovým hrotem na tabulku jejich srdcí, na rohy vašich oltářů. [2] I jejich synové si připomínají jejich oltáře a posvátné kůly u zelených stromů na vysokých pahorcích. [3] "Horo má v poli, vydám v plen tvé zboží, všechny tvé poklady, tvá posvátná návrší pro hřích páchaný po celém tvém území. [4] Budeš muset uvolnit své dědictví, které jsem ti dal. Dám tě tvým nepřátelům do otroctví v zemi, kterou neznáš. Zanitili jste oheň mého hněvu, navěky bude hořet." [5] Toto praví Hospodin: "Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina. [6] Bude jako jalovec v pustině, který neokusí přicházející dobro. Bude přebývat ve vyprahlém kraji, v poušti, v zemi solných plání, kde nelze bydlet. [7] Požehnan buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. [8] Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody." [9] "Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné. Kdopak je zná? [10] Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků." [11] Koroptev sedí na vejcích, ale mladé nevyvede. Tak ten, kdo nabude bohatství nespravedlivě, v půlce života je opustí a skončí jako bloud. [12] Trůne slávy, od počátku vyvýšený, místo naší svatyně, [13] naděje Izraele, Hospodine, všichni, kdo tě opouštějí, propadnou hanbě. Ti, kdo se ode mne odvracejí, jsou zapsáni v zemi stínů, protože opustili zdroj živých vod, Hospodina. [14] Uzdrav mě, Hospodine, a budu zdrav, spas mě a budu spasen, neboť ty jsi můj chvalo zpěv. [15] Hle, oni mi říkají: "Kde je Hospodinovo slovo? Ať se přece splní!" [16] Nedral jsem se o to být tvým pastýřem, netoužil jsem po dnu zkázy. Ty víš, co vyšlo z mých rtů; je to přímo před tebou. [17] Nebuď mi tím, kdo děsí. Tys mé útočiště ve zlý den. [18] Ať propadnou hanbě ti, kdo mě pronásledují, a já ať se hanbit nemusím. Ať oni jsou zděšeni, a já ať zděšen nejsem. Uved' na ně zlý den a dvojnásob těžkou ranou je rozdrť! [19] Toto mi praví Hospodin: "Jdi a postav se v bráně synů mého lidu, již vcházejí a vycházejí judští králové, a ve všech jeruzalémských branách. [20] Řekni jim: Judští králové, celé Judsko a všichni obyvatelé Jeruzaléma, kteří vcházejí těmito branami, slyšte slovo Hospodinovo: [21] Toto praví Hospodin: Bedlivě dbejte, abyste nenosili břemena v den odpočinku a nepřinášeli je do jeruzalémských bran. [22] Nevnášejte břemena ze svých domů v den odpočinku a nevykonávejte žádnou práci, ale ať je vám den odpočinku svatý, jak jsem přikázal vašim otcům. [23] Ale neposlechli a ucho nenaklonili, nýbrž zůstali tvrdošíjní, neslyšeli a nepřijali napomenutí. [24] Budete-li mě opravdu poslouchat, je výrok Hospodinův, a v den odpočinku nebudete přinášet břemena do bran tohoto města, ale bude vám den odpočinku svatý a nebudete v něm konat žádnou práci, [25] budou vcházet branami tohoto města králové a velmožové, kteří dosednou na Davidův trůn, budou jezdit na voze a na koních, oni i jejich velmožové, muži judští a obyvatelé Jeruzaléma, a toto město bude trvat navěky. [26] Z judských měst a z okolí Jeruzaléma, ze země Benjamínovy, z Přímošské nížiny, z pohorí, z Negebu přijdou a přinesou do Hospodinova domu oběť zápalnou, obětní hod i oběť přídavnou a kadidlo, přinesou i oběť děkovnou. [27] Nebudete-li mě poslouchat a den odpočinku vám nebude svatý, ale budete-li v den odpočinku nosit břemena a vcházet s nimi do jeruzalémských bran, zanitím v jeho branách oheň a ten pozře jeruzalémské paláce a neuhasne."

Jr kapitola 18.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi: [2] "Vstaň a sestup do hrnčířova domu a tam ti ohlásím svá slova." [3] Sestoupil jsem tedy do

hrnčičova domu, právě když pracoval na hrnčičském kruhu. [4] Ale nádoba, kterou vlastní rukou z hlíny zhotovoval, se nepovedla. Začal znovu a udělal z ní nádobu jinou; dělal, co se mu zdálo být správné. [5] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [6] "Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčič, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčičových, dome izraelský. [7] Jednou promluví proti pronárodu a proti království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím. [8] Avšak odvrátí-li se onen pronárod od zla, jež páchal a proti němuž jsem mluvil, budu litovat toho, že jsem zamýšlel způsobit mu něco zlého. [9] Jindy promluví o pronárodu a o království, že je vybuduji a zasadím. [10] Budou-li se však dopouštět toho, co je zlé v mých očích, a nebudou mě poslouchat, budu litovat toho, že jsem slíbil prokázat jim dobré věci. [11] A nyní vyřídím mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Toto praví Hospodin: Hle, já připravuji proti vám zlo, to zamýšlím proti vám. Navraťte se už každý ze své zlé cesty, napravte své cesty a své skutky." [12] Oni však řekli: "Zbytečné řeči. Půjdem za svými úmysly, každý z nás bude jednat podle svého zarputilého a zlého srdce." [13] Proto praví Hospodin toto: "Jen se dotážete mezi pronárody! Kdo kdy slyšel něco takového? Hruzostrašné věci se dopustila panna izraelská. [14] Zmizí sněhová pole ze skal Libanónu? Vyschnou snad tyto cizí vody, chladné a bystré? [15] Na mne však můj lid zapomněl, páli kadidlo falešným bohům. Přivedu je k pádu na jejich cestách, na stezkách věčnosti, půjdou po neschůdných, neupravených cestách. [16] Jejich země bude vzbuzovat úděs a věčný posměch, každý kolemjdoucí bude nad ní v úděsu potřásat hlavou. [17] Jako východním větrem, tak je rozptýlím před nepřitelem. Obrátím se k nim zády, a ne tváří, v den jejich běd." [18] Ale oni řekli: "Pojďme a něco si na Jeremjáše vymyslíme. Knězi přece nechybí zákon, mudrci úradek, proroku slovo. Pojďme, utlučeme ho jazykem, nedáme na žádné jeho slovo." [19] Pozornost mi věnuj, Hospodine, a slyš hlas těch, kdo se mnou vedou spor. [20] Což má být odměňováno dobro zlem, že mi kopu jámu? Pamatuj, jak jsem před tebou stával a mluvil v jejich prospěch a odvracel od nich tvé rozhořčení. [21] Proto vydej jejich syny hladu, vydej je na pospas meči, jejich ženy ať jsou bez dětí a ovdovělé a muže ať skolí smrt, jejich jinoši ať jsou pobiti v boji mečem. [22] Z jejich domů ať se rozléhá úpění, přived' na ně znenadání hordu, neboť vykopali jámu, aby mě polapili, nastražili osidla svým nohám. [23] Ty, Hospodine, víš o každém jejich záměru, že mi chtějí způsobit smrt. Nezprošťuj je viny, jejich hřích ať u tebe smazán není, ať jsou před tebou přivedeni k pádu, tak s nimi nalož v čas svého hněvu.

Jr kapitola 19.

[1] Toto praví Hospodin: "Jdi a kup u hrnčiče hliněnou lahevici a s některými staršími lidu a staršími z kněžstva [2] vyjdi do Údolí syna Hinómova, které je před Střepnou branou, a volej tam slova, která k tobě budu mluvit. [3] Řekni jim: Králové judští a obyvatelé Jeruzaléma, slyšte slovo Hospodinovo. Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já uvedu na toto místo zlo. Tomu, kdo o něm uslyší, bude znít v uších. [4] Opustili mě, cizím mi učinili toto místo a pálili na něm kadidlo jiným bohům, které neznali oni ani jejich otcové ani judští králové, a toto místo naplnili krví nevinných. [5] Vybudovali posvátná návrší Baalova, aby Baalovi jako zápalné oběti pálili v ohni své syny. K tomu jsem jim přece nedal příkaz, ani jsem o tom nemluvil, ani mi to na mysl nepřišlo. [6] Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy toto místo se už nebude nazývat 'Tófet' či 'Údolí syna Hinómova', nýbrž 'Údolí vraždění'. [7] Na tomto místě rozbijí na střepy záměr Judy a Jeruzaléma, způsobím to, že padnou mečem před svými nepřáteli, do rukou těch, kdo jim ukládají o život; jejich mrtvolvy vydám za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu. [8] Způsobím, že toto město bude vzbuzovat úděs a posměch; každý kolemjdoucí nad všemi jeho ranami posměšně zasykne úžasem. [9] Způsobím, že budou jíst maso svých synů a maso svých dcer, jeden bude požírat maso druhého v obležení a tísní, až je budou tísnit jejich nepřátelé a ti, kdo jim ukládají o život. [10] Nato rozbiješ tu lahevici před muži, kteří půjdou s tebou, [11] a řekneš jim: Toto praví Hospodin zástupů: Právě tak, jak se rozbíjí hliněná nádoba a nelze ji už opravit, rozbijí tento lid a toto město; v Tófetu se bude pohřbívat, protože jinde místo k pohřbívání nebude. [12] Právě tak naložím s tímto místem, je výrok Hospodinův, a s jeho obyvateli. Učiním tomuto městu jako Tófetu. [13] Domy v Jeruzalémě a domy judských králů budou nečisté jako místo Tófet; to se týká všech domů, na jejichž střechách se páli kadidlo veškerému nebeskému zástupu a konaly úlitby jiným bohům." [14] Když přišel Jeremjáš z Tófetu, kam jej Hospodin poslal prorokovat, postavil se na nádvoří Hospodinova domu a řekl všemu lidu: [15] "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já uvedu na toto město i na všechna města kolem všechno zlo, které jsem nad ním vyhlásil, neboť jsou tvrdší a neposlouchají má slova."

Jr kapitola 20.

[1] Pašchúr, syn kněze Iméra, jenž byl vrchním dohlížitelem v Hospodinově domě, slyšel Jeremjáše prorokovat tato slova. [2] Proto dal Pašchúr proroka Jeremjáše zbít a vsadit do klády, která byla v horní Benjamínské bráně, u Hospodinova domu. [3] Nazítí, když Pašchúr vyvedl Jeremjáše z klády, řekl mu Jeremjáš: "Hospodin tě nepojmenoval Pašchúr, nýbrž Magór mi-sábíb (to je Kolkolem děs)." [4] Toto praví Hospodin: "Děsu vydám tebe i všechny tvé přátele. Před tvými zraky padnou mečem svých nepřátel. Celé Judsko vydám do rukou babylónskému králi. On je přestěhuje do Babylóna a pobije mečem. [5] Vydám též celou klenotnici tohoto města s veškerým jeho jměním a s veškerými jeho drahocennostmi, rovněž všechny poklady judských králů vydám do rukou jejich nepřátel; uloupí je, vezmou a odnesou do Babylóna. [6] A ty, Pašchúre, i všichni obyvatelé tvého domu, půjdete do zajetí; přijdeš do Babylóna a tam zemřeš a tam budeš pohřben ty i všichni tvoji přátelé, jimž jsi klamně prorokoval." [7] Přemlouvals mě, Hospodine, a dal jsem se přemluvit. Zdolal jsi mě a přemohl. Po celé dny jsem jen pro smích, každý se mi vysmívá. [8] Sotvaže promluví, upím, přivolávám násilí a zhoubu, neboť Hospodinovo slovo mi přináší jen potupu a pošklebky po celé dny. [9] Řekl jsem: "Nebudu je připomínat, už nebudu v jeho jménu mluvit", avšak je v mém srdci jak hořící oheň, je uzavřeno v mých kostech, jsem vyčerpán tím, co musím snášet, dál už nemohu. [10] Z mnoha stran pomluvy slyším. Kolkolem děs! "Udejte ho!" "Udáme ho!" Kdekdo z těch, s nimiž jsem pokojně žil, čeká, až se zhroutím. "Snad se dá nachytat, pak ho přemůžeme, zajmeme ho a pomstíme se mu." [11] Ale Hospodin je se mnou jako přesilný bohatýr, proto moji pronásledovatelé upadnou a dál nebudou moci, velice se budou stydět, že nebudou mít úspěch, jejich věčná hanba nebude zapomenuta. [12] Hospodine zástupů, který zkoumáš spravedlivého, ty vidíš do ledví i do srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor. [13] Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, protože vysvobodil ubožáka z rukou zlovolníků. [14] Proklet buď den, v němž jsem se narodil. Den, v kterém mě má matka porodila, ať není požehnán. [15] Proklet buď muž, jenž zvěstoval mému otci: "Narodilo se ti dítě, chlapec", a udělal mu velkou radost. [16] Ať je ten muž jako města, která Hospodin nelítostně vyvrátil; ať zrána slyší úpěnlivé volání a za poledne válečný povyk. [17] Že mě neusmrtil hned v matčině lůně, aby mně má matka byla hrobem, aby její lůno bylo věčně těhotné! [18] Proč jsem vyšel z matčina lůna? Abych viděl trápení a strasti, aby v hanbě skončily mé dny?

Jr kapitola 21.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi, když k němu král Sidkijáš poslal Pašchúra, syna Malkijášova, a Sefanjáše, syna kněze Maasejáše: [2] "Dotaz se prosím ohledně nás Hospodina, neboť Nebúkadnesar, král babylónský, začal proti nám válčit. Snad s námi Hospodin naloží podle své divuplné moci a on od nás odtáhne." [3] Jeremjáš jim odpověděl: "Toto vyřídíte Sidkijášovi: [4] Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Hle, odejmu válečné zbraně, které máte ve svých rukou a jimiž bojujete vně hradeb proti babylónskému králi a Kaldejcům, kteří vás obléhají, a shromáždím je doprostřed tohoto města. [5] A sám budu proti vám bojovat napřaženou rukou a pevnou paží, s hněvem, rozhořčením a velkým rozlícením. [6] Obyvatele tohoto města, lidi i dobytek, raním těžkým morem a pomřou. [7] Potom, je výrok Hospodinův, vydám Sidkijáše, judského krále, i jeho služebníky a lid, ty, kdo zůstanou v tomto městě po moru, meči a hladu, do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, do ruku jejich nepřátel, do rukou těch, kdo jim ukládají o život. Ten je pobije ostřím meče, bez lítosti, bez soucitu, bez slitování." [8] A tomuto lidu řekneš: "Toto praví Hospodin: Hle, předkládám vám cestu života a cestu smrti. [9] Kdo bude sídlit v tomto městě, zemře mečem, hladem a morem. Kdo však vyjde a skloní se před Kaldejci, kteří vás obléhají, zůstane naživu, jako kořist získá svůj život. [10] Neboť jsem obrátil svou tvář proti tomuto městu ke zlému, a ne k dobrému, je výrok Hospodinův. Bude vydáno do rukou babylónskému králi a ten je spálí ohněm." [11] Domu judského krále řekni: "Slyšte slovo Hospodinovo. [12] Dome Davidův, toto praví Hospodin: Za jitra zjednávejte právo a vysvobozujte oloupeného z rukou utiskovatele, nebo mé rozhořčení vzplane jako oheň a bude hořet, aniž je kdo uhasí, a to pro vaše zlé skutky. [13] Chystám se na tebe, která trůníš v dolině, skálo na rovině, je výrok Hospodinův, na ty, kdo říkají: 'Kdo by k nám vnikl? Kdo by se dostal do našich obydlí?' [14] Ztrestám vás podle ovoce vašich skutků, je výrok Hospodinův. Ve vašem lese zanítím oheň a ten pozře vše kolem."

Jr kapitola 22.

[1] Toto praví Hospodin: "Sestup do domu krále judského a vyhlas tam toto slovo. [2] Řekni: Slyš slovo Hospodinovo, králi judský, který sedíš na trůně Davidově, ty i tvoji služebníci i tvůj lid, ti, kdo přicházejí do těchto bran. [3] Toto praví Hospodin: Uplatňujte právo a spravedlnost, vysvobozujte oloupeného z rukou utiskovatele, netýrejte bezdomovce, sirotka a vdovu, nedopouštějte se násilí, neprolévejte na tomto místě nevinnou krev. [4] Budete-li vskutku podle tohoto slova jednat, budou branami tohoto domu vcházet králové, kteří budou sedět po Davidovi na jeho trůnu, budou jezdit na voze i na koních, král i jeho služebníci i jeho lid. [5] Neuposlechnete-li těchto slov, přísahám při sobě, je výrok Hospodinův, že tento dům bude obrácen v trosky." [6] Toto praví Hospodin o domě krále judského: "Byl jsi mi Gileádem a vrcholkem Libanónu. Učiním tě však pouští, městy, jež nebudou obývána. [7] Posvětim proti tobě šířitele zkázy, každého s jeho zbrojí, ti porazí tvé nejlepší cedry a vhodí do ohně." [8] Mnohé pronárody budou přecházet kolem tohoto města a jeden druhého se bude ptát: "Proč Hospodin takhle naložil s tímto velkým městem?" [9] Dostanou odpověď: "Protože opustili smlouvu Hospodina, svého Boha, klaněli se jiným bohům a sloužili jim." [10] Neoplakávejte mrtvého, neprojevujte soustrast, plačte usedavě nad tím, kdo odchází, poněvadž se už nevrátí a neuvidí svou rodnou zem. [11] Toto praví Hospodin o Šalúmovi, synu Jóšijášovu, králi judském, který kraloval po svém otci Jóšijášovi, a z tohoto místa odešel: "Již se sem nevrátí. [12] Na místě, kam ho přestěhovali, zemře, tuto zemi už neuvidí." [13] "Běda, kdo staví svůj dům nespravedlností a své pokojíky na střeše bezprávím, svého bližního nutí pracovat zadarmo a jeho výdělek mu nedává. [14] Kdo říká: 'Vystavím si rozměrný dům s prostornými pokojíky na střeše, prorazím si v něm okna, obložím jej cedrem a natřu rudkou.' [15] Zda proto budeš králem, když se budeš naparovat v cedroví? Zdal se tvůj otec nenajedl a nenapil? Když uplatňoval právo a spravedlnost, tehdy se mu dobře vedlo. [16] Když se zastával utištěného a ubožáka, tehdy bývalo dobře. Zda to neznamená, že mě znal? je výrok Hospodinův. [17] Ale tvé oči a tvé srdce nezajímá nic než vlastní zisk, prolévání nevinné krve, páchání útisku a křivd." [18] Proto praví Hospodin o Jójakímovi, synu Jóšijášovu, králi judském, toto: "Neбудou nad ním naříkat: 'Běda, můj bratře, běda, sestro!' Neбудou nad ním naříkat: 'Běda, pane, běda, veličenstvo!' [19] Bude pohřben, jako se pohřbívá osel, bude vyvečen a odhozen ven za jeruzalémské brány." [20] "Vystup na Libanón, dcero, a křič, ať zazní tvůj hlas v Bášanu. Křič z Abarímu, protože všichni tvoji milenci jsou roztržštěni. [21] Mluvil jsem k tobě, dokud jsi měla klid. Řekla jsi: 'Neбудu poslouchat!' Byla jsi zvyklá už od svého mládí neposlouchat můj hlas. [22] Všechny tvé pastýře spase vítr, tvoji milenci půjdou do zajetí. Tehdy se budeš stydět a hanbit za všechno zlo, jež jsi spáchala. [23] Ty, která ses usídlila na Libanónu, uhnízдила se na cedrech, jak budeš vzdychat, až na tebe přijdou bolesti, až se budeš svíjet jako rodička!" [24] "Jakože jsem živ, je výrok Hospodinův, i kdyby byl Konjáš, syn Jójakímův, král judský, pečetním prstenem na mé pravé ruce, strhnu tě odtamtud. [25] Vydám tě do rukou těch, kdo ti ukládají o život, do rukou těch, jichž se tak lekáš, do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, a do rukou Kaldejců. [26] Uvrhnu tebe i tvou matku, která tě porodila, do jiné země, kde jste se nenarodili, a tam zemřete. [27] Ale do země, ke které se budou upínat svou duší v touze po návratu, tam se nenavrátí." [28] Což je tento muž, Konjáš, stvůrou hodnou opovržení a rozbití, je nádobou neoblíbenou? Proč byli on i jeho potomstvo odvrženi a odhozeni do země, kterou neznali? [29] Země, země, země! Slyš slovo Hospodinovo. [30] Toto praví Hospodin: "Zapište tohoto muže jako bezdětného, muže, který nebude mít ve svých dnech zdar. Nikomu z jeho potomků se nepodaří dosednout na Davidův trůn a být opět v Judsku vladařem!"

Jr kapitola 23.

[1] "Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy," je výrok Hospodinův. [2] Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: "Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlídíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. [3] Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. [4] Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův." [5] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. [6] V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: 'Hospodin - naše spravedlnost.'" [7] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: 'Jakože živ je Hospodin, který vyvedl syny Izraele z egyptské země', [8] nýbrž: 'Jakože živ je Hospodin, který vyvedl a přivedl potomstvo domu Izraelova ze severní země a ze všech zemí, kam je rozehnal'. Usadí se ve své zemi." [9] O prorocích: "Mé srdce je zlomeno v mém nitru, všechny mé kosti se chvějí, jsem jako opilý člověk, jako muž zmožený vínem, kvůli Hospodinu, kvůli jeho svatým slovům. [10] Poněvadž země je plná cizoložníků, truchlí pod kletbou a pastviny na stepi vyschly; oni však běhají za zlem a zmužile si vedou v tom, co není správné. [11] Vždyť jak prorok, tak kněz se rouhají, i ve svém domě nalézám jejich zlé činy, je výrok Hospodinův. [12] Proto bude jejich cesta kluzká, budou vyhnáni do temnoty a v ní padnou; přivedu na ně zlo, rok jejich trestu, je výrok Hospodinův." [13] Na samařských prorocích jsem viděl tuto nepatřičnost: Prorokovali ve jménu Baalově a sváděli Izraele, můj lid. [14] Také u jeruzalémských proroků jsem viděl hroznou věc: cizoložství a neustálé klamání. Posilují ruce zlovolníků, aby se nikdo neodvrátil od svých zlých činů. Jsou pro mne všichni jako Sodoma a obyvatelé města jako Gomora. [15] Proto Hospodin zástupů praví proti těm prorokům toto: "Hle, nakrmím je pelyňkem a napojím je otrávenou vodou, protože od

jeruzalémských proroků vyšlo rouhačství nad celou zemí." [16] Toto praví Hospodin zástupů: "Neposlouchejte slova proroků, kteří vám prorokují, obkluzují vás přeludy, ohlašují vám vidění svých srdcí, a ne to, co vyšlo z úst Hospodinových." [17] Stále říkají těm, kteří mě znevažují: "Hospodin promluvil: Budete mít pokoj", a každému, kdo chodí se zarputilým srdcem, slibují: "Nedolehne na vás nic zlého." [18] Kdo však byl v důvěrném obecenství s Hospodinem? Kdo viděl a slyšel jeho slovo? Kdo věnoval pozornost jeho slovu a naslouchal? [19] Hle, víchř Hospodinův! Vzplálo rozhořčení. Víchř víří, stáčí se na hlavu svévolníků. [20] Hospodinův hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce. V posledních dnech to určitě pochopíte. [21] "Já jsem ty proroky neposlal, a přesto běží, nemluvil jsem k nim, a přesto prorokují. [22] Kdyby byli v důvěrném obecenství se mnou a hlásali má slova mému lidu, odvrátili by je od jejich zlé cesty a od jejich zlých skutků. [23] Jsem Bůh, jenom když jsem blízko? je výrok Hospodinův; jsem-li daleko, Bůh už nejsem? [24] Může se někdo skrýt ve skrýších a já ho neuvidím? je výrok Hospodinův. Nenaplnuji snad nebe i zemi? je výrok Hospodinův." [25] "Slyšel jsem, co říkají proroci, kteří v mém jménu prorokují klam. Říkají: 'Měl jsem sen, měl jsem sen.'" [26] Jak dlouho ještě? Je něco v srdci proroků, kteří prorokují klam, a proroků, kteří prorokují lest svých srdcí? [27] Myslí si, že mé jméno vymýtí z paměti mého lidu svými sny, které si navzájem vypravují? Tak jako zapomněli na mé jméno jejich otcové kvůli Baalovi? [28] Prorok, který má sen, ať vypravuje sen, ale kdo má mé slovo, ať mluví mé slovo pravdivě." Co je slámě do obilí? je výrok Hospodinův. [29] Nnení mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?" [30] "Proto hle, já jsem proti těm prorokům, je výrok Hospodinův, kteří kradou jeden druhému má slova. [31] Hle, já jsem proti těm prorokům, je výrok Hospodinův, kteří používají svého jazyka a tvrdí: 'Výrok Hospodinův'. [32] Hle, já jsem proti těm, kdo prorokují klamně sny, je výrok Hospodinův. Vypravují je a svádějí můj lid svými klamy a svou chvástavostí. Já jsem je ani neposlal ani nepověřil, tomuto lidu nejsou k užítku, je výrok Hospodinův." [33] "Zeptá-li se tě tento lid, prorok nebo kněz: 'Jaký je výnos Hospodinův?', odvětiš jim: 'Jaký výnos? Odvrhnu vás, je výrok Hospodinův.' [34] Proroka i kněze a lid, kteří užívají rčení: 'Výnos Hospodinův', potrestám, každého i jeho dům. [35] Takto se budete ptát jeden druhého, každý svého bratra: 'Co odpověděl Hospodin? Co Hospodin promluvil?' [36] Nebudete si už připomínat výnos Hospodinův, neboť výnosem je každému jeho vlastní slovo. Vy překrucujete slova Boha živého, Hospodina zástupů, našeho Boha. [37] Takto se budeš ptát proroka: 'Co ti odpověděl Hospodin?' a 'Co Hospodin promluvil?' [38] Budete-li říkat: 'Výnos Hospodinův', tak tedy toto praví Hospodin: Protože užíváte rčení: 'Výnos Hospodinův', vzkazují vám: Neříkejte: 'Výnos Hospodinův!' [39] Hle, propůjčím vás nepříteli a odvrhnu od své tváře vás i město, které jsem dal vám i vašim otcům. [40] Uvalím na vás věčnou hanbu a věčnou potupu, která nebude zapomenuta."

Jr kapitola 24.

[1] Hospodin mi ukázal, hle, dva koše fíků postavené před Hospodinovým chrámem poté, co Nebúkadnesar, král babylónský, přestěhoval Jekonjáše, syna Jójakíмова, krále judského i judské velmože, řemeslníky a kovotepce z Jeruzaléma a přivedl je do Babylóna. [2] V jednom koši byly fíky velmi dobré, jako jsou fíky rané, v druhém koši byly fíky velmi špatné, tak špatné, že se nedaly jíst. [3] Hospodin se mne zeptal: "Co vidíš, Jeremjáši?" Odvětil jsem: "Fíky. Ty dobré fíky jsou velmi dobré, ty špatné jsou velmi špatné, tak špatné, že se nedají jíst." [4] Tu se ke mně stalo slovo Hospodinovo: [5] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Jako na tyto dobré fíky se dívám na judské přesídlence, které jsem pro jejich dobro poslal z tohoto místa do země Kaldejců. [6] Obracím k nim svůj zrak v dobrém, přivedu je zpět do této země. Znovu je vybuduji a už je nezbořím, zasadím je a nevykořením. [7] Dám jim srdce, aby mě poznali, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a já jim budu Bohem, neboť se ke mně navrátí celým srdcem. [8] Ale jako se špatnými fíky, které jsou tak špatné, že se nedají jíst, praví Hospodin, právě tak naložím se Sidkijášem, králem judským, a jeho velmoži, i pozůstatkem jeruzalémského lidu, s těmi, kdo zůstali v této zemi, i s těmi, kdo bydlí v zemi egyptské. [9] Učiním je obrazem hrůzy a zla pro všechna království země, potupou a pořekadlem, předmětem výsměchu a zlořečením na všech místech, kam je vyženu. [10] Pošlu na ně meč, hlad a mor, dokud nebudou do posledního vyhubeni ze země, kterou jsem dal jim a jejich otcům."

Jr kapitola 25.

[1] Slovo, které se stalo k Jeremjášovi o veškerém lidu judském čtvrtého roku vlády Jójakíma, syna Jójšijášova, krále judského, což byl první rok Nebúkadnesara, krále babylónského. [2] To slovo prorok Jeremjáš mluvil o veškerém lidu judském a o všech obyvatelích Jeruzaléma: [3] "Slovo Hospodinovo se ke mně stávalo od třináctého roku vlády Jójšijáše, syna Amónova, krále judského, až dodnes, tedy dvacet tři léta. Já jsem k vám mluvil, nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste neposlouchali. [4] Hospodin k vám poslal všechny své služebníky proroky, nepřetržitě je posílal, ale neposlouchali jste, ucho jste k slyšení nenaklonili. [5] Žikávali: 'Ať se každý odvrátí od své zlé cesty a od svých zlých skutků a budete přebývat v zemi, kterou Hospodin dal vám a vašim otcům od věků na věky. [6] Nechodte za jinými bohy, neslužte jim a neklaňte se jim. Neurážejte mě dílem svých rukou a já s vámi nenaložím zle.' [7] Ale neposlouchali jste mě, je výrok Hospodinův, dílem svých rukou jste mě uráželi, sobě k zlému." [8] Proto Hospodin zástupů praví toto: "Že jste neposlouchali má slova, [9] hle, já pošlu pro všechny čeledi severu, je výrok Hospodinův, i pro Nebúkadnesara, krále babylónského, svého služebníka, a přivedu je na tuto zemi i na všechny její obyvatele i na všechny tyto okolní pronárody a vyhubím je jako klaté. Způsobím, že budou vzbuzovat úděs a posměch a budou troskami navěky. [10] Způsobím jim, že se ztratí hlas veselí a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas mlýnku i světlo lampy. [11] Tak se stane celá tato země troskami a bude budít úděs. Tyto pronárody budou sloužit králi babylónskému po sedmdesát let. [12] Až se naplní sedmdesát let, budu stíhat na králi babylónském a na onom pronárodu, totiž na zemi Kaldejců, jejich vinu, je výrok Hospodinův, a způsobím, že bude navěky zpustošena. [13] Uvedu na tuto zemi všechna svá slova, která jsem proti ní mluvil, všechno, co je zapsáno v této knize, co prorokoval Jeremjáš proti všem pronárodům. [14] I oni budou sloužit četným pronárodům a velkým králům. Odplatím jim podle jejich skutků a podle díla jejich rukou." [15] Toto mi řekl Hospodin, Bůh Izraele: "Vezmi z mé ruky tuto číši vína rozhořčení a napoj jím všechny pronárody, k nimž tě posílám, [16] ať pijí a vrávorají a třeští před mečem, který mezi ně pošlu!" [17] Vzal jsem číši z Hospodinovy ruky a napojil jsem všechny pronárody, k nimž mě Hospodin poslal: [18] Jeruzalém i judská města, jeho krále, jeho velmože, abych je obrátil v trosky, aby vzbuzovali úděs, posměch a zlořečení, jak je tomu dodnes. [19] Napojil jsem i faraóna, krále egyptského, jeho služebníky, jeho velmože a všechen jeho lid [20] i všechen přimíšený lid, všechny krále země Úsu, všechny krále země pelištejské, Aškalón, Gázu, Ekrón i pozůstatek lidu ašdódského, [21] Edóma, Moába, Amónovce [22] i všechny krále Týru, všechny krále Sidónu i krále zámořských ostrovů, [23] také Dedána, Tému, Búza a všechny, kdo si vyholují skráně, [24] všechny krále Arábie i všechny krále přimíšeného lidu, kteří pobývají v poušti, [25] všechny krále Zimri, všechny krále Élamu i všechny krále Médie, [26] všechny krále severu, blízké i vzdálené, jednoho po druhé, i všechna království země, co jich je na zemi. Po nich bude pít král Šéšak. [27] Řekneš jim: "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Pijte, opijte se, zvracejte a padněte. Už nepovstanete před mečem, který mezi vás pošlu." [28] Budou-li se zdráhat vzít číši z tvé ruky a pít z ní, řekneš jim: "Toto praví Hospodin zástupů: Musíte pít. [29] Hle, v městě, které se nazývá mým jménem, již začínám ono zlo, a vy byste zůstali bez trestu? Nežůstanete bez trestu, neboť povolám meč na všechny obyvatele

země, je výrok Hospodina zástupů." [30] Ty jim budeš prorokovat všechna tato slova. Řekneš jim: "Hospodin vydá řev z výšiny, ze svého svatého obydlí vydá svůj hlas. Hlasitě řve nad svou nivou - zní to jak výskání těch, kdo lisují víno-, řve na všechny obyvatele země. [31] Hukot vřavy dolehne až do končin země, neboť Hospodin vede spor s pronárodou, soudí se sám s veškerým tvorstvem, svévolníky vydá meči, je výrok Hospodinův." [32] Toto praví Hospodin zástupů: "Hle, vyjde zlo od pronároda k pronárodu, přičene se veliký víchř z nejdolejších koutů země." [33] Ti, které Hospodin v onen den skolí, zůstanou ležet od jednoho konce země ke druhému. Nebude se nad nimi naříkat, nebudou sebráni, nebudou pohřbeni, budou jak hnůj na povrchu země. [34] Kvilte, pastýři, a úpěte, válejte se v prachu, vznešení vůdcové stáda! Vaše dny se naplnily, půjdete na porážku, rozprávím vás, padnete, jako když spadne vzácná nádoba. [35] Pro pastýře nebude žádného útočiště, nebude úniku pro vznešené vůdce stáda. [36] Slyš! Úpění pastýřů, kvílení vznešených vůdců stáda, neboť Hospodin pustoší jejich pastvu. [37] Pokojné nivy zajdou Hospodinovým planoucím hněvem. [38] Opouští svůj úkryt jako lvíče. Jejich země bude zpustošena, až se jeho hudící hněv rozpálí, až jeho hněv vzplane.

Jr kapitola 26.

[1] Na začátku kralování Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, stalo se od Hospodina toto slovo: [2] "Toto praví Hospodin: Postav se na nádvoří Hospodinova domu a mluv proti všem judským městům, která se přicházejí klanět do Hospodinova domu, všechna slova, která jsem ti přikázal, abys jim mluvil; neubereš ani slovíčko. [3] Snad uslyší a odvrátí se každý od své zlé cesty a já budu litovat toho, že jsem s nimi chtěl zle naložit za jich zlé skutky. [4] Řekneš jim: Toto praví Hospodin: Jestliže mě neuposlechnete a nebudete se řídit mým zákonem, který jsem vám vydal, [5] a nebudete-li poslouchat slova mých služebníků proroků, které vám nepřetržitě posílám - a vy jste neposlechli! - [6] naložím s tímto domem jako se Šílem a toto město vydám v zlořečení u všech pronárodů země." [7] Kněží, proroci i všechen lid slyšeli Jeremjáše mluvit v Hospodinově domě všechna tato slova. [8] Když Jeremjáš domluvil, co mu Hospodin přikázal mluvit ke všemu lidu, kněží, proroci i všechen lid ho chytili a křičeli: "Zemřeš! [9] Proč jsi v Hospodinově jménu prorokoval, že tento dům bude jako Šílo a že toto město bude v troskách, bez obyvatele?" Všechen lid se proti Jeremjášovi v Hospodinově domě srotl. [10] Když judští velmožové slyšeli tato slova, vystoupili z domu královského do Hospodinova domu a posadili se při vchodu do Hospodinovy Nové brány. [11] Kněží a proroci řekli velmožům a všemu lidu: "Tento muž zasluhuje smrt za to, co o tomto městě prorokoval, jak jste na vlastní uši slyšeli." [12] Jeremjáš všem velmožům a všemu lidu odpověděl: "Hospodin mě poslal, abych prorokoval o tomto domě a o tomto městě všechna slova, která jste slyšeli. [13] Nyní napravte své cesty a své skutky, poslouvejte Hospodina, svého Boha, a Hospodin bude litovat toho, že proti vám mluvil zlé věci. [14] Pokud jde o mne, jsem ve vašich rukou, naložte se mnou, jak pokládáte za dobré a správné. [15] Ale vězte, když mě usmrtníte, uvedete na sebe, na toto město i na jeho obyvatele nevinnou krev. Vždyť mě k vám Hospodin opravdu posílá, abych vám přednesl všechna tato slova." [16] Velmožové i všechen lid nato kněžím a prorokům odvětili: "Tento muž nezasluhuje smrt. Vždyť k nám mluvil ve jménu Hospodina, našeho Boha." [17] Někteří muži ze starších země povstali a řekli celému shromáždění lidu: [18] "Za dnů Chizkijáše, krále judského, prorokoval Micheáš Mórešetský a řekl všemu judskému lidu: 'Toto praví Hospodin zástupů: Sijón bude zorán jako pole, z Jeruzaléma budou sutiny, z hory Hospodinova domu návrší zarostlá křovím.' [19] Dal ho snad Chizkijáš, král judský, a celý Juda usmrtit? Zdalipak se nebál Hospodina a neprosil Hospodina o shovívavost? Hospodin pak litoval, že proti nim mluvil ty zlé věci. Dopustili bychom se velikého zla sami proti sobě." [20] V Hospodinově jménu prorokoval také muž Úrijáš, syn Šemajášův z Kirat-jearímu. Prorokoval proti tomuto městu a proti této zemi stejnými slovy jako Jeremjáš. [21] Král Jójakím a všichni jeho bohatíři i všichni velmožové slyšeli jeho slova. Král ho chtěl usmrtit. Když o tom Úrijáš uslyšel, bál se a uprchl a přišel až do Egypta. [22] Ale král Jójakím poslal do Egypta muže s Elnátanem, synem Akbórovým, poslal je do Egypta. [23] Odvedli Úrijáše z Egypta a přivedli ho ke králi Jójakímovi. Ten ho zabil mečem a jeho mrtvolu pohodil u hrobů prostého lidu. [24] Avšak s Jeremjášem byla ruka Achíkama, syna Šáfanova. Ten jej nevydal do rukou lidu, který jej chtěl usmrtit.

Jr kapitola 27.

[1] Na začátku kralování Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, stalo se k Jeremjášovi od Hospodina toto slovo. [2] Toto mi pravil Hospodin: "Udělej si pouta a jařmo a dej si je na šíji. [3] Pak je pošli králi Edómu, králi Moábu, králi Amónovců, králi Týru a králi Sidónu po poslech přicházejících do Jeruzaléma k Sidkijášovi, králi judskému. [4] Dáš jim pro jejich panovníky tento příkaz: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Toto řeknete svým panovníkům: [5] Já jsem učinil zemi, člověka i zvířata, která jsou na zemi, svou velikou silou a svou vztaženou paží a dávám ji tomu, kdo je toho v mých očích hoden. [6] Nyní jsem všechny tyto země dal do rukou Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, svému služebníku; dal jsem mu i polní zvěř, aby mu sloužila. [7] Budou mu sloužit všechny pronárody, i jeho synu a vnuku. Pak nadejde čas jeho zemi i jemu a podrobí si ho v službu mnohé pronárody a velcí králové. [8] Ale pronárod či království, které by nesloužilo jemu, Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, a které by svou šíji nesklonilo pod jeho babylónského krále, ten pronárod postihnu mečem a hladem a morem, je výrok Hospodinův, až je úplně vydám do jeho rukou. [9] Neposlouchejte své proroky ani své věštce ani své sny ani své mrakopravce ani své čaroděje, kteří vám říkají: 'Králi babylónskému sloužit nebudete!' [10] Prorokují vám klam, aby vás odvedli daleko od vaší země. A já vás vyženu a vy zahynete. [11] Ale pronárod, který vloží svou šíji pod jeho babylónského krále a bude mu sloužit, ponechám v jeho zemi, je výrok Hospodinův, a bude ji obdělávat a v ní sídlit." [12] K Sidkijášovi, králi judskému, jsem mluvil přesně tato slova: "Vložte svou šíji pod jeho babylónského krále a služte jemu i jeho lidu a budete živi. [13] Proč bys měl umírat ty i tvůj lid mečem, hladem a morem, jak mluvil Hospodin o pronárodu, který by nesloužil babylónskému králi? [14] Neposlouchejte slova proroků, kteří vám říkají: 'Králi babylónskému sloužit nebudete.' Prorokují vám klam. [15] Já jsem je neposlal, je výrok Hospodinův, oni prorokují v mém jménu klam, abych vás vyhnal. Zahynete vy i proroci, kteří vám prorokují." [16] Ke kněžím a ke všemu tomuto lidu jsem mluvil: "Toto praví Hospodin: Neposlouchejte slova svých proroků, kteří vám prorokují: 'Hle, předměty z Hospodinova domu budou velice brzy z Babylóna vráceny.' Ti vám prorokují klam. [17] Neposlouchejte je! Služte babylónskému králi a budete živi. Proč by toto město mělo být obráceno v trosky? [18] Jestliže jsou proroci a mají Hospodinovo slovo, ať naléhavě žádají Hospodina zástupů, aby se do Babylóna nedostaly i předměty, které v domě Hospodinově a v domě krále judského a v Jeruzalémě zbyly." [19] Toto praví Hospodin zástupů o sloupech, o bronzovém moři a o podstavcích a o zbytku předmětů, zbylých v tomto městě, [20] které nezval Nebúkadnesar, král babylónský, když přestěhoval z Jeruzaléma do Babylóna Jekonjáše, syna Jójakímova, krále judského, a všechny šlechtice Judska a Jeruzaléma. [21] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o předmětech zbylých v domě Hospodinově a v domě krále judského a v Jeruzalémě: [22] "Budou doneseny do Babylóna a budou tam až do dne, kdy je budu pohřešovat, je výrok Hospodinův; pak je dám přinést a vrátím je opět na toto místo."

Jr kapitola 28.

[1] Týž rok, na začátku kralování Sidkijáše, krále judského, pátého měsíce čtvrtého roku, mi řekl Chananjáš, syn Azúrův, prorok z Gibeónu, v Hospodinově domě za přítomnosti kněží a všeho lidu: [2] "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jho babylónského krále jsem zlomil. [3] Do dvou let vrátím na toto místo všechny předměty Hospodinova domu, které vzal z tohoto místa Nebúkadnesar, král babylónský a odnesl je do Babylóna. [4] A Jekonjáše, syna Jójakimova, krále judského, i všechny judské přesídlence, kteří přišli do Babylóna, přivedu zpět na toto místo, je výrok Hospodinův, neboť jho babylónského krále zlomím." [5] Prorok Jeremjáš odpověděl proroku Chananjášovi za přítomnosti kněží a všeho lidu, stojícího v Hospodinově domě. [6] Prorok Jeremjáš řekl: "Amen. Kéž tak učiní Hospodin! Kéž Hospodin splní tvá slova, která jsi prorokoval, že vrátí předměty Hospodinova domu a přivede zpět z Babylóna na toto místo všechny přesídlence. [7] Ale poslechni toto slovo, které ohlašuji tobě i všemu lidu. [8] Proroci, kteří byli odedávna přede mnou a před tebou, prorokovali o četných zemí a proti velkým královstvím o válce a zlu a moru. [9] Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka." [10] I sňal prorok Chananjáš z šíje proroka Jeremjáše jařmo a zlomil je. [11] Chananjáš řekl za přítomnosti všeho lidu: "Toto praví Hospodin: Tak zlomím do dvou let jho Nebúkadnesara, krále babylónského, které je na šíji všech národů." Nato prorok Jeremjáš odešel svou cestou. [12] Potom, když prorok Chananjáš zlomil jařmo na šíji proroka Jeremjáše, stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodinovo: [13] "Jdi a řekni Chananjášovi: Toto praví Hospodin: Zlomil jsi jařma dřevěná a udělal jsi místo nich jařma železná. [14] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Na šíji všech těchto pronárodů vložím jho železné, aby sloužily Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, a budou mu sloužit. Dal jsem mu i polní zvěř." [15] Dále řekl prorok Jeremjáš proroku Chananjášovi: "Slyš, Chananjáši, Hospodin tě neposlal. Ty jsi svedl tento lid ke klamnému doufání. [16] Proto Hospodin praví toto: Hle, zapudím tě z povrchu země. Do roka zemřeš, protože jsi scestně mluvil o Hospodinu." [17] A prorok Chananjáš zemřel týž rok, sedmého měsíce.

Jr kapitola 29.

[1] Toto jsou slova dopisu, který poslal prorok Jeremjáš z Jeruzaléma přesídlencům, zbytku starších, kněžím, prorokům a všemu lidu, které přestěhoval Nebúkadnesar z Jeruzaléma do Babylóna, [2] když musel odejít z Jeruzaléma král Jekonjáš, královna, dvořané, velmožové judští a jeruzalémští i tesaři a kováři. [3] Poslal jej po Eleasovi, synu Šáfanovu, a po Gemerjášovi, synu Chilkijášovu, které vyslal Sidkijáš, král judský, k Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, do Babylóna. [4] "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, všem přesídlencům, které jsem přestěhoval z Jeruzaléma do Babylóna: [5] Stavějte domy a byďte v nich, vysazujte zahrady a jezte jejich plody. [6] Berte si ženy, plodte syny a dcery. Berte ženy pro své syny, provdávejte své dcery za muže, ať rodí syny a dcery, rozmnožujte se tam, ať vás neubývá. [7] Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za ně k Hospodinu, neboť v jeho pokoji i vy budete mít pokoj. [8] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Nedejte se podvádět svými proroky, kteří jsou uprostřed vás, ani svými věštky. Neposlouchejte své sny, které míváte. [9] Prorokují vám klam v mém jménu, já jsem je neposlal, je výrok Hospodinův. [10] Toto praví Hospodin: Až se vyplní sedmdesát let Babylóna, navštívím vás a splním na vás své dobré slovo, že vás přivedu zpět na toto místo. [11] Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. [12] Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. [13] Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. [14] Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval." [15] "žikali jste: 'Hospodin nám v Babylóně vzbudil proroky.' [16] Toto praví Hospodin o králi, který sedí na Davidově trůnu, a o všem lidu, který sídlí v tomto městě, o vašich bratřích, kteří s vámi při přesídlení neodešli. [17] Toto praví Hospodin zástupů: Hle, pošlu na ně meč, hlad a mor, naložím s nimi jako s trpkými fíky, které se nedají jíst, jak jsou odporné. [18] Budu je pronásledovat mečem, hladem a morem. Učiním je obrazem hrůzy pro všechna království země, předmětem kletby, úděsu, posměchu a potupy ve všech pronároděch, kam jsem je vyhnal, [19] protože neposlouchali má slova, je výrok Hospodinův, když jsem k nim posílal své služebníky proroky. Posílal jsem je nepřetržitě, ale ani vy jste neposlouchali, je výrok Hospodinův. [20] Vy všichni přesídlenci, které jsem poslal z Jeruzaléma do Babylóna, slyšte Hospodinovo slovo. [21] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, o Achabovi, synu Kólajášovu, a o Sidkijášovi, synu Maasejášovu, kteří vám prorokují v mém jménu klam: Hle, vydám je do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského; on je dá před vašimi očima zabít. [22] Proto se bude mezi všemi judskými přesídlenci v Babylóně zlořečit slovy: 'Ať s tebou Hospodin naloží jako se Sidkijášem a Achabem, které král babylónský pražil na ohni', [23] protože se dopouštěli v Izraeli hanebnosti, cizoložili s ženami svých bližních, a co mluvili v mém jménu, byl klam, což jsem jim nepřikázal. Já to vím a jsem toho svědkem, je výrok Hospodinův." [24] Šemajášovi Nechelamskému řekni: [25] "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Ty jsi posílal svým jménem všemu lidu, který je v Jeruzalémě, a knězi Sefanjášovi, synu Maasejášovu, a všem kněžím dopisy: [26] 'Hospodin tě ustanovil knězem místo kněze Jójady, abys byl dohlížitelem v domě Hospodinově nad každým potřebným, nad tím, kdo vystupuje jako prorok, abys jej mohl dát do klády či do obojku. [27] Proč jsi tedy neokřikl Jeremjáše Anatótského, který u vás vystupuje jako prorok? [28] Vždyť i k nám do Babylóna poslal vzkaz: Bude to dlouho trvat; stavějte domy, byďte v nich, vysazujte zahrady a jezte jejich plody.'" [29] Kněz Sefanjáš přečetl tento dopis proroku Jeremjášovi. [30] I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi: [31] "Pošli vzkaz všem přesídlencům: Toto praví Hospodin o Šemajášovi Nechelamském: Že vám Šemajáš prorokoval, ačkoli jsem ho neposlal, a svedl vás ke klamnému doufání, [32] proto praví Hospodin toto: Hle, ztrestám Šemjáše Nechelamského i jeho potomstvo. Nebude mít nikoho, kdo by bydlel uprostřed tohoto lidu, a neuvidí dobré věci, které svému lidu učiním, je výrok Hospodinův, protože scestně mluvil proti Hospodinu."

Jr kapitola 30.

[1] Slovo, které se stalo k Jeremjáši od Hospodina: [2] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Napiš si do knihy všechna slova, která jsem k tobě mluvil. [3] Neboť hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, že změním úděl svého lidu, Izraele i Judy, praví Hospodin, a přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům. A obsadí ji." [4] Toto jsou slova, která promluvil Hospodin o Izraeli a Judovi. [5] Toto praví Hospodin: "Slyšeli jsme děsuplný hlas. Strach a nikde pokoj. [6] Jen se ptejte, podívejte se, zda rodí muž. Proč jsem viděl každého muže s rukama na bedrách jako rodičku, a všechny tváře byly sinalé. [7] Běda, bude to veliký den, bez obdoby, čas soužení pro Jákoba, ale bude z něho zachráněn." [8] "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, zlomím jeho jho na tvé šíji a zpřetrhám tvá pouta. Nebudou už sloužit cizákům, [9] budou sloužit Hospodinu, svému Bohu, a Davidovi, svému králi, kterého jim vzbudím." [10] "Ty, Jákové, můj služebníku, neboj se, je výrok Hospodinův, neděs se, Izraeli. Hle, já tě zachráním, i když jsi daleko, i tvé

potomky, ze země zajetí. Jákob se vrátí a bude žít v míru, bezstarostně, a nikdo jej nevydělší. [11] Já budu s tebou, je výrok Hospodinův, a zachráním tě. Učiním konec všem pronárodům, mezi než jsem tě rozprášil, ale s tebou neskončím docela. Potrestám tě ovšem podle práva, bez trestu tě neponechám." [12] Toto praví Hospodin: "Nevyléčitelné je tvé poranění, bolestná je tvá rána. [13] Nikdo nevede tvou při, tvá otevřená rána se nehojí, nezaceluje. [14] Všichni tvoji milenci na tebe zapomněli, nevyhledávají tě. Ranou nepřítel jsem tě ranil, nelítostným pokáráním pro množství tvých nepravostí, pro tvé nesčíslné hříchy. [15] Proč křičíš pro svou těžkou ránu, že je tvá bolest nevyléčitelná? Způsobil jsem ti to pro množství tvých nepravostí, pro tvé nesčíslné hříchy. [16] Avšak všichni, kdo tě požívají, budou pozřeni, všichni tvoji protivníci do jednoho půjdou do zajetí. Kdo tě plení, budou popleněni, všechny, kdo tě loupí, vydám k oloupení. [17] Zahojím a vyléčím tvé rány, je výrok Hospodinův. Nazývali tě zapuzenou: říkali o tobě: 'To je ten Sijón, nikdo jej nevyhledává.'" [18] Toto praví Hospodin: "Hle, změním úděl Jákobových stanů, slituji se nad jeho přibýtky. Město bude vystavěno na svých sutinách a palác bude obýván podle svého řádu. [19] Zazní jejich děkonná píseň a hlasitý smích. Rozmnožím je, nebude jich ubývat, oslavím je, nebude jich málo. [20] Jeho synův bude jako kdysi, jeho pospolitost přede mnou obstojí. Všechny jeho utlačovatele ztrestám. [21] Jeho vznešený vůdce bude pocházet z něho, jeho vládce vzejde z jeho středu. Dovolím mu přiblížit se a on bude ke mně přistupovat. Kdo by se sám mohl odvážit ke mně přistupovat? je výrok Hospodinův. [22] Budete mým lidem a já vám budu Bohem." [23] Hle, víchr Hospodinův! Vzplálo rozhořčení. Víchr je tu hostem, stáčí se na hlavu svévolníků. [24] Hospodinův planoucí hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce. V posledních dnech to pochopíte.

Jr kapitola 31.

[1] V onen čas, je výrok Hospodinův, budu Bohem všem čeledím Izraele a oni budou mým lidem. [2] Toto praví Hospodin: "Milost na poušti našel lid, který vyvázl před mečem. Jdu, abych přinesl mír Izraeli." [3] Hospodin se mi ukázal zdaleka: "Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství. [4] Znovu tě zbuduji a budeš zbudována, panno izraelská. Znovu se ozdobíš bubínky a vyjdeš k tanci s těmi, kdo se smějí. [5] Znovu budeš vysazovat vinice na samařských horách. Budou vysazovat, a ti, kteří budou sázet, budou i sklízet. [6] Vždyť už tu je den, kdy zavolají hlídači na Efrajmském pohorí: 'Vzhůru, vydejme se na Sijón k Hospodinu, svému Bohu.'" [7] Toto praví Hospodin: "Radostně plesajte vsťíc Jákobovi, jásejte nad tím, který je hlavou pronárodů, vzdávejte chválu, rozlašujte: 'Hospodin spasil tvůj lid, pozůstatek Izraele.' [8] Hle, přivedu je ze země severní, shromáždím je z nejudlehlějších koutů země. Bude mezi nimi slepý a kulhavý, těhotná, i ta, jež právě porodila. Vráti se sem veliké shromáždění. [9] Přijdou s pláčem a s prosbami o smilování, já je povedu. Dovedu je k potokům, jež mají vodu, cestou přímou, na níž neklopýtnou. Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený." [10] Slyšte, pronárody, Hospodinovo slovo, na vzdálených ostrovech oznamte toto: "Ten, který rozmetl Izraele, shromáždí jej, bude jej střežit jako pastýř své stádo." [11] Hospodin zaplatí za Jákoba, vykoupí ho z rukou silnějšího. [12] Přijdou a budou plesat na výšině sijónské, budou proudit k Hospodinově dobrotě za obilím, moštěm a čerstvým olejem, za mladým bravem a skotem. Jejich duše bude jako zavlažovaná zahrada. Už nikdy nebudou tesknit. [13] Tehdy se bude v tanci radovat panna i jinoši a starci. "Jejich truchlení změním ve veselí, místo strasti jim dám útěchu a radost. [14] Duši kněží zavlažím tukem a můj lid se bude sytit mými dobrými dary, je výrok Hospodinův." [15] Toto praví Hospodin: "V Rámě je slyšet hlasité bédování, přehoňky pláč. Rachel oplakává své syny, odmítá útěchu, protože její synové už nejsou." [16] Toto praví Hospodin: "Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy, vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala, je výrok Hospodinův, však oni se vrátí z nepřátelské země. [17] Je naděje pro tvé potomstvo, je výrok Hospodinův. Synové se vrátí na své území. [18] Zřetelně jsem slyšel Efrajima, jak si stýská: 'Potrestal jsi mě a byl jsem ztrestán, býval jsem jak nezkracený býček. Obrat' mě, chci se vrátit, vždyť ty, Hospodine, jsi můj Bůh. [19] Po svém návratu chci činit pokání, po svém poučení budu se bít v prsa, stydět se a hanbit, že nesu potupu svého mládí.' - [20] Což je mi Efrajim syn tak drahý, dítě mého potěšení? Kdykoli však o něm mluvím, znovu a znovu si ho připomínám. Proto je mé nitro nad ním zneklidněno. Slituji, slituji se nad ním, je výrok Hospodinův." [21] Postav si milníky, vztýč ukazatele, zamysli se nad cestou upravenou, nad cestou, po níž jsi chodila. Vrať se, izraelská panno, vrať se do těchto svých měst! [22] Jak dlouho budeš pobíhat sem a tam, dcero odpadlice? Hospodin stvoří na zemi novou věc: žena se bude ucházet o muže. [23] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Opět budou mluvit toto slovo v zemi judské a v jejich městech, až změním jejich úděl: 'Požehnej ti Hospodin, nivo spravedlnosti, horo svatá.' [24] Bude na ní bydlet Juda a zároveň všechna jeho města, oráči i ti, kteří táhnou se stádem. [25] Občerstvím duši znavenou a každou duši tesknící ukojím." [26] Potom jsem se probudil a prohlédl jsem. Můj spánek mi byl příjemný. [27] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy osejí dům izraelský i dům judský lidmi i zvířaty. [28] A jako jsem nad nimi bděl, abych rozvracel a podvracel, bořil a ničil a škodil, tak budu nad nimi bdít, abych budoval a sázel, je výrok Hospodinův. [29] V oněch dnech už nebudou říkat: 'Otcové jedli nezralé hrozny a synům trnou zuby', [30] nýbrž každý zemře pro vlastní nepravost. Každému, kdo jí nezralé hrozny, budou trnout zuby." [31] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novou smlouvu. [32] Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je uchopil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. [33] Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíší jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. [34] Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: 'Poznávejte Hospodina!' Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hříchy už nebudou připomínat." [35] Toto praví Hospodin, který dává slunce za světlo ve dne, měsíc a hvězdy za světlo v noci podle svých ustanovení, který vzdouvá moře, takže jeho vlny hučí, jehož jméno je Hospodin zástupů: [36] "Jestliže přestanou tato ustanovení přede mnou platit, je výrok Hospodinův, také potomstvo Izraele nebude přede mnou už ani pronárodem po všechny dny." [37] Toto praví Hospodin: "Jestliže budou změřena nebesa nahoře a prozkoumány základy země dole, i já zavrhnou všechno potomstvo Izraele, kvůli všemu, čeho se dopustili, je výrok Hospodinův." [38] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy toto město bude opět vystavěno pro Hospodina, od věže Chananeelu až k bráně Nárožní. [39] Odtud vyjde měřící šňůra přímo k pahorku Garébu a stočí se do Goje. [40] Celá dolina s mrtvými těly a popelem z obětí i všechna lada až k úvalu Kidrónskému, až k rohu brány Koňské na východě, to vše bude svaté pro Hospodina. Už nikdy to nebude vyvráceno ani zbořeno."

Jr kapitola 32.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi v desátém roce vlády Sidkijáše, krále judského; ten rok byl rok osmnáctý vlády Nebúkadnesarovy. [2] Tehdy vojsko babylónského krále obléhalo Jeruzalém a prorok Jeremjáš byl uvězněn na nádvoří stráží při domě judského krále. [3] Uvěznil ho Sidkijáš, judský král. Řekl: "Proč prorokuješ: 'Toto praví Hospodin: Hle, vydám toto město do rukou babylónského krále a ten je dobude. [4] Ani Sidkijáš, král judský, nevyvázne z rukou Kaldejců. Určitě bude vydán do rukou babylónského krále, bude s ním mluvit ústy k ústům a pohlédne mu do očí. [5] Ten zavede Sidkijáše do Babylóna a bude tam, dokud jej nenavštívím, je výrok Hospodinův. I když budete proti Kaldejcům bojovat, nic

se vám nezdaří." [6] Jeremjáš řekl: "Stalo se ke mně slovo Hospodinovo. [7] Hle, přijde k tobě Chanameel, syn tvého strýce Šalúma, s nabídkou: 'Kup si mé pole v Anatótu, protože máš výkupní právo.' [8] Když ke mně podle Hospodinova slova přišel Chanameel, syn mého strýce, na nádvoří stráží, řekl mi: 'Kup prosím mé pole, které je v Anatótu v zemi Benjamínově, neboť máš právo získat je do vlastnictví; máš totiž výkupní právo, kup si je.' I poznal jsem, že to je slovo Hospodinovo. [9] Koupil jsem tedy od Chanameela, syna svého strýce, pole, které je v Anatótu, a odvážil jsem mu stříbro, sedmnáct šekelů stříbra. [10] Napsal jsem listinu, zapečetil, povolal jsem svědky a odvážil na vahách stříbro. [11] Pak jsem vzal kupní listinu, jak zapečetěnou podle nařízených směrnic, tak otevřenou, [12] a dal jsem tu kupní listinu Bárukovi, synu Nerijáše, syna Masejášova, v přítomnosti Chanameela, syna svého strýce, a v přítomnosti svědků, kteří podepsali kupní listinu, v přítomnosti všech Judejců, kteří se usadili na nádvoří stráží. [13] Bárukovi jsem v jejich přítomnosti přikázal: [14] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Vezmi tyto listiny, tu kupní listinu zapečetěnou i listinu otevřenou, a vlož je do hlíněné nádoby, aby se uchovaly po mnoho dní. [15] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Opět se v této zemi budou kupovat domy, pole i vinice!" [16] Potom, když jsem dal kupní listinu Bárukovi, synu Nerijášovu, modlil jsem se k Hospodinu: [17] "Ach, Panovníku Hospodine, hle, ty jsi učinil nebesa i zemi svou velikou mocí a svou vztaženou paží. Tobě není nic nemožného. [18] Prokazuješ milosrdenství tisícům a splácíš nepravost otců do klína jejich synů, kteří přijdou po nich. Ty jsi Bůh veliký, bohatýr, jehož jméno je Hospodin zástupů, [19] veliký v úradku a mocný v skutcích, tvé oči jsou otevřené na všechny cesty synů lidských, abys každému odplatil podle jeho cest a podle ovoce jeho skutků. [20] Ty jsi činil znamení a zázraky v zemi egyptské a až do tohoto dne, jak v Izraeli, tak mezi všemi lidmi. Tak sis učinil jméno, jak je tomu v tento den. [21] Vyvedl jsi Izraele, svůj lid, ze země egyptské se znameními a zázraky, pevnou rukou a vztaženou paží a za velké bázně. [22] Dal jsi jim tuto zemi, o níž ses zapřísáhl jejich otcům, že jim ji dáš, zemi, oplývající mlékem a medem. [23] Když však vešli a dostali ji, neposlouchali tě a tvým zákonem se neřídili. Nic z toho, co jsi jim přikázal konat, nečinili. Proto jsi na ně přivolal všechno toto zlo. [24] Hle, náspý! Přitáhli k tomuto městu, aby je dobyli. Město bude vydáno do rukou Kaldejců, kteří proti němu bojují; padne mečem, hladem a morem. Co jsi mluvil, to se stane, ty sám na to budeš patřit. [25] A ty, Panovníku Hospodine, mi teď řikáš: 'Kup si stříbro pole a povolej svědky!' Vždyť město bude vydáno do rukou Kaldejců." [26] I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi: [27] "Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého tvorstva. Je pro mne něco nemožného? [28] Proto praví Hospodin toto: Hle, vydám toto město do rukou Kaldejců a do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, a ten je dobude. [29] Přitáhnou Kaldejci a budou proti tomuto městu bojovat, založí v tomto městě oheň a spálí je i všechny domy, na jejichž střeších pálili kadidlo Baalovi a přinášeli úlitby jiným bohům, aby mě uráželi. [30] Vždyť Izraelci i Judejci se už od svého mládí dopouštěli toho, co je zlé v mých očích, Izraelci mě uráželi tím, co si vlastníma rukama udělali, je výrok Hospodinův. [31] Toto město mi bylo jen pro hněv a rozhořčení ode dne, kdy je vystavěli, až do toho dne, kdy je vymýtím od své tváře, [32] pro všechno zlo, které Izraelci i Judejci páchali, aby mě uráželi, oni, jejich králové, velmožové, kněží i proroci, judští mužové i obyvatelé Jeruzaléma. [33] Obrátili se ke mně zády a ne tváří; ačkoli jsem je poučoval nepřetržitě a horlivě, neposlouchali a nepřijímali napomenutí. [34] Ohydné modly umístili v domě, který se nazývá mým jménem, a tak jej potřísnili. [35] Baalovi vybudovali posvátná návrší, která jsou v Údolí syna Hinómova, a prováděli své syny a dcery ohněm Molekovi. To jsem jim nepřikázal, ba ani mi na mysli nepřišlo, že se budou dopouštět takových ohavností, a tím svedou Judu k hříchu." [36] Proto nyní toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tomto městě, o němž říkáte, že bude vydáno do rukou krále babylónského mečem, hladem a morem: [37] "Hle, já je shromáždím ze všech zemí, do nichž jsem je ve svém hněvu, rozhořčení a velikém rozlícení rozešel. Přivedu je zpět na toto místo a usadím je v bezpečí. [38] Budou mým lidem a já jim budu Bohem. [39] Dám jim jedno srdce a jednu cestu, aby se mě báli po všechny dny, aby dobře bylo jim i jejich synům po nich. [40] Uzavřu s nimi smlouvu věčnou, že už jim nepřestanu prokazovat dobro. Do jejich srdcí dám bázeň přede mnou, aby ode mne neodstupovali. [41] Budu se z nich veselit, z celého srdce a z celé duše prokazovat dobro; v té zemi je opravdu zasadím." [42] Toto praví Hospodin: "Jako jsem uvedl na tento lid všechno to veliké zlo, tak na ně uvedu všechno to dobro, které jsem jim slíbil. [43] A budou kupovat pole v této zemi, o níž říkáte: 'Je zpusťovaná, není v ní člověka ani dobytka, je vydáno do rukou Kaldejců.' [44] Budou kupovat pole za stříbro, sepisovat listiny, zapečetovat je, přivádět svědky v zemi Benjamínově, v okolí Jeruzaléma, v městech judských, v městech vrchoviny, v městech Přímořské nížiny i v městech Negebu, protože jejich úděl změní, je výrok Hospodinův."

Jr kapitola 33.

[1] I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi podruhé, když byl ještě ve vazbě v nádvoří stráží: [2] "Toto praví Hospodin, který to učiní, Hospodin, který vytvoří, co zůstane nepohnutelné, Hospodin je jeho jméno. [3] Volej ke mně a odpovím ti. Chci ti oznámit veliké a nedostupné věci, které neznáš." [4] Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o domech tohoto města a o domech judských králů, které byly strženy kvůli náspům a kvůli meči, [5] když se Judejci chystali do boje s Kaldejci: "Budou naplněny mrtvými těly lidí, které zabijí ve svém hněvu a rozhořčení, protože jsem skryl svou tvář před tímto městem kvůli všemu zlu, které páchali. [6] Hle, jeho ránu zahojím a vyléčím, uzdravím je a zjevím jim hojnost pokoje a pravdy. [7] Změním úděl Judy i úděl Izraele a vybuduji je jako na začátku. [8] Očistím je ode všech jejich nepravostí, jimiž proti mně hřešili, a odpustím jim všechny nepravosti, jimiž proti mně hřešili a jimiž se mi vzepřeli. [9] A já budu mít jméno k veselí, chvále a oslavě mezi všemi pronárodmi na zemi, až uslyší o všem dobru, které pro svůj lid učiním. Budou se chvět strachem a rozčilením pro všechno to dobro a pro všechnen pokoj, který svému lidu zjednám. [10] Toto praví Hospodin: říkáte: 'Toto místo leží v troskách. V judských městech není člověka ani dobytka. Jeruzalémské ulice jsou zpusťované, bez člověka, bez obyvatele, bez dobytka.' Opět zde však bude slyšet [11] hlas veselí, hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas těch, kteří vybízejí: 'Chválu vzdějte Hospodinu zástupů, protože Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.' Budou tu i ti, kteří přinášejí do Hospodinova domu děkovnou oběť. Změním totiž úděl této země jako na počátku, praví Hospodin. [12] Toto praví Hospodin zástupů: Na tomto místě, které je v troskách, bez člověka a bez dobytka, i ve všech jeho městech budou opět nivy pastýřů, kde budou s ovci odpočívat. [13] Ve městech vrchoviny i ve městech Přímořské nížiny i ve městech Negebu, v zemi Benjamínově i v okolí Jeruzaléma a v městech judských budou opět procházet ovce pod rukama toho, který je počítá, praví Hospodin." [14] "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy splním to dobré slovo, které jsem vyhlásil o domě Izraelově a o domě Judově. [15] V oněch dnech a v onen čas způsobím, aby Davidovi vyrašil výhonek spravedlivý, a ten bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. [16] V oněch dnech dojde Judsko spásy, Jeruzalém bude přebývat v bezpečí a takto jej nazvou: 'Hospodin - naše spravedlnost.' [17] Toto praví Hospodin: Nebude vyhlazen Davidovi následník na trůnu Izraelova domu. [18] Ani lévijským kněžím nebude vyhlazen přede mnou ten, kdo by přinášel oběti zápalné, v dým obracel oběť přídavnou a po všechny dny připravoval obětní hod." [19] I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi: [20] "Toto praví Hospodin: Podaří-li se vám zrušit moji smlouvu se dnem a moji smlouvu s nocí, takže nebude dne ani noci v určený čas, [21] pak bude zrušena i má smlouva s Davidem, mým služebníkem, a nebude mít syna, který by kraloval na jeho trůnu, i s lévijskými kněžími, mými sluhy. [22] Jak je neschůdný nebeský zástup a nezměřitelný mořský písek, tak rozmnožím potomstvo Davida, svého služebníka, i lévijců, kteří mi slouží." [23] I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi: [24] "Nevidíš, co tento lid mluví? Obě čeledi, které Hospodin vyvolil, prý zavrhl. Můj lid znevažují, jako by pro ně nebyl už ani pronárodem. [25] Toto praví Hospodin: Jakože jsem ustanovil svou smlouvu se dnem a nocí jako směrnici pro nebe i zemi, [26] právě tak nezavrhnou potomstvo Jáková a Davida, svého služebníka; z jeho potomstva budu brát vládce pro potomstvo Abrahamovo, Izákovu a Jákovovo, až

změním jejich úděl a slituji se nad nimi."

Jr kapitola 34.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina, k Jeremjášovi, když Nebúkadnesar, král babylónský, a všechno jeho vojsko a všechna království země ovládaná jeho rukou i všechny národy bojovali proti Jeruzalému a proti všem jeho městům: [2] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Jdi a řekni Sidkijášovi, králi judskému: Toto praví Hospodin: Hle, vydám toto město do rukou babylónského krále a ten je vypálí. [3] Ani ty mu z rukou neunikneš. Určitě budeš chycen, budeš mu vydán do rukou. Pohlédneš babylónskému králi do očí a on s tebou bude mluvit ústy k ústům. Přejdeš do Babylóna. [4] Ale slyš slovo Hospodinovo, Sidkijáši, králi judskému, toto o tobě praví Hospodin: Nezemřeš mečem, [5] zemřeš pokojně. Jako spalovali vonné látky k počtě tvých otců, králů dřívějších, kteří byli před tebou, tak je budou spalovat i tobě. Budou nad tebou naříkat: 'Běda, pane!' Já jsem promluvil to slovo, je výrok Hospodinův." [6] Prorok Jeremjáš mluvil v Jeruzalémě k Sidkijášovi, králi judskému, všechna tato slova. [7] Vojsko babylónského krále bojovalo proti Jeruzalému a proti všem zbylým judským městům, proti Lakíši a Azece; z opevněných judských měst zůstala jen tato města. [8] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi, když král Sidkijáš uzavřel s veškerým lidem v Jeruzalémě smlouvu o vyhlášení svobody: [9] "Každý ať propustí svého hebrejského otroka a každý svou hebrejskou otrokyni na svobodu, aby nikdo z Judejců neotročil svému bratru." [10] Všichni velmožové i všechen lid, kteří přistoupili k smlouvě, uposlechli a každý propustil svého otroka i svou otrokyni na svobodu, takže jim už nesloužili. Uposlechli a propustili je. [11] Ale potom zas obrátili a donutili k návratu otroky a otrokyně, které propustili na svobodu. Podmanili si je opět za otroky a otrokyně. [12] I stalo se od Hospodina k Jeremjášovi slovo Hospodinovo. [13] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem uzavřel smlouvu s vašimi otcí v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z domu otroctví: [14] 'Koncem sedmého roku propustíte každý svého hebrejského bratra, který se ti prodal. Bude ti sloužit šest let a pak ho propustíš od sebe na svobodu.' Ale vaši otcové mě neposlechli a nenaklonili ucho. [15] Vy jste dnes obrátili a učinili jste, co je správné v mých očích, když jste každý vyhlásil svému bližnímu volnost. Smlouvu jste uzavřeli přede mnou v domě, který se nazývá mým jménem. [16] Ale pak jste opět obrátili a mé jméno jste znesvětili. Donutili jste k návratu každý svého otroka a otrokyni, které jste propustili na svobodu. Podmanili jste si je opět, aby byli vašimi otroky a otrokyněmi. [17] Proto Hospodin praví toto: Protože jste mě neposlechli a nevyhlásili každý svobodu svému bratru a bližnímu, hle, vyhláši proti vám, je výrok Hospodinův, volnost meči, moru a hladu. Učiním vás obrazem hrůzy pro všechna království země. [18] Vydám muže, kteří přestupují mou smlouvu, kteří neplní slova smlouvy, kterou přede mnou uzavřeli. Rozřezali býčka na dvě poloviny a prošli mezi jeho díly. [19] Velmožové judští i velmožové jeruzalémští, dvořané i kněží a všechen lid země prošli mezi díly býčka. [20] Vydám je do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život. Jejich mrtvoly budou za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu. [21] I Sidkijáše, krále judského, a jeho velmože vydám do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život, do rukou vojska babylónského krále, které od vás odtáhlo. [22] Hle, dám příkaz, je výrok Hospodinův, a přivedu je zpět na toto město. Budou proti němu bojovat, dobudou je a vypálí je. Z judských měst učiním zpusťšený kraj, budou bez obyvatele."

Jr kapitola 35.

[1] Slovo, které se stalo k Jeremjášovi od Hospodina za dnů Jójakíma, syna Jójšijášova, krále judského. [2] "Jdi do domu Rekábejců, promluv k nim a doveď je do jedné ze síní Hospodinova domu a dej jim pít víno." [3] Vzal jsem tedy Jaazanjáše, syna Jeremjáše, syna Chabasinjášova, a jeho bratry a všechny jeho syny, celý dům Rekábejců. [4] Uvedl jsem je do Hospodinova domu, do síně synů Chánana, syna Jigdáljáše, muže Božího; ta byla vedle síně velmožů, která byla nad síní Maasejáše, syna Šalúмова, strážce prahu. [5] Postavil jsem před syny Rekábejců kalichy plné vína a číše a řekl jsem jim: "Napijte se vína!" [6] Ale oni odmítli: "Nebudeme pít víno, neboť náš otec Jónadab, syn Rekábův, nám přikázal: 'Nebudete nikdy pít víno ani vy ani vaši synové!' [7] Domy nestavějte, semeno nerozsívejte a vinice nevysazujte, nic vám nebude patřit. Budete po všechny své dny přebývat ve stanech a tak budete žít po mnohé dny na této zemi, v níž jste jen hosté.' [8] Uposlechli jsme svého otce Jónadaba, syna Rekábova, ve všem, co nám přikázal, takže nepijeme víno po všechny své dny ani my ani naše ženy ani naši synové ani naše dcery, [9] nestavíme domy, abychom v nich bydleli, nemáme vinice ani pole a nesejeme. [10] Přebýváme ve stanech. Uposlechli jsme. Konáme přesně to, co nám přikázal náš otec Jónadab. [11] Když vtrhl Nebúkadnesar, král babylónský, do země, řekli jsme si: 'Pojďte, vejděme před vojskem Kaldejců a před vojskem Aramejců do Jeruzaléma.' Proto přebýváme v Jeruzalémě." [12] I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremjášovi: [13] "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jdi a řekni mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Což nepřijmete napomenutí a neposlechnete mých slov? je výrok Hospodinův. [14] Rekábejci plní slova Jónadaba, syna Rekábova, který zakázal svým synům pít víno. Nepijí je až dodnes, protože poslouchají příkaz svého otce. A já jsem k vám mluvil, nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste mě neposlouchali. [15] Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se slovy: 'Obrat'te se každý od své zlé cesty, napravte své jednání, nechodte za jinými bohy, neslužte jim. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vám i vašim otcům.' Ale nenaklonili jste své ucho a neposlechli jste mě. [16] Synové Jónadaba, syna Rekábova, plní příkaz svého otce, který jim dal; mne však tento lid neposlouchá. [17] Proto Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Hle, uvedu na Judu i na všechny obyvatele Jeruzaléma všechno zlo, jež jsem proti nim vyhlásil, protože jsem k nim mluvil, a neposlouchali, volával jsem na ně, a neodpovídali." [18] A domu Rekábejců Jeremjáš řekl: "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Protože jste byli poslušni příkazu svého otce Jónadaba, zachovávali jste všechny jeho příkazy a konali jste přesně to, co vám přikázal, [19] proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Z rodu Jónadaba, syna Rekábova, nebude vyhlazen ten, kdo by stál v mých službách po všechny dny."

Jr kapitola 36.

[1] Ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jójšijášova, krále judského, stalo se od Hospodina k Jeremjášovi toto slovo: [2] "Vezmi si svitek knihy a napiš do něho všechna slova, která jsem k tobě mluvil o Izraeli a Judovi i o všech pronároděch ode dne, kdy jsem k tobě promluvil, ode dnů Jójšijášových až dodnes. [3] Snad až dům judský uslyší o všem zlu, které jim zamýšlím učinit, odvrátí se každý od své zlé cesty a já jim jejich nepravost a jejich hříchy odpustím." [4] Jeremjáš tedy zavolal Báruka, syna Nerijášova. Báruk zapsal do svitku knihy všechna slova z Jeremjášových úst, která k němu Hospodin mluvil. [5] Pak Jeremjáš Bárukovi přikázal: "Jsem ve vazbě a nesmím chodit do Hospodinova domu. [6] Ale ty jdi a ze svitku, do něhož jsi zapsal Hospodinova slova z mých úst, předčítej lidu v domě Hospodinově v den postu, předčítej je i všem Judejcům, kteří přijdou ze svých měst. [7]

Snad padnou na kolena a budou prosit před Hospodínem o smilování a každý se odvrátí od své zlé cesty. Vždyť veliký je hněv a rozhořčení, o němž Hospodin tomuto lidu mluvil!" [8] Báruk, syn Nerijášův, učinil všechno, co mu přikázal prorok Jeremjáš, a četl v Hospodinově domě z knihy Hospodinova slova. [9] V pátém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského, v devátém měsíci, vyhlásili púst před Hospodínem pro všechny lid v Jeruzalémě i pro všechny lid, přicházející do Jeruzaléma z judských měst. [10] Báruk předčítal z knihy Jeremjášova slova všemu lidu v Hospodinově domě v síni písaře Gemarjáše, syna Šáfanova, na horním nádvoří u vchodu do Nové brány Hospodinova domu. [11] Míkajáš, syn Gemarjáše, syna Šáfanova, slyšel z té knihy všechna Hospodinova slova. [12] Sešel dolů do královského domu do síně písařovy, kde zasedali všichni velmožové: písař Elišama, Delajáš, syn Šemajášův, Elnátan, syn Akbórův, Gemarjáš, syn Šáfanův, a Sidkijáš, syn Chananjášův. Byli tam všichni velmožové. [13] Míkajáš jim oznámil všechna slova, která slyšel, když Báruk lidu předčítal z knihy. [14] Všichni ti velmožové poslali k Bárukovi Jehúdího, syna Netanjáše, syna Šelemjáše, syna Kúšího, se vzkazem: "Vezmi s sebou svitek, z něhož jsi lidu předčítal, a pojď." Báruk, syn Nerijášův, vzal s sebou svitek a přišel k nim. [15] Vyzvali jej: "Posaď se a předčítej nám." Báruk jim tedy předčítal. [16] Když slyšeli všechna ta slova, chvěli se jeden jako druhý strachem a řekli Bárukovi: "Všechna tato slova musíme oznámit králi." [17] Požádali Báruka: "Sděl nám, jak jsi všechna tato slova napsal. Z jeho úst?" [18] Báruk jim odpověděl: "Vlastními ústy ke mně všechna tato slova pronášel a já jsem je zapisoval černidlem do knihy." [19] Velmožové Bárukovi řekli: "Jdi a skryj se i s Jeremjášem, ať nikdo neví, kde jste!" [20] Pak vešli ke králi do dvorany. Svitek uschovali v síni písaře Elišamy a oznámili králi všechna ta slova. [21] Král poslal Jehúdího pro svitek. Ten jej vzal ze síně písaře Elišamy a předčítal z něho králi i všem velmožům, kteří stáli kolem krále. [22] Král bydlel v zimním domě, byl totiž devátý měsíc, a na ohništi před ním hořelo. [23] Jak Jehúdí přečetl tři čtyři sloupce, král je ze svitku odřízl nožikem a házel je do ohně na ohništi, až celý svitek na ohništi shořel. [24] Král ani jeho služebníci se nezachvěli strachem a neroztrhli svá roucha, když slyšeli všechna ta slova. [25] Ačkoli Elnátan, Delajáš a Gemarjáš na krále naléhali, aby svitek nepálil, neuposlechli je. [26] Král přikázal Jerachmeelovi, synu královskému, Serajášovi, synu Azrielovu, a Šelemjášovi, synu Abdeelovu, aby písaře Báruka i proroka Jeremjáše jali; Hospodin je však ukryl. [27] I stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodinovo poté, když král spálil svitek se slovy, která zapsal Báruk z Jeremjášových úst: [28] "Znovu si vezmi jiný svitek a napiš na něj všechna předešlá slova, která byla na svitku předešlém, který Jójakím, král judský, spálil. [29] A Jójakímovi, králi judskému, řekni: Toto praví Hospodin: Ty jsi ten svitek spálil a řekl jsi: 'Proč jsi na něm napsal, že určitě přitáhne babilóňský král a přinese této zemi zkázu, takže v ní nebudou lidé ani dobytek?' [30] Proto praví Hospodin o Jójakímovi, králi judském, toto: Nebude mít nikoho, kdo by seděl na Davidově trůnu. Jeho mrtvola bude pohozena na denním vedru a na nočním chladu. [31] Jej i jeho potomky a jeho služebníky za jejich nepravosti ztrestám. Uvedu na ně a na obyvatele Jeruzaléma i na muže judské všechno to zlo, které jsem jim ohlásil, a oni neposlechli." [32] Jeremjáš vzal tedy jiný svitek, dal je písaři Bárukovi, synu Nerijášovu, a ten do něho zapsal z Jeremjášových úst všechna slova té knihy, kterou Jójakím, král judský, v ohni spálil. Bylo k nim přidáno ještě mnoho podobných slov.

Jr kapitola 37.

[1] Král Sidkijáš, syn Jóšijášův, se stal králem místo Konjáše, syna Jójakímova. Ustanovil ho králem v zemi judské Nebúkadnesar, král babilóňský. [2] Ale ani on ani jeho služebníci ani lid země neuposlechli slov Hospodinových, která mluvil skrze proroka Jeremjáše. [3] Král Sidkijáš poslal Jehúkala, syna Šelemjášova, a kněze Sefanjáše, syna Maasejášova, k proroku Jeremjášovi se vzkazem: "Modli se prosím za nás k Hospodinu, našemu Bohu." [4] Jeremjáš vcházel a vycházel uprostřed lidu, dosud jej nedali do žaláře. [5] Faraónovo vojsko vytáhlo z Egypta. Když Kaldejci, kteří obléhali Jeruzalém, uslyšeli o nich zprávu, odtáhli od Jeruzaléma. [6] I stalo se k proroku Jeremjášovi slovo Hospodinovo: [7] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Toto řeknete králi judskému, který vás ke mně poslal, abyste se mě dotazovali. Hle, vojsko faraónovo, které vám vytáhlo na pomoc, se navrátí do své země, do Egypta, [8] a vrátí se Kaldejci, budou bojovat proti tomuto městu, dobudou je a vypálí. [9] Toto praví Hospodin: Nepodvádějte sami sebe slovy: 'Kaldejci od nás určitě odejdou.' Ti neodejdou! [10] I kdybyste pobili celé kaldejské vojsko, které proti vám bojuje, takže by zůstali jen muži skolení, každý z nich by ve svém stanu povstal a toto město by vypálili." [11] Když kaldejské vojsko odtáhlo od Jeruzaléma před vojskem faraónovým, [12] vyšel Jeremjáš z Jeruzaléma a šel do země Benjamínovy, aby se tam ujal svého podílu uprostřed lidu. [13] Už byl v Benjamínské bráně, kde byl dohlížitel jménem Jirijáš, syn Šelemjáše, syna Chananjášova; ten proroka Jeremjáše chytil. Řekl: "Chceš přeběhnout ke Kaldejcům!" [14] Jeremjáš odpověděl: "Mýlíš se, nepřecházím ke Kaldejcům." Ale Jirijáš Jeremjáše neposlouchal, chytil ho a dovedl k velmožům. [15] Velmožové se na Jeremjáše rozlítli, zbili ho a dali ho do vězení v domě písaře Jónatana, který proměnili v žalář. [16] Jeremjáš se dostal do sklepení, totiž do kobek. Poblý si tam mnoho dní. [17] Pak pro něj král Sidkijáš poslal, přijal ho tajně ve svém domě a zeptal se ho: "Je nějaké slovo od Hospodina?" Jeremjáš odpověděl: "Je", a pokračoval: "Budeš vydán do rukou babilóňského krále." [18] Potom se Jeremjáš krále Sidkijáše tázal: "Čím jsem proti tobě a tvým služebníkům a proti tomuto lidu zhřešil, že jste mě dali do žaláře? [19] Kde jsou vaši proroci, kteří vám prorokovali: 'Král babilóňský nepřitáhne proti vám ani proti této zemi?' [20] Teď poslyš prosím, králi, můj pane, předkládám ti prosbu o smilování: Neposílej mě zpět do domu písaře Jónatana, abych tam nezemřel." [21] Král Sidkijáš přikázal dát Jeremjáše pod dohled na nádvoří stráží. Každý den mu dávali z ulice pekařů bochníček chleba, dokud nebyl všechny chléb ve městě sněden. Tak Jeremjáš pobýval v nádvoří stráží.

Jr kapitola 38.

[1] Šefatjáš, syn Matánův, Gedaljáš, syn Pašchúrův, Júkal, syn Šelemjášův, a Pašchúr, syn Malkijášův, slyšeli slova, která mluvil Jeremjáš ke všemu lidu: [2] "Toto praví Hospodin: Kdo zůstane v tomto městě, zemře mečem, hladem nebo morem, ale kdo vyjde ke Kaldejcům, zůstane naživu a jako kořist získá svůj život, zůstane živ. [3] Toto praví Hospodin: Toto město bude určitě vydáno do rukou vojska babilóňského krále a ten je dobude." [4] Proto řekli velmožové králi: "Nechť je ten muž usmrcen, vždyť oslabuje ruce bojovníků, kteří v tomto městě zbývají, i ruce všeho lidu, když jim mluví podobná slova. Ten muž neusiluje o pokoj pro tento lid, nýbrž o zlo." [5] Král Sidkijáš odpověděl: "Hle, je ve vašich rukou, neboť král proti vám nic nezmůže." [6] Chopili se tedy Jeremjáše a vhodili ho do cisterny Malkijáše, syna královského, která byla na nádvoří stráží. Spustili tam Jeremjáše po provazech. V cisterně nebyla voda, jen bláto, takže se Jeremjáš topil v blátě. [7] Kúšijec Ebedmelek, dvořan, který byl v králově domě, uslyšel, že Jeremjáš dává do cisterny. Když král seděl v Benjamínské bráně, [8] vyšel Ebedmelek z královského domu a promluvil ke králi: [9] "Králi, můj pane, zle si počínali tito muži, že to všechno proroka Jeremjášovi provedli. Vhodili ho do cisterny, aby tam dole umřel hladem; ve městě už není žádný chléb." [10] Král Kúšijci Ebedmelekovi přikázal: "Vezmi s sebou odtud třicet mužů a vytáhni proroka Jeremjáše z cisterny, než tam zemře." [11] Ebedmelek vzal tedy s sebou muže, vešel do královského domu dolů do skladu, vzal odtud roztrhané hadry a rozedrané šaty a spustil je po provazech Jeremjášovi do cisterny. [12] Kúšijec Ebedmelek řekl Jeremjášovi: "Podlož si ty roztrhané a rozedrané hadry do podpaží pod provazy." Jeremjáš to tak udělal. [13] Pak táhli Jeremjáše na provazech a vytáhli ho z cisterny. Jeremjáš opět pobýval na nádvoří stráží. [14] Král Sidkijáš si dal přivést proroka Jeremjáše k

třetímu vchodu do Hospodinova domu. Král Jeremjášovi pravil: "Ptám se tě na Hospodinovo slovo. Nic přede mnou nezatajuj!" [15] Jeremjáš Sidkijášovi odpověděl: "Když ti je oznámím, cožpak mě nevydáš na smrt? A když ti poradím, neposlechneš mě." [16] Král Sidkijáš Jeremjášovi tajně přísah: "Jakože živ je Hospodin, který nám dal tento život, nevydám tě na smrt ani do rukou těch mužů, kteří ti ukládají o život." [17] I řekl Jeremjáš Sidkijášovi: "Toto praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: Jestliže vyjdeš k velmožům babylónského krále, zůstaneš sám naživu a toto město nebude vypáleno; zůstaneš naživu ty i tvůj dům. [18] Jestliže však k velmožům babylónského krále nevyjdeš, bude toto město vydáno do rukou Kaldejců a ti je vypálí. Ani ty jim z rukou neunikneš." [19] Král Sidkijáš Jeremjášovi odvětil: "Obávám se Judejců, kteří přeběhli ke Kaldejcům, že mě Kaldejci vydají do jejich rukou a ti naloží se mnou podle své vůle." [20] Jeremjáš odpověděl: "Nevydají. Uposlechni prosím Hospodina, jak ti ohlašuji, a povede se ti dobře a zůstaneš naživu. [21] Jestliže se budeš zdráhat vyjít, nastane to, co mi Hospodin ukázal: [22] Hle, všechny ženy které zůstaly v domě judského krále, budou vyvedeny k velmožům babylónského krále a řeknou: 'Podněcovali tě a přemohli tě mužové, kteří ti slibovali pokoj. Teď, když tvé nohy tonou v bahně, stáhli se zpět.' [23] Všechny tvé ženy a tvé syny vyvedou ke Kaldejcům. Ani ty jim z rukou neunikneš. Budeš chycen rukou babylónského krále a toto město bude vypáleno." [24] Sidkijáš pravil Jeremjášovi: "Ať se nikdo o těchto slovech nedoví, a nezemřeš. [25] Jestliže velmožové uslyší, že jsem s tebou mluvil, a přijdou k tobě a řeknou ti: 'Pověz nám, co jsi s králem mluvil, nic před námi nezatajuj a nevydáme tě na smrt. A co král mluvil s tebou?', [26] řekneš jim: 'Předložil jsem králi prosbu o smilování, aby mě nedával opět do domu Jónatanova, abych tam nezemřel.'" [27] I přišli k Jeremjášovi všichni velmožové a vyslyšeli ho. On jim pověděl všechno tak, jak král přikázal. Mlčky od něho odešli a nikdo o té věci neuslyšel. [28] Jeremjáš pobýval na nádvoří stráží až do dne, kdy byl Jeruzalém dobyt. I stalo se při dobývání Jeruzaléma,

Jr kapitola 39.

[1] devátého roku vlády Sidkijáše, krále judského, desátého měsíce, že přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem k Jeruzalému a oblehl jej. [2] Jedenáctého roku vlády Sidkijášovy, čtvrtého měsíce, devátého dne, byly prolomeny hradby města. [3] Všichni velmožové babylónského krále vstoupili do Prostřední brány a usadili se tam: Nergal-sareser, Samgar-nebú, Sarsekím, přední z dvořanů, Nergal-sareser, přední z mágů, a všichni ostatní velitelé babylónského krále. [4] Jakmile je Sidkijáš, král judský, a všichni bojovníci spatřili, uprchli. V noci vyšli z města směrem ke královské zahradě branou mezi dvěma hradbami. Dali se směrem k pustině. [5] Kaldejské vojsko je pronásledovalo a dostihlo Sidkijáše na Jeriškých pustinách. Chopili se ho a přivedli jej k Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, do Ribly v zemi chamátské, kde nad ním vynesl rozsudek. [6] Babylónský král dal popraviti v Rible Sidkijášovy syny před jeho očima; i všechny judské šlechtice dal babylónský král popraviti. [7] Sidkijáše oslepil a spoutal ho bronzovými řetězy a odvedl ho do Babylóna. [8] Královský dům i domy lidu Kaldejci vypálili, jeruzalémské hradby zbořili. [9] Zbytek lidu, který zůstal v městě, a přeběhlíky, kteří k němu přeběhli, ten zbytek lidu, který zůstal, přestěhoval Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, do Babylóna. [10] Ty nejchudší z lidu, kteří nic neměli, zanechal Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, v zemi judské, a dal jim onoho dne vinice a ornou půdu. [11] Nebúkadnesar, král babylónský, vydal prostřednictvím velitele tělesné stráže Nebúzaradána příkaz o Jeremjášovi: [12] "Vezmi jej do své péče a nedělej mu nic zlého. Učiň mu, oč tě požádá." [13] I poslali tedy Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, Nebúšazbán, přední z dvořanů, Nergal-sareser, přední z mágů, a všichni hodnostáři babylónského krále [14] pro Jeremjáše a vzali jej z nádvoří stráží a předali ho Gedaljášovi, synu Achíkama, syna Šáfanova, aby ho přivedl do domu. Tak bydlil uprostřed lidu. [15] K Jeremjášovi, když byl ještě ve vazbě na nádvoří stráží, se stalo slovo Hospodinovo: [16] "Jdi a řekni Kúšijci Ebedmelekovi: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, způsobím, že dojde na má slova o tomto městě; bude to ke zlému a ne k dobrému. Stane se tak onoho dne v tvé přítomnosti. [17] Ale tebe v onen den vysvobodím, je výrok Hospodinův. Nebudeš vydán do rukou těch mužů, kterých se lékáš. [18] Určitě tě zachráním, nepadneš mečem a jako kořist získáš svůj život, protože jsi ve mne doufal, je výrok Hospodinův."

Jr kapitola 40.

[1] Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi poté, co ho Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, propustil z Rámy; řetězy spoutaného jej vzal ze středu všech přesidlenců z Jeruzaléma a Judska, těch, kteří měli být přestěhováni do Babylóna. [2] Velitel tělesné stráže vzal tedy Jeremjáše a řekl mu: "Hospodin, tvůj Bůh, mluvil proti tomuto místu o tomto zlu. [3] A Hospodin je uvedl a učinil, jak mluvil, protože jste proti Hospodinu hřešili a neposlouchali jste ho. Proto se vám toto stalo. [4] Nyní, hle, rozvážu ti dnes řetězy na rukou. Pokládáš-li za dobré jít se mnou do Babylóna, pojď, budu o tebe pečovat. Pokládáš-li za zlé jít se mnou do Babylóna, nemusíš chodit. Hleď, celá země je před tebou. Kam pokládáš za dobré a správné jít, tam jdi. [5] Už se to nezvratí. Obrat' se ke Gedaljášovi, synu Achíkama, syna Šáfanova, kterého babylónský král ustanovil správcem judských měst. Přebývej s ním uprostřed lidu nebo jdi, kam pokládáš za správné jít." A velitel tělesné stráže mu dal jídlo na cestu a dar a propustil ho. [6] Jeremjáš přišel ke Gedaljášovi, synu Achíkamovu, do Misy a přebýval s ním uprostřed lidu, který byl ponechán v zemi. [7] Když uslyšeli všichni velitelé vojsk, kteří byli se svým mužstvem v poli, že babylónský král ustanovil správcem země Gedaljáše, syna Achíkamova, a že mu svěřil muže, ženy a malé děti a z chudiny země ty, kteří nebyli přestěhováni do Babylóna, [8] šli ke Gedaljášovi do Misy. Byli to: Jišmael, syn Netanjášův, Jóchanan a Jónatan, synové Káreachovi, Serajáš, syn Tanchumetův, synové Efaje Netófského a Jezanjáš, syn Maakařanův, každý se svým mužstvem. [9] Gedaljáš, syn Achíkama, syna Šáfanova, je i jejich mužstvo přisezně ujistil: "Nebojte se sloužit Kaldejcům. Zůstaňte v zemi, služte babylónskému králi a povede se vám dobře. [10] A já, hle, bydlím v Mispě a zastupuji vás před Kaldejci, kteří k nám přicházejí. Sklízejte víno, letní ovoce i olej, ukládejte do svých nádob a byďte ve svých městech, která držíte." [11] I všichni Judejci, kteří byli v Moábsku a mezi Amónovci a v Edómsku a kteří byli ve všech zemích, uslyšeli, že babylónský král zanechal Judovi pozůstatek lidu a že nad nimi ustanovil Gedaljáše, syna Achíkama, syna Šáfanova. [12] Vrátili se tedy všichni Judejci ze všech míst, kam byli zahánáni, přišli do země judské do Misy ke Gedaljášovi a sklídili velice mnoho vína a letního ovoce. [13] Jóchanan, syn Káreachův, a všichni velitelé vojsk, kteří byli v poli, přišli ke Gedaljášovi do Misy [14] a řekli mu: "Zdalipak víš, že Baalis, král Amónovců, poslal Jišmaela, syna Netanjášova, aby tě zabil?" Ale Gedaljáš, syn Achíkamův, jim nevěřil. [15] Jóchanan, syn Káreachův, tajně navrhl Gedaljášovi v Mispě: "Když dovolíš, půjdu a zabiji Jišmaela, syna Netanjášova. Nikdo se to nedoví. Proč by měl zabít on tebe? Všichni Judejci, kteří se k tobě shromáždili, byli by rozptýleni a pozůstatek judského lidu by zahynul." [16] Ale Gedaljáš, syn Achíkamův, Jóchananovi, synu Káreachovu, řekl: "Nedělej to, mluvíš o Jišmaelovi křivě."

Jr kapitola 41.

[1] V sedmém měsíci přišel Jišmael, syn Netanjáše, syna Elišamova, z královského potomstva, i královští hodnostáři s deseti muži ke Gedaljášovi, synu Achikamovu, do Mispý. Tam v Mispě pojedli společně chléb. [2] Jišmael, syn Netanjášův, a deset mužů, kteří byli s ním, pak povstali a Gedaljáše, syna Achikama, syna Šáfanova, zabili mečem. Tak usmrtil toho, kterého babylónský král ustanovil správcem země. [3] Jišmael pobil i všechny Judejce, kteří byli s Gedaljášem v Mispě, i kaldejské bojovníky, kteří tam byli. [4] Druhý den po usmrčení Gedaljáše, když o tom ještě nikdo nevěděl, [5] přišli muži ze Šekemu, Šíla a ze Samaří, bylo jich osmdesát, s ostříhanými vousy, s roztrženými rouchy a se smutečnými zářezy. Měli s sebou obětní dar a kadidlo; chtěli to přinést do Hospodinova domu. [6] Jišmael, syn Netanjášův, jim vyšel z Mispý vstříc, šel a plakal. Když se s nimi setkal, řekl jim: "Pojďte ke Gedaljášovi, synu Achikamovu." [7] Když přišli do středu města, tu je Jišmael, syn Netanjášův, s muži, kteří byli s ním, zabil a hodil do cisterny. [8] Ale našlo se mezi nimi deset mužů, kteří Jišmaelovi řekli: "Neusmrcuj nás; máme v poli skryté zásoby: pšenici a ječmene, olej i med." I nechal je a neusmrtil je s jejich bratřimi. [9] Cisterna, do níž Jišmael vhodil všechna mrtvá těla mužů, které zabil s Gedaljášem, byla ta, kterou udělal král Ása, když bojoval proti Baešovi, králi izraelskému. Tu naplnil Jišmael, syn Netanjášův, skolenými. [10] Jišmael zajal celý pozůstatek lidu, který byl v Mispě, královské dcery i všechen lid, který zůstal v Mispě, nad nímž ustanovil Nebúzarádán, velitel tělesné stráže, Gedaljáše, syna Achikamova. Jišmael, syn Netanjášův, je zajal a chystal se přejít k Amónovcům. [11] Když uslyšel Jóchanan, syn Káreachův, a všichni velitelé vojsk, kteří byli s ním, o všem tom zlu, které spáchal Jišmael, syn Netanjášův, [12] vzali všechno své mužstvo a šli bojovat proti Jišmaelovi, synu Netanjášovu. Našli ho u Veliké vody v Gibeónu. [13] Když všechen lid, který byl s Jišmaelem, spatřil Jóchanana, syna Káreachova, a všechny velitele vojsk, kteří byli s ním, zaradovali se. [14] A všechen lid z Mispý, který Jišmael zajal, se obrátil a šel k Jóchananovi, synu Káreachovu. [15] Ale Jišmael, syn Netanjášův, s osmi muži před Jóchananem unikl a odešel k Amónovcům. [16] Pak Jóchanan, syn Káreachův, se všemi veliteli vojsk, kteří byli s ním, vzal celý pozůstatek lidu z Mispý, který přivedl zpět od Jišmaela, syna Netanjášova, poté co zabil Gedaljáše, syna Achikamova: muže, bojovníky, ženy, děti i dvořany, a odvedl je z Gibeónu. [17] Šli a pobýli v Kinhámově útulku pro pocestné, který byl poblíž Betléma. Chtěli odejít do Egypta [18] před Kaldejci, jichž se báli, protože Jišmael, syn Netanjášův, zabil Gedaljáše, syna Achikamova, kterého babylónský král ustanovil správcem země.

Jr kapitola 42.

[1] Pak přistoupili všichni velitelé vojsk s Jóchananem, synem Káreachovým, Jizanjášem, synem Hóšajášovým, a vším lidem od nejmenšího do největšího [2] a řekli proroku Jeremjášovi: "Dovol, abychom ti předložili svou prosbu. Modli se za nás k Hospodinu, svému Bohu, za celý tento pozůstatek lidu. Vždyť nás zůstalo jen máličko z mnoha, jak na vlastní oči vidíš. [3] Ať nám Hospodin, tvůj Bůh, oznámí, kam máme jít a co máme dělat." [4] Prorok Jeremjáš jim odpověděl: "Vyslyším vás, hle, budu se modlit k Hospodinu, vašemu Bohu, pole vašich slov. Každé slovo, které vám Hospodin odpoví, vám oznámím. Nic vám nezatajím." [5] Oni nato Jeremjášovi řekli: "Nechť je nám Hospodin spolehlivým a věrným svědkem, jestliže se nezachováme přesně podle slova, s nímž tě k nám Hospodin, tvůj Bůh, pošle. [6] Ať to bude dobré nebo zlé, Hospodina, svého Boha, k němuž tě posíláme, uposlechneme, aby nám bylo dobře; budeme poslouchat Hospodina, svého Boha." [7] Po uplynutí deseti dnů stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodinovo. [8] Zavolal tedy Jóchanana, syna Káreachova, a všechny velitele vojsk, kteří s ním byli, a všechen lid od nejmenšího do největšího [9] a řekl jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, k němuž jste mě poslali, abych mu předložil vaše prosby: [10] Jestliže se opět usídlíte v této zemi, budu vás budovat a nikoli bořit, zasadím vás a nevyvrátím, protože lituji těch zlých věcí, které jsem vám učinil. [11] Nebojte se babylónského krále, jehož se bojíte; nebojte se ho, je výrok Hospodinův, neboť jsem s vámi, spasím vás a vysvobodím z jeho rukou. [12] Prokážu vám slitování: On se nad vámi slituje a přivede vás zpět do vaší země. [13] Jestliže řeknete: 'Nebudeme bydlet v této zemi' a nebudete chtít uposlechnout Hospodina, svého Boha, [14] řeknete-li: 'Nikoli, ale půjdeme do země egyptské, kde neuvidíme válku a neuslyšíme zvuk polnice a nebudeme lačnět po chlebu; tam budeme bydlet', [15] pak slyšte nyní Hospodinovo slovo, pozůstatku judského lidu. Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jestliže máte v úmyslu vstoupit do Egypta, abyste se tam usadili jako hosté, [16] meč, jehož se bojíte, vás tam v zemi egyptské dostihne, a hlad, jehož se obáváte, se vás bude v Egyptě držet; zemřete tam. [17] Všichni muži, kteří mají v úmyslu vstoupit do Egypta, aby tam pobývali jako hosté, zemřou mečem, hladem či morem a žádný z nich nepřežije a neunikne tomu zlu, které na ně uvedu. [18] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Jako se vylil můj hněv a mé rozhořčení na obyvatele Jeruzaléma, tak se vylije mé rozhořčení na vás, půjdete-li do Egypta. Stanete se kletbou, úděsem, zlořečením a potupou. Toto místo už neuzříte. [19] Hospodin k vám promluvil, pozůstatku judského lidu. Nechodte do Egypta. Teď to víte, vždyť vás dnes varuji. [20] Sami se svádíte. Poslali jste mě přece k Hospodinu, svému Bohu, a řekli jste: 'Modli se za nás, k Hospodinu, našemu Bohu. Všechno, co řekne Hospodin, náš Bůh, nám oznam a my to učiníme.' [21] Dnes jsem vám to oznámil, ale nechcete uposlechnout Hospodina, svého Boha, v ničem, s čím mě k vám poslal. [22] Nyní tedy vězte, že zemřete mečem, hladem či morem na místě, kam chcete jít a pobývat tam jako hosté."

Jr kapitola 43.

[1] I domluvil Jeremjáš ke všemu lidu všechna slova Hospodina, jejich Boha. Hospodin, jejich Bůh, ho totiž k nim poslal se všemi těmito slovy. [2] Tu Azarjáš, syn Hóšajášův, a Jóchanan, syn Káreachův, a všichni ostatní zpupní muži Jeremjášovi řekli: "Co mluvíš, je klam. Hospodin, náš Bůh, tě neposlal se vzkazem: 'Nevstupujte do Egypta, abyste tam pobývali jako hosté.' [3] To Bárúk, syn Nerijášův, tě proti nám podněcuje, aby nás vydal do rukou Kaldejců, aby nás usmrtili nebo přestěhovali do Babylóna." [4] A Jóchanan, syn Káreachův, a nikdo z velitelů vojsk a nikdo z lidu Hospodina neuposlechli, že mají zůstat v zemi judské. [5] Jóchanan, syn Káreachův, a všichni velitelé vojsk vzali celý pozůstatek judského lidu, ty, kdo se vrátili ze všech pronárodů, kam byli zahnáni, aby pobývali v zemi judské jako hosté: [6] muže, ženy i děti, královské dcery i všechny, které Nebúzarádán, velitel tělesné stráže, zanechal s Gedaljášem, synem Achikama, syna Šáfanova, i proroka Jeremjáše a Báruka, syna Nerijášova. [7] Vstoupili do země egyptské, Hospodina neuposlechli. Přišli až do Tachpanchésu. [8] V Tachpanchésu stalo se k Jeremjášovi slovo Hospodinovo: [9] "Vezmi do rukou velké kameny a ukryj je za přítomnosti judských mužů do jílu v cihelně u vchodu do faraónova domu v Tachpanchésu. [10] Řekneš jim: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Hle, já pošlu pro Nebúkadnesara, krále babylónského, svého služebníka, a postavím jeho trůn na těchto kamenech, které jsem ukryl, a roztáhne na nich svůj velkolepý stan. [11] Přítáhne a bude bít egyptskou zemi. Kdo je určen smrti, propadne smrti, kdo zajetí, zajetí, kdo meči, meči. [12] V domech egyptských bohů zanítím oheň. Vypálí je a zajme. Zahalí se egyptskou zemí, jako se pastýř halí do svého šatu. Pak odtud vyjde v pokoji. [13] Roztříští posvátné sloupy v Bét-šemeši, který je v egyptské zemi, a domy egyptských bohů vypálí."

Jr kapitola 44.

[1] Slovo, které se stalo k Jeremjášovi pro všechny Judejce, kteří bydleli v egyptské zemi, kteří bydleli v Migdólu, Tachpanchésu, Memfidě a v zemi Patrůs: [2] "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Viděli jste všechno zlo, které jsem uvedl na Jeruzalém a na všechna judská města. Hle, jsou to dnes jen trosky, nikdo v nich nebydlí, [3] a to pro jejich zlé skutky, které páchali. Uráželi mě, když chodili pálit kadidlo a sloužit jiným bohům, které neznali oni ani vy ani vaši otcové. [4] Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se vzkazem: 'Nedopouštějte se té ohavnosti, kterou nenávidím!' [5] Ale neposlechli a nenaklonili své ucho, aby se odvrátili od svých zlých skutků a nepálili kadidlo jiným bohům. [6] Proto se vyliho mé rozhořčení a můj hněv a hořel v městech judských a na ulicích Jeruzaléma, takže se staly troskami a zpusťšeným krajem, jak je tomu dodnes." [7] Nyní toto praví Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele: "Proč sami sobě působíte tak veliké zlo? Vytínáte ze společenství Judy muže i ženu, nemluvně i kojence, takže vám nezbude ani pozůstatek lidu. [8] Urážíte mě výtory svých rukou, když pálite kadidlo jiným bohům v zemi egyptské, kam jste vstoupili, abyste tam pobývali jako hosté. Vytínáte sami sebe a stanete se zlořečením a potupou mezi všemi pronárody země. [9] Což jste zapomněli na zlé skutky svých otců a na zlé skutky judských králů a na zlé skutky jejich žen i na zlé skutky své a na zlé skutky svých žen, jichž jste se dopouštěli v zemi judské a v ulicích Jeruzaléma? [10] Dodnes nejsou zkrúšeni, nebojí se, neřídí se mým zákonem ani mými nařizeními, která jsem předložil vám a vašim otcům. [11] Proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Hle, zaměřím se na vás, ale ke zlému, a celého Judu vytnu. [12] Vezmu pozůstatek judského lidu, ty, kteří pojali úmysl vstoupit do egyptské země, aby tam pobývali jako hosté: Všichni v egyptské zemi zajdou, padnou mečem či hladem, zajdou malí i velcí, zemřou mečem a hladem a stanou se kletbou, úděsem, zlořečením a potupou. [13] Ty, kdo se usadili v egyptské zemi, ztrestám mečem, hladem či morem, jako jsem ztrestal Jeruzalém. [14] Nevyvázne a nepřežije nikdo z pozůstatku judského lidu, z těch, kteří přišli do egyptské zemi, aby tam pobývali jako hosté. Nevrátí se do země judské, ačkoli celou duší prahnou po tom, aby se mohli vrátit a bydlet tam. Nevrátí se, jen někteří vyvážnou." Nato odpověděli Jeremjášovi všichni muži, kteří věděli, že jejich ženy pálily kadidlo jiným bohům, i všechny ženy, které tu stály - bylo jich veliké shromáždění -, všechen lid, který pobýval v Patrůsu v egyptské zemi: [15] "V tom, co jsi nám mluvil ve jménu Hospodinově, tě neposlechneme. [16] Určitě však splníme všechno, co vyšlo z našich úst, že budeme pálit kadidlo královně nebes a že jí budeme přinášet úlitby tak, jak jsme to dělávali my i naši otcové, naši králové i velmožové v městech judských a na ulicích Jeruzaléma. Tehdy jsme měli chleba dosyta, bylo nám dobře, nic zlého jsme nezakoušeli. [17] Od té doby, kdy jsme přestali pálit kadidlo královně nebes a přinášet jí úlitby, máme nedostatek ve všem a hyneme mečem a hladem." [18] Ženy dodaly: "Jestliže pálime kadidlo královně nebes a přinášíme jí úlitby, cožpak jí bez vědomí svých mužů pečeme obětní koláče, jimiž ji zdobíme, a přinášíme jí úlitby?" [19] Jeremjáš řekl všemu lidu, mužům, ženám i všemu lidu, kteří s ním vedli rozhovor: [20] "Cožpak si Hospodin nepřipomněl ten obětní dým z kadidla, jež jste pálili v městech judských a na ulicích Jeruzaléma vy i vaši otcové, vaši králové a vaši velmožové i lid země? Nepřišlo mu to na mysl? [21] Hospodin už nemohl snést vaše zlé skutky a vaše ohavnosti, jichž jste se dopouštěli. Proto se vaše země stala troskami, úděsem a zlořečením, bez obyvatele, jak je tomu dnes. [22] Protože jste pálili kadidlo a hřešili proti Hospodinu a neposlouchali Hospodina, že jste se neřídili jeho zákonem, jeho nařizeními ani jeho svědectvím, potkalo vás toto zlo, jak je tomu dnes." [23] A Jeremjáš řekl všemu lidu a všem ženám: "Slyšte slovo Hospodinovo, celý Judo v egyptské zemi. [24] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Vy i vaše ženy, co jste svými ústy vyslovili, to jste svými rukama naplnili. Řekli jste: 'Splníme sliby, které jsme dali. Budeme pálit kadidlo královně nebes a budeme jí přinášet úlitby.' Tak si tedy dodržujte své sliby, vyplňujte své sliby! [25] Ale slyšte slovo Hospodinovo, všechen Judo, který pobýváš v egyptské zemi: Hle, zapřísáhl jsem se při mém velikém jménu, praví Hospodin, že mé jméno už nebude zýváno v celém Egyptě ústy žádného judského muže, který by říkal: 'Jakože živ je Panovník Hospodin!' [26] Hle, budu nad nimi bdít ke zlému, a ne k dobrému. Všichni judští muži, kteří jsou v egyptské zemi, do jednoho zajdou mečem a hladem. [27] Jen hrstka lidí unikne meči a vrátí se z egyptské země do země judské. A celý pozůstatek judského lidu, který přišel do egyptské země, aby tam pobýval jako host, pozná, či slovo ob stojí, zda mé či jejich. [28] A toto budete mít jako znamení, je výrok Hospodinův: Na tomto místě vás ztrestám, a tak poznáte, že má slova proti vám ob stojí, vám ke zlému. [29] Toto praví Hospodin: Hle, vydám faraóna Chofru, krále egyptského, do rukou jeho nepřátel, do rukou těch, kteří mu ukládají o život, jako jsem vydal Sidkijáše, krále judského, do rukou Nebúkadnesara, krále babylónského, jeho nepřítel, který mu ukládal o život."

Jr kapitola 45.

[1] Slovo, které promluvil prorok Jeremjáš k Bárukovi, synu Nerijášovu, když psal tato slova z Jeremjášových úst do knihy ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského. [2] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele, o tobě, Báruku. [3] Řekl jsi: 'Běda mi, neboť Hospodin přidal k mé bolesti ještě starost. Do zemdení vzdychám, a odpočinutí nenalézám.' [4] Toto mu povíš: Toto praví Hospodin: Hle, bořím, co jsem vybudoval, vyvracím, co jsem zasadil, celou tuto zemi! [5] A ty bys chtěl pro sebe usilovat o veliké věci? Neusiluj. Neboť hle, já uvedu zlo na všechno tvorstvo v ní, je výrok Hospodinův, ale tobě dám jako kořist život na všech místech, kamkoli půjdeš."

Jr kapitola 46.

[1] Slovo Hospodinovo, které se stalo k proroku Jeremjášovi proti pronárodům. [2] O Egyptu, proti vojsku faraóna Néka, krále egyptského, který byl u řeky Eufratu u Karkemiše a kterého porazil Nebúkadnesar, král babylónský, ve čtvrtém roce vlády Jójakíma, syna Jóšijášova, krále judského. [3] "Připravte štít a pavézu, chystejte se k boji! [4] Zapřahejte koně, nasedejte, jezdcí! Nastupte v přilbách, vyleštěte oštěpy, oblékněte kruny! [5] Cože to vidím? Jsou naplněni děsem, ustupují zpět, jejich bohatíři jsou rozdraceni, dali se na zběsilý útěk, ani se neohlédnou. Kolkolem děs, je výrok Hospodinův. [6] Ať neuteče ani hbitý, ať ani bohatýr neunikne! Na severu u řeky Eufratu zakopnou a padnou. [7] Kdo to vystupuje jako Nil, jako řeky, jejichž vody se vzdouvají? [8] Egypt vystupuje jak Nil, jako řeky, jejichž vody se vzdouvají. Řekl: 'Vystoupím, přikryji zemi. Zničím město i jeho obyvatele!' [9] Vzhůru tedy, koně! Divoce se žeňte, vozy! Vyjdou bohatíři, Kúšijci a Pútejci, štítonoši, Luďané, lučištníci. [10] Onen den bude dnem pomsty pro Panovníka, Hospodina zástupů, aby vykonal pomstu na svých protivnících. Meč bude požírat, nasýtí se a vydatně se napije jejich krve. Bude to oběť pro Panovníka, Hospodina zástupů, v severní zemi, u řeky Eufratu. [11] Vystup do Gileádu, přines balzám, panno, dcero egyptská! Nadarmo jsi shromáždila léky, rána se ti nezacelí! [12] Pronárody uslyšely o tvém pohanění a tvého žalostného křiku je plná země. Vždyť bohatýr zakopne o bohatýra, oba dva společně padnou." [13] Slovo, které promluvil Hospodin k proroku Jeremjášovi, že Nebúkadnesar, král babylónský, přitáhne a bude bít egyptskou zemi. [14] "Oznamte v Egyptě, ohlaste v Migdólu, ohlaste to v Memfidě i v Tachpanchésu! Povězte: Postav se, připrav se, meč už pozřel všechno kolem tebe. [15] Jak je možné, že byl smeten tvůj silný? Neobstál. Hospodin jej srazil. [16] Mnohokrát klopytl, až padl. Jeden druhému říkají: 'Vstaňme, vraťme se ke svému lidu, do země, kde jsme se zrodili, před hubícím mečem.' [17] Tam zavolají: 'Faraóne, králi egyptský, slyš, hukot vřavy, lhůta prošla.' [18] Jakože živ jsem já, je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů: jako je Tábor mezi horami a Karmel při moři, tak určitě to přijde. [19] Připrav si věci k přesídlení, trůnící dcero egyptská. Memfis bude zpusťšena, vyliční se, bude bez obyvatele."

[20] Egypt je překrásná jalovice, ale střeček ze severu již letí, letí. [21] I jeho žoldněři uprostřed něho jsou jako vykrmení býčci. Obrátí se, utečou společně, neobstojí. I na ně přijde den jejich běd, čas, kdy budou ztrestáni. [22] Egypt bude syčet jako had, až se přiblíží vojsko, přijdou na něj jako drvoštěpové se sekerami. [23] Pokácejí jeho les, je výrok Hospodinův, i když je neproniknutelný. Budou četnější než kobyly, bude jich bez počtu. [24] Egyptská dcera bude zahanbena, vydána do rukou lidu ze severu." [25] Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví: "Hle, já ztrestám Amóna z Théb i faraóna, Egypt, jeho bohy, jeho krále, faraóna i ty, kdo v něho doufají. [26] A vydám je do rukou těch, kdo jim ukládají o život, do ruku Nebúkadnesara, krále babylónského, a do rukou jeho služebníků. A potom bude bydlet jako za dnů dřívějších, je výrok Hospodinův." [27] "Ty, Jákobe, můj služebníku, neboj se, neděs se, Izraeli, hle, já tě zachráním, i když jsi daleko, i tvé potomky ze země zajetí. Jákob se vrátí a bude žít v klidu, bezstarostně, a nikdo jej nevydělá. [28] Ty, Jákobe, můj služebníku, neboj se, je výrok Hospodinův. Já budu s tebou. Učiním konec všem pronárodům, mezi něž jsem tě vyhnal, ale s tebou neskončím docela, i když tě potrestám podle práva; bez trestu tě neponechám."

Jr kapitola 47.

[1] Slovo Hospodinovo, které se stalo k proroku Jeremjášovi o Pelištejcích, než faraó dobyl Gázu. [2] Toto praví Hospodin: "Hle, od severu vystupují vody a stanou se rozvodněným tokem. Zaplaví zemi se vším, co je na ní, město i ty, kdo v něm bydlí. Lidé budou úpět, kvílet bude každý, kdo obývá zemi, [3] před dusotem kopyt jeho hřebců, před duněním jeho vozby, před hlukem jeho kol. Otcové se na syny ani neohlédnou, ochabnou jim ruce. [4] Přijde den zhouby na všechny Pelištejce. V Týru a Sidónu bude vyhlazen každý, kdo přežil a mohl by pomoci. Hospodin zahubí Pelištejce, pozůstatek lidu z ostrova Kaftóru. [5] Gáza si vyholí lysinu, Aškalón zajde. Pozůstatek lidu z jejich doliny, dlouho si ještě budeš zasazovat smuteční zářezy?" [6] Běda, Hospodinův meči! Jak dlouho si ještě nedopřeješ klidu? Uklid' se do pochvy, mírni se, ustaň! [7] Jak bys mohl mít klid? Hospodin mu dal příkaz proti Aškalónu a proti mořskému pobřeží. Tam jej vykázal.

Jr kapitola 48.

[1] O Moábovi: Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Běda, zahubeno bude Nebó. Zahanben, dobyt bude Kirjatajim. Zahanben bude nedobytný hrad a naplněn děsem. [2] Už je po chloubě Moábově v Chešbónu, zamýšlejí proti němu zlo: 'Vzhůru, vyhladíme jej, ať není ani pronárodem!' Také ty, Madméne, zajdeš, meč půjde za tebou. [3] Slyš křik z Chóronajimu. 'Zhouba a veliká zkáza!' [4] Roztříštěn je Moáb! Je slyšet úpění jeho nejmenších. [5] Do svahu lúchitského půjde v usedavém pláči. Ze straně chóronajimské uslyší protivníci úpění nad zkázou. [6] 'Utečte, zachraňte se, budete jako jalovec na poušti!' [7] Protože spoléháš na své činy a na své poklady, i ty budeš dobyt! A Kemóš půjde s přesídlelci, spolu s ním jeho kněží a velmožové. [8] Na každé město přitáhne zhoube, žádné město se nezachrání. Dolina zahyne, rovina bude zahlazena, jak praví Hospodin. [9] Dejte Moábovi květ, neboť musí odejít, jeho města budou zpusťována, nikdo v nich nebude bydlet. [10] Proklet buď, kdo koná Hospodinovo dílo nespolehlivě! Proklet buď, kdo odpírá jeho meči krev!" [11] "Moáb byl bezstarostný od svého mládí, klidně si hověl na svém kalu. Nebyl přelíván z nádoby do nádoby, nebyl přestěhován. Proto si podržel svou příchut', jeho vůně se nezměnila." [12] "Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, a pošlu na něj ty, kdo stáčejí víno, a ti jej stočí, jeho nádoby vyprázdní a jejich měchy roztrhají. [13] A Moáb bude zahanben kvůli Kemóšovi tak, jak byl zahanben dům izraelský kvůli Bét-elu, v nějž doufal." [14] "Jak můžete říkat: 'Jsme bohatří, válečníci schopní boje?' [15] Zahuben bude Moáb, na jeho města vytáhne nepřítel, jeho nejlepší jinoši klesnou jako na porážce, je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů. [16] Blíží se bědy, jež dolehnou na Moába. Zlo se na něj rychle řítí. [17] Projevte mu účast všichni, kdo jste kolem něho, všichni, kdo znáte jeho jméno. Povězte: 'Jak byla zlomena silná hůl, překrásný prut!' [18] Ustup ze slávy, sed' a žízni, trůnici dcero díbónská. Vytáhl na tebe zhoube Moábu, tvé pevnosti zničil. [19] Stůj na cestě a vyhlížej, ty, jež bydlíš v Aróeru. Ptej se toho, kdo utekl, a té, která unikla. Zeptej se: 'Co se stalo?' [20] Moáb byl zahanben, ztroskotat! Kvíle a úpěje! Oznamte v údolí Amónu, že Moáb je zahuben." [21] Soud přišel na rovinatou zemi, na Cholón, na Jahasu, proti Méfaatu, [22] proti Díbónu, proti Nebó, proti Bét-diblatajimu, [23] proti Kirjatajimu, proti Bét-gamúlu, proti Bét-meónu, [24] proti Kerijótu a proti Bosře i proti všem městům moábské země, vzdáleným i blízkým. [25] "Moábův roh byl odseknut, jeho paže roztříštěna, je výrok Hospodinův. [26] Opojte ho, protože se vyvyšoval nad Hospodina! Moáb se udává svým zvratkem, také on bude na posměch. [27] Což tobě nebyl Izrael na posměch? Byl snad dopaden mezi zloději, je potřásáš hlavou, kdykoli o něm mluvíš?" [28] "Opusťte města, usad'te se na skalisku, obyvatelé Moábu! Buďte jako holubice, která hnízdí nad samou propastí. [29] Slychali jsme o pyše Moába přepysného, o jeho domýšlivosti, o pyšné jeho povýšenosti, o jeho nadutém srdci. [30] Já znám, je výrok Hospodinův, jeho zpupnost, k ničemu nejsou jeho žvásty, k ničemu není, co dělají. [31] Proto kvílím nad Moábem, kvůli celému Moábu úpím, nad muži Kír-cheresu se bude lkát. [32] Pláču nad tebou, sibemská vinná révo, víc než jsem plakal nad Jaezerem! Tvé úponky pronikly za moře, až k moři, Jaezeru, dosahovaly. Na tvou letní sklizeň i na tvé vinobraní vpadl zhoube. [33] Přestaly radost a jáсот v sadu i v celé moábské zemi. Zastavil jsem víno, z lisu nepoteče, nebude se už lisovat s výskáním. Výskání nebude!" [34] "Protože křik Chešbónu dolehl až do Eleále, až do Jahasu, vydávají svůj hlas od Sóaru až do Chóronajimu a Eglat-šelišije; i povodí Nimrímu bude zpusťoveným krajem. [35] Učiním přítrž Moábovi, je výrok Hospodinův, tomu, jenž vystupuje na posvátné návrší a pálí kadidlo svým bohům. [36] Proto mi bude kvůli Moábovi hlučet srdce jako píšťaly, mé srdce bude hlučet jako píšťaly pro muže Kír-cheresu, protože všechno, co zanechal, zahyne. [37] Na každé hlavě bude lysina, každá brada bude přišťžena, na všech rukou budou smuteční zářezy a na bedrech žíněné suknice. [38] Na všech moábských střeších a na všech jeho prostranstvích se budou konat smuteční obřady, protože jsem roztříštil Moába jako nádobu, která se nelíbí, je výrok Hospodinův. [39] Jak ztroskotat! Kvíle! Jak se Moáb zahanbeně obrátil zády! Moáb bude předmětem posměchu a zděšení všem, kteří jsou kolem něho." [40] Neboť toto praví Hospodin: "Hle, zhoube se vrhne dolů jako orel a roztáhne křídla nad Moábem, [41] dobytá budou města i hrady zdolány, srdce moábských bohatřů v onen den bude jako srdce ženy sevřené bolestí. [42] Moáb bude vyhlazen, už nebude lidem, protože se vyvyšoval nad Hospodina. [43] Postrach, propast, past na tebe, obyvateli Moábu, je výrok Hospodinův. [44] Kdo uteče před postrachem, padne do propasti, a kdo vyleze z propasti, do pasti se lapí, protože na něj, na Moába uvedu rok potrestání, je výrok Hospodinův. [45] Ve stínu Chešbónu stanou vysilení utečenci, avšak z Chešbónu vyšlehne oheň a z prostředku Síchonou plamen a pozře skráně Moába, temeno hřmotičího lidu. [46] Moábe, běda tobě, Kemóšův lid zhyne. Tvoji synové budou odvedeni do zajetí, do zajetí půjdou i tvé dcery. [47] Ale v posledních dnech úděl Moábův změní, je výrok Hospodinův." - Až potud soud nad Moábem.

Jr kapitola 49.

[1] O Amónovcích. Toto praví Hospodin: "Což Izrael nemá syny? Což nemá dědice? Proč tedy Milkóm obsadil Gáda a jeho lid se usadil v jeho městech? [2] Proto hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, v nichž dám zaznít válečnému křiku proti Rabě Amónovců. Bude z ní zpustošený pahorek, její vesnice budou vypáleny a Izrael obsadí, co patřilo jejím dědicům, praví Hospodin. [3] Kvil, Chešbóne, vždyť je Aj vyhuben, křičte, dcery Raby, přepásejte se žíněnou suknicí, nařkejte! Pobíhejte po zdech, vždyť Milkóm půjde s přesídlenci, spolu se svými kněžími a velmoži. [4] Proč se chlubiš dolinami? Že z tvé doliny prýští voda, dcero odpadlice? Spoléháš na své poklady a říkáš: 'Kdo by na mne přišel?' [5] Hle, přivedu na tebe postrach, je výrok Panovníka, Hospodina zástupů, ze všech stran kolem tebe. Budete rozehnáni každý zvlášť. A nebude nikoho, kdo by shromáždil vyplašené. [6] Posléze však úděl Amónovců změním, je výrok Hospodinův." [7] O Edómu. Toto praví Hospodin zástupů: "Což už není v Témanu žádná moudrost? Ztratili rozumní rozvahu? Jejich moudrost je zmařena? [8] Utečte, obraťte se, usídlíte se v dolinách, obyvatelé Dedánu. Přivedu na něj bědy Ezauovy v čas, když jej ztrestám. [9] Jestliže na tebe přijdou sběrači hroznů, nezanechají paběrky, přijdou-li zloději v noci, zničí, co se dá. [10] Neboť já jsem odhalil Ezaua, odkryl jsem jeho skryše, nebude se moci skrývat. Jeho potomstvo bude vyhubeno, jeho bratři i jeho sousedé; nebude nikoho mít. [11] Zanech své sirotky, já je zachovám při životě, ať ve mne doufají tvé vdovy." [12] Toto praví Hospodin: "Hle, ti, jimž nebylo určeno pít kalich, ti je musejí pít, a ty bys zůstal bez trestu? Nezustaneš bez trestu, určitě budeš pít. [13] Vždyť jsem přísahal sám při sobě, je výrok Hospodinův, že Bosra bude budít úděs, stane se potupou, troskami, zlořečením a všechna její města budou navěky v troskách." [14] Uslyšel jsem zprávu od Hospodina, že mezi pronárody byl poslán vyslanec. "Shromážděte se, přijďte proti němu, vzhůru do boje! [15] Hle, mezi pronárody tě činím maličkým, opovrženým mezi lidmi. [16] Zavedla tě hrůza, kterou šíříš, opovážlivost tvého srdce. Bydlíš v skalních rozsedlinách, zmocnil ses vysokého pahorku. I když sis založil hnízdo vysoko jak orel, strhnu tě odtud, je výrok Hospodinův." [17] Edóm bude vzbuzovat úděs. Každý kolemjdoucí posměšně zasykne úžasem nad všemi jeho ranami. [18] "Jako když Bůh podvrátil Sodomu a Gomoru a jejich sousední města, praví Hospodin, už tam nebude nikdo sídlit a člověk tam nebude pobývat ani jako host. [19] Hle, vystupuje jako lev z jordánské houštiny na stále zelené nivy, ale v okamžiku ho z nich zaženu a ustanovím nad nimi toho, jenž je vyvolený. Vždyť kdo je jako já? Kdo mě může předvolat k přelíčení? A kdo je ten pastýř, který přede mnou ob stojí?" [20] Proto poslyšte Hospodinovo rozhodnutí, jak rozhodl o Edómu, i co zamýšlí proti obyvatelům Témanu: "Nejchatrnější ze stáda je vyvlečou, a jejich niva se nad nimi zhroutí. [21] Hlukem jejich pádu se zachvěje země, jejich úpění bude slyšet až u moře Rákosového. [22] Hle, zhoubce vzletne a vrhne se dolů jako orel, roztáhne křídla nad Bosrou. A srdce edómských bohatýrů bude v onen den jako srdce ženy sevřené bolestí." [23] O Damašku. "Stydí se Chamát i Arpád, neboť slyší zlou zprávu; zmítají se hrůzou jako moře, nemohou se uklidnit. [24] Damašek klesá, obrací se na útěk, zmocnilo se ho zděšení, souzení a útrapy ho zachvátily jako rodičku. [25] Jakže? Nebyl snad opuštěn Jeruzalém, město mé chlouby, osada, která mě obveselovala? [26] Proto jeho nejlepší padnou na jeho prostranstvích a všichni jeho bojovníci v onen den zajdou, je výrok Hospodina zástupů. [27] Na hradbách Damašku zanítím oheň a ten pozře paláce Ben-hadadovy." [28] O Kédaru a království Chasóru, která porazil Nebúkadnesar, král babylónský. Toto praví Hospodin: "Povstaňte, táhněte na Kédar, vyhubte syny východu! [29] Vezmou jim stany i brav, jejich stanové houně i všechno nářadí, odvlékou jim i jejich velbloudy a budou na ně volat: 'Kolkolem děs!' [30] Utečte, rozprchněte se, usídlíte se v dolinách, obyvatelé Chasóru, je výrok Hospodinův, neboť Nebúkadnesar, král babylónský, se proti vám rozhodl a má s vámi své úmysly. [31] Vstaňte, dejte se na pochod proti pronárodu poklidnému, který přebývá v bezpečí, je výrok Hospodinův, nemají vrata ani závory, bydlí osaměle. [32] Jejich velbloudi jim budou uloupeni, množství jejich stád bude ukořistěno. Rozptýlím je do všech větrů, ty s ostříhanými skráněmi, a přivedu na ně bědy ze všech protilehlých stran, je výrok Hospodinův. [33] Chasór se stane domovem šakalů, pustinou navěky. Už tam nebude pobývat ani jako host." [34] Slovo Hospodinovo, které se stalo k proroku Jeremjášovi o Élamu na začátku kralování Sidkijáše, krále judského: [35] Toto praví Hospodin zástupů: "Hle, zlomím luk Élamu, prvotinu jejich bohatýrské síly. [36] Přivedu na Élam čtyři větry ze čtyř končin nebes a rozptýlím Élamce do všech těch větrů, takže nebude pronároda, kam by élamští vyhnanci nepřišli. [37] Předěsím Élam před jejich nepřáteli, před těmi, kteří jim ukládají o život. Uvedu na ně zlo, svůj planoucí hněv, je výrok Hospodinův. Pošlu za nimi meč a skončuji s nimi. [38] Pak postavím v Élamu svůj trůn a zničím odtud krále i velmože, je výrok Hospodinův. [39] Ale v posledních dnech úděl Élamu změním, je výrok Hospodinův."

Jr kapitola 50.

[1] Slovo, které promluvil Hospodin o Babylónu, o zemi kaldejské, skrze proroka Jeremjáše: [2] "Oznamte to mezi pronárody a rozhlaste, zvedněte korouhev, rozlašujte, nic neskrývejte, řekněte: 'Babylón je dobyt, Běl je zostuzen, Marduk se děsí.' Jeho modlářské stvůry jsou zostuzeny, děsí se jeho hnusné modly!" [3] Přitáhne na něj pronárod ze severu, ten jeho zemi zpustoší, nikdo v ní nebude bydlet, ani člověk ani dobytek, všichni odejdou jako psanci. [4] "V oněch dnech a v onen čas, je výrok Hospodinův, přijdou Izraelci spolu s Judejci, budou přicházet s pláčem a hledat Hospodina, svého Boha. [5] Budou se ptát na cestu na Sijón, tam se obrátí a řeknou: 'Poďte!' A přidruží se k Hospodinu smlouvou věčnou, která nebude zapomenuta. [6] Můj lid je bloudícím stádem. Jeho pastýři jej nechali bloudit, obraceli jej k horám; chodil od hory k pahorku, na místo, kde odpočíval, zapomněl. [7] Kdokoli jej našli, požírali jej. Jejich protivníci říkali: 'Nebudeme vinni, protože hřešili proti Hospodinu, proti nivě spravedlnosti a naději svých otců, Hospodinu.'" [8] "Prchněte ze středu Babylóna, vyjděte z kaldejské země. Buďte jako kozlové před stádem. [9] Neboť hle, já vzbudím a přivedu proti Babylónu shromáždění velikých pronárodů ze severní země; seřadí se proti němu, odtud bude dobyt. Jejich šípy budou jako šípy bohatýra, který přivádí na sirobu, nevrátí se s prázdnou. [10] Kaldejsko se stane kořistí, všichni, kteří z něho budou kořistit, se nasytí, je výrok Hospodinův. [11] Tak vy se tedy radujete a jásáte, kdo pleníte mé dědictví! Bujně poskakujete jako jalovice při mlácení a řehtáte jako hřebci! [12] Ale vaše matka se bude velice stydět, rdít se bude ta, která vás porodila; hle, bude jako poslední z pronárodů, poušť, suchopár a pustina. [13] Kvůli Hospodinovu rozezení nebude obývána, celá bude zpustošena. Každý, kdo přejde kolem Babylóna, posměšně zasykne úžasem nad všemi jeho ranami. [14] Seřadte se kolem proti Babylónu, všichni, kdo napínáte luk, střílejte na něj, nešetřete šípy, vždyť zhřešil proti Hospodinu! [15] Spusťte proti němu ze všech stran válečný pokřik! Už se vzdává, jeho pilíře padly, byly strženy jeho hradby. Toto je Hospodinova pomsta. Vykonejte nad ním pomstu! Učiňte mu to, co činil on. [16] Vytněte z Babylóna rozsevače i toho, kdo se chápe srpů v čas žně! Před hubicím mečem se každý obrátí ke svému lidu, každý uteče do své země. [17] Izrael je zaplašená ovce, zahnal jej lvi. Nejdřív jej požíral král asyrský a teď nakonec jeho kosti hryže Nebúkadnesar, král babylónský." [18] Proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: "Hle, potrestám babylónského krále a jeho zemi, jako jsem potrestal krále asyrského. [19] A přivedu Izraele zpět na jeho nivu a bude se pás na Karmelu i v Bášanu a sytí se v Efrajmském pohoří a v Gileádu. [20] V oněch dnech a v onen čas, je výrok Hospodinův, budou hledat Izraelovu nepravost, ale žádná nebude, a Judův hřích, ale nebude nalezen, neboť odpustím těm, které zanechám." [21] "Proti zemi meratajmské! Táhní proti ní i na obyvatele Pekódu! Zniči, zahlad' jako klaté jejich potomstvo, je výrok Hospodinův, vykonej všechno, co jsem ti přikázal! [22] Hlas boje zní zemí, veliká zkáza. [23] Jak je rozsekáno a roztříštěno kladivo, které doléhalo na celou zemi, jak zpustošen je Babylón mezi pronárody! [24] Políčil jsem na tebe a byl jsi lapen, Babylóne, a nevzal jsi to na vědomí. Byl jsi nalezen i chycen, protože ses chtěl potýkat s Hospodinem. [25] Hospodin otevřel svou pokladnici, vynesl nástroje svého hrozného hněvu. Vždyť to je dílo Panovníka, Hospodina zástupů, v zemi Kaldejců. [26] Přitáhnete na něj od končin země, otevřete jeho obilnice, navršíte vše na hromady, zničíte to

jako klaté, ať mu nezůstane ani pozůstatek lidu. [27] Zničte všechny jeho byčky, ať sejdou na porážku! Běda jim! Přišel jejich den, čas, kdy je ztrestám." [28] Slyší! Utečenci a ti, kdo vyvázli ze země babylónské, přicházejí zvěstovat na Sijón pomstu Hospodina, našeho Boha, pomstu za jeho chrám. [29] "Vyzvěte střelce proti Babylónu, všechny, kdo napínají luk. Ať se utáboří kolem něho, ať není vyváznutí. Odplatte mu podle jeho skutků! Podle toho, co dělal, udělejte jemu! Vždyť se opovážlivě choval vůči Hospodinu, vůči Svatému Izraele." [30] "Jeho nejlepší padnou na jeho prostranstvích a všichni jeho bojovníci v onen den zajdou, je výrok Hospodinův." [31] "Chystám se na tebe, opovážlivče! je výrok Panovníka, Hospodina zástupů. Už přišel tvůj den, čas, kdy je ztrestám. [32] Klopýtne opovážlivec, padne a nebude nikoho, kdo by ho pozvedl. V jeho městech zanítím oheň a ten pozře celé jeho okolí." [33] Toto praví Hospodin zástupů: "Izraelci jsou utiskováni a Judejci s nimi. Všichni, kdo je odváděli do zajetí, je pevně uchopili a odmítli je propustit. [34] Jejich Vykupitel je však silný, jeho jméno je Hospodin zástupů. Pevně povede jejich spor, přinese zemi pokoj a obyvatele Babylóna pokoje zbaví." [35] "Meč proti Kaldejcům! je výrok Hospodinův. I na obyvatele Babylóna a na jeho velmože i jeho mudrce. [36] Meč na tlachaly, ukáží se jako pošetilci, meč na jeho bohatýry, vyděsí se. [37] Meč na jeho koně i na jeho vozbu a na všečen přimíšený lid, který je uprostřed něho; budou jako ženy. Meč na jeho poklady, budou uloupeny. [38] Sucho na jeho vody, vyschnou. Vždyť je to země model, kvůli příšerám třeští. [39] Proto tam bude sídlit divá sběť a hyeny, usídlí se v ní pštroši. Už nikdy nebude obývána a nebude obydlena od pokolení do pokolení. [40] Jako když Bůh podvrátil Sodomu a Gomoru a jejich sousední města, je výrok Hospodinův, už tam nebude nikdo sídlit a člověk tam nebude pobývat ani jako host. [41] Hle, přijde lid ze severu, veliký pronárod, a četní králové se vypraví z nejdlehlších koutů země. [42] Chopí se luku a oštěpu, budou krutí a nebudou znát slitování. Jejich hlas bude hučet jako moře, přijedou na koních, seřazeni jako muži k boji proti tobě, dcero babylónská. [43] Babylónský král uslyší o nich pověst, jeho ruce ochabnou a zmocní se ho úzkost jako bolest rodičky. [44] Hle, vystupuje jako lev z jordánské houštiny na stále zelené nivy, ale v okamžiku je z nich zaženu a ustanovím nad nimi toho, jenž je vyvolený. Vždyť kdo je jako já? Kdo mě může předvolat k přelíčení? A kdo je ten pastýř, který přede mnou obstojí? [45] Proto poslyšte Hospodinovo rozhodnutí, jak rozhodl o Babylóně, i co zamýšlí proti zemi Kaldejců: Nejchatrnější ze stáda je vyvečou a jejich niva se nad nimi zhrzoří. [46] Voláním: 'Byl dobyt Babylón!' se bude chvět země a mezi pronárody bude slyšet úpění."

Jr kapitola 51.

[1] Toto praví Hospodin: "Hle vzbudím proti Babylónu zkázonosný vítr, proti obyvatelům onoho "srdce mých protivníků". [2] Pošlu na Babylón cizáky a ti jej rozptýlí, vylidní jeho zemi, budou proti němu ze všech stran v jeho zlý den. [3] Tomu, kdo mocně napíná luk a vypíná se ve svém pancíři, pravím: S jeho jinochy nemějte soucit, všečen jeho zástup zasvěťte záhubě. [4] V kaldejské zemi budou padat skolení a probodení na ulicích Babylóna. [5] Izrael a Juda nebudou však opuštěni jako vdova od svého Boha, od Hospodina zástupů, přestože se jejich země tolik provinila proti Svatému Izraele. [6] Utečte z Babylóna, zachraňte se každý, ať pro jeho nepravost nezajdete, neboť toto je čas Hospodinovy pomsty, on mu odplatí za to, co spáchal. [7] Zlatým kalichem byl Babylón v Hospodinově ruce, opájel všechny země; pronárody pily jeho víno, proto pronárody třeštily. [8] Avšak Babylón náhle padne a roztříští se. Kvilte pro něho, na jeho bolest vezměte balzám, snad bude vyléčen. [9] Léčili jsme Babylón, ale k vyléčení není. Opustte jej, pojďte každý do své země! Soud nad ním se dotýká nebes, až do oblak sahá." [10] Hospodin nechal vzejít naši spravedlnost. Pojďte, budeme na Sijónu vyprávět o díle Hospodina, svého Boha. [11] Naostřete šípy, chystejte štíty! Hospodin vzbudí ducha médských králů, protože hodlá uvrhnout Babylón do zkázy. A Hospodinova pomsta bude pomstou za jeho chrám. [12] Vztyčte na babylónských hradbách korouhev, zesilte stráže, postavte strážné, připravte zálohy! K čemu se Hospodin odhodlal, to vykoná, to, co promluvil proti obyvatelům Babylóna. [13] Dcero babylónská, jež přebýváš u hojných vod a oplýváš poklady, přišel tvůj konec, míra tvé zjištnosti je dovršena. [14] Hospodin zástupů přísahá při sobě samém: "Naplním tě lidmi jako žravými kobylkami a budou nad tebou zpívat a výskat." [15] On svou silou učinil zemi, svou moudrostí upevnil svět, svým rozumem napjal nebesa. [16] Když vydá hlas, shlukují se na nebi vody, přivádí mlhu od končin země, dešť provází blesky, ze svých zásobnic vyvádí vítr. [17] Každý člověk je tupec, neví-li, že se každý zlatník pro své modly dočká hanby. Vždyť jeho lité modly jsou klam, ducha v nich není. [18] Jsou přelud, podvodný výtvor. V čase, kdy budu trestat, zhynou. [19] Díl Jákobův není jako oni, vždyť všechno vytvořil on. Izrael je dědičným kmenem toho, jehož jméno je Hospodin zástupů. [20] "Tys byl mé kladivo, má válečná výzbroj, tebou jsem rozrázel pronárody, tebou jsem vrhal do zkázy království. [21] Tebou jsem rozrazil koně i jeho jezdce, tebou jsem rozrazil vůz i jeho osádku. [22] Tebou jsem rozrazil muže i ženu, tebou jsem rozrazil starce i mladíka, tebou jsem rozrazil jinocha i pannu. [23] Tebou jsem rozrazil pastýře i jeho stádo, tebou jsem rozrazil orače i jeho spřežení, tebou jsem rozrazil místodržitele i zemské správce." [24] Odplatím před vašimi zraky Babylónu a všem obyvatelům Kaldejska za všechno to zlo, jež spáchali na Sijónu, je výrok Hospodinův. [25] "Chystám se na tebe, horo zkázy, je výrok Hospodinův, horo zkázy pro celou zemi! Napřáhnu na tebe svou ruku, svalím tě ze skal, změním tě v horu - spáleníště. [26] Nevezmou z tebe úhelný kámen ani kámen do základů, budeš věčně zpustošeným místem, je výrok Hospodinův. [27] Vztyčte v zemi korouhev, zatrubte mezi pronárody na polnici, posvěťte proti němu k boji pronárody, svolajte proti němu království Ararat, Miní a Aškenaz. Ustanovte proti němu úředníky, vyvedte koňstvo jako roje kobylek. [28] Posvěťte proti němu k boji pronárody, krále médské, místodržitele a všechny zemské správce i všechny země jimž vládne. [29] Země se bude třást a svijet bolestí, neboť Hospodin povstal proti Babylónu a zamýšlí proměnit babylónskou zemi ve zpustošený kraj bez obyvatele. [30] Babylónští bohatíři ustanou v boji a usadí se na nepřístupných vrcholcích skal, jejich bohatýrská síla vyschne, budou jako ženy. Jejich příbytky budou vypáleny, závory Babylóna budou rozraženy. [31] Běžec se bude potkávat s běžcem, posel se bude potkávat s poslem, aby babylónskému králi podali zprávu, že okraj jeho města je dobyt. [32] že byly zabráný brody, že i to rákosí spálili ohněm a bojovníci že jsou naplněni hrůzou." [33] Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: "Dcera babylónská je jak humno v čase, kdy se dusá. Ještě maličko, a nastane jí čas žně. [34] 'Stravuje mě, ve zmatek mě uvedl Nebúkadnesar, král babylónský. Odložil mě, nádobu vyprázdněnou, chtěl mě spolknout jako drak, naplnil si břicho mými rozkošemi, teď mne odhodil. [35] Násilí spáchané na mně a mém těle padni na Babylón,' praví ta, jež sídlí na Sijónu. 'Moje krev na kaldejské obyvatele,' praví Jeruzalém." [36] Proto praví Hospodin toto: "Ujmu se tvé pře, vykonám za tebe pomstu, jeho moře vysuším, zasáhnu suchem jeho prameny. [37] Babylón bude hromadou kamení, domovem šakalů, bude k úděsu a posměchu, bez obyvatele. [38] Společně budou řvát jak mladí lvi, skučet jako lvi mláďata. [39] Až se rozpálí, uspořádám jim hostinu, opojím je tak, že se rozjaří, ale pak usnou spánkem věčným a neprocitnou, je výrok Hospodinův. [40] Povedu je na na porážku jako jehňata, jako berany s kozly." [41] "Jak je lapen Šéšak, zajata chloubá celé země! Jak je zpustošen Babylón mezi pronárody! [42] Nad Babylón vystoupí moře, bude překryt jeho hučícím vlnobitím. [43] Jeho města budou zpustošena, budou zemi bezvodou a pustou, zemí, v níž se nikdo neusadí, jíž člověk neprojde. [44] Ztrestám Béla v Babylóně, vyrvu mu z úst, co zhltl, nebudou již k němu proudit pronárody, hradby Babylóna padnou. [45] Vyděte z něho, můj liede, zachraňte se každý před Hospodinovým planoucím hněvem." [46] Nezoufejte, nebojte se zprávy, která se v zemi proslýchá; v tomto roce přijde jedna zpráva a v dalším roce další zpráva: Násilí vládne v zemi a vládce bude proti vládci. [47] A tak, hle, přicházejí dny, kdy ztrestám modly Babylóna. Celá jeho země se bude stydět a všichni v něm padnou skoleni. [48] Nad Babylónem budou plesat nebesa i země se vším, co je v nich, neboť od severu přijdou na něj zhoubcí, je výrok Hospodinův. [49] Také na Babylón dojde. Jako padali skolení v Izraeli, tak i v Babylóně budou padat skolení po celé zemi. [50] Vy,

kteří jste vyvázli před mečem, jděte, nestůjte, až budete daleko, vzpomeňte na Hospodina a mějte na srdci Jeruzalém. [51] Stydíme se, vždyť jsme museli vyslechnout tupení. Hanba pokryla naše tváře, protože do svatyně Hospodinova domu vstoupili cizáci. [52] "Právě proto, je výrok Hospodinův, přicházejí dny, kdy ztrestám jeho modly a po celé jeho zemi budou naříkat skolení. [53] I kdyby Babylón až k nebi vystoupil a vyhnal mocné opevnění až k výšinám, přijdou na něj ode mne zhoubcí, je výrok Hospodinův." [54] Úpěnlivé volání z Babylóna! Zkáza veliká v kaldejské zemi! [55] Hospodin hubí Babylón, vyhladí z něho velký hřmot; i kdyby jeho vlnobití hlučelo jako mnohé vody, jejich hřmot pomine. [56] Neboť přišel na něj, na Babylón, zhoubce, lapení budou jeho bohatíři, jejich luky se polámou, neboť Bohem odplaty je Hospodin, vrchovatě jim odplatí. [57] "Opojím jeho velmože, mudrce, místodržitele, zemské správce a bohatíry a usnou věčným spánkem a neprocitnou," je výrok Krále, jehož jméno je Hospodin zástupů. [58] Toto praví Hospodin zástupů: "Babylónské široké hradby budou strženy do základů, jeho vysoké brány budou vypáleny ohněm. Lidé se namáhají pro nic za nic, národy se lopotí a pozdě to oheň." [59] Slovo, jež přikázal prorok Jeremjáš Serajášovi, synu Nerijáše, syna Machsejášova, který se vypravil do Babylóna se Sidkijášem, králem judským, ve čtvrtém roce jeho kralování. Serajáš byl velitelem ležení při odpočinku. [60] Všechno zlo, jež mělo postihnout Babylón, zapsal Jeremjáš do jedné knihy; všechna ta slova jsou napsána proti Babylónu. [61] Jeremjáš řekl Serajášovi: "Až přijdeš do Babylóna, až jej spatříš, budeš všechna tato slova předčítat. [62] Řekneš: 'Hospodine, ty jsi prohlásil o tomto místě, že je vyhladíš, takže v něm nebude obyvatele, vyhladíš lidi i dobytek a stane se místem věčně zpustošeným.' [63] Až skončíš předčítání z této knihy, přivaž k ní kámen a hoď ji doprostřed Eufratu. [64] Řekni: 'Tak bude potopen Babylón a nepovstane ze zla, které já na něj uvedu.' Všichni zemdlejí." Zde končí slova Jeremjášova.

Jr kapitola 52.

[1] Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Jeho matka se jmenovala Chamútal; byla to dcera Jirmejášova z Libny. [2] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, zcela tak, jak se toho dopouštěl Jójakím. [3] Bylo to proto, že Hospodin svým hněvem stíhal Jeruzalém i Judu, až je od své tváře i zavrhl. Sidkijáš se vzbouřil proti babylónskému králi. [4] V devátém roce Sidkijášova kralování, v desátém měsíci, desátého dne toho měsíce, přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem proti Jeruzalému, položili se proti němu a zbudovali proti němu dokola obléhací val. [5] Město bylo obleženo do jedenáctého roku vlády krále Sidkijáše. [6] Ve čtvrtém měsíci, devátého dne toho měsíce, když už tvrdě doléhal na město hlad a lid země neměl co jíst, [7] byly hradby města prolomeny. Všichni bojovníci uprchli. V noci vyšli z města branou mezi hradbami u královské zahrady. Kolem celého města byli Kaldejci. Uprchlíci se dali cestou k pustině. [8] Kaldejské vojsko krále pronásledovalo a dostihlo Sidkijáše na Jerišských pustinách. Celé jeho vojsko se od něho rozprchlo. [9] Krále chytili a přivedli jej k babylónskému králi do Ribly v zemi chamátské, kde nad ním Nebúkadnesar vynesl rozsudek. [10] Babylónský král dal popravít Sidkijášovy syny před jeho očima; i všechny judské velitele dal v Rible popravít. [11] Sidkijáše babylónský král oslepil a spoutal ho bronzovými řetězy a odvedl ho do Babylóna. Vsadil ho do žaláře, kde byl až do dne své smrti. [12] Desátého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády Nebúkadnesara, krále babylónského, přitáhl do Jeruzaléma Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, který stával před babylónským králem. [13] Zapálil Hospodinův dům i dům královský a všechny domy v Jeruzalémě; všechny význačné domy vypálil. [14] Celé kaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže, zbořilo celé hradby kolem Jeruzaléma. [15] Část chudiny a zbytek lidu, který zůstal v městě, a přeběhlíky, kteří přeběhli k babylónskému králi, ten zbývající houf, Nebúzaradán, velitel tělesné stráže přestěhoval. [16] Část chudiny země ponechal Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, jako vinaře a rolníky. [17] Bronzové sloupy, které byly u Hospodinova domu, podstavce i bronzové moře, které bylo v Hospodinově domě, Kaldejci rozbili a všechnu bronz z nich odvezli do Babylóna. [18] Pobrali i hrnce, lopatky, kleště na knoty, kroupky a pánvičky a všechno bronzové náčiní potřebné k bohoslužbě. [19] Také misky, kadidelnice, kroupky, hrnce, svícny, pánvičky i obětní misky, jak zlaté, tak stříbrné, velitel tělesné stráže pobral. [20] Bronzu ze všech těch předmětů, ze dvou sloupů, jednoho moře, dvanácti bronzových býků a podstavců, které dal zhotovit král Šalomoun pro Hospodinův dům, bylo tolik, že se nedal ani zvážít. [21] Co se sloupů týká, jeden sloup byl osmnáct loket vysoký a bylo lze jej obepnout šňůrou dvanáct loket dlouhou; silný byl na čtyři prsty a byl dutý. [22] Na něm byla bronzová hlavice. Jedna hlavice byla pět loket vysoká. Kolem hlavice bylo mřížování a granátová jablka. To vše bylo z bronzu. Právě tak vypadal druhý sloup včetně granátových jablek. [23] Granátových jablek bylo po stranách devadesát šest, celkem bylo na mřížování dokola sto granátových jablek. [24] Velitel tělesné stráže vzal Serajáše, hlavního kněze, i Sefanjáše, druhého kněze, a tři strážce prahu. [25] Z města vzal jednoho dvořana, který dohlížel na bojovníky, a sedm mužů z těch, kdo směli patřit na královu tvář, kteří byli v městě, i písaře, velitele vojska, jenž povolával lid země do služby, a šedesát mužů z lidu země, kteří byli v městě. [26] Velitel tělesné stráže Nebúzaradán je vzal a dovedl k babylónskému králi do Ribly. [27] Babylónský král je dal v Rible v zemi chamátské popravít. Tak byl Juda přestěhován ze své země. [28] Počet lidu, který dal přestěhovat Nebúkadnesar v sedmém roce své vlády, byl tento: tři tisíce dvacet tři Judejci. [29] V osmnáctém roce vlády Nebúkadnesarovy byly z Jeruzaléma přestěhovány osm set třicet dvě duše. [30] Ve dvacátém třetím roce Nebúkadnesarovy vlády přestěhoval Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, sedm set čtyřicet pět Judejců. Celkem to bylo čtyři tisíce šest set duší. [31] V třicátém sedmém roce po přestěhování Jójakína, krále judského, dvacátého pátého dne dvanáctého měsíce, udělal babylónský král Evíl-merodak, v tom roce, kdy začal kralovat, milost Jójakínovi, králi judskému, a propustil ho z vězení. [32] Mluvil s ním vlídně a jeho křeslo dal postavit výše než křesla králů, kteří byli u něho v Babylóně. [33] Změnil také jeho vězeňský šat a on pak po všechny dny svého života jídal každodenně před ním chléb. [34] Vše, co potřeboval, bylo mu každodenně babylónským králem poskytováno, den co den, až do dne jeho smrti, po všechny dny jeho života.